

ఓమ్

శ్రీవిరాట్పురమయైనమః

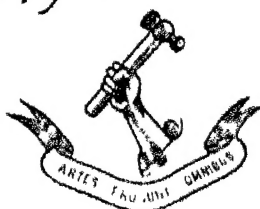
విశ్వకర్మయు ఆయన సంతతియును.



గ్రంథము:

అత్తెర్దు ఎడ్వర్దు రాబర్టు దొరనారిచేవ్రాయబడి

ఆంధ్రీకరింపబడినది.



“కార్మికచరిజ్ఞానము, విద్యనస్కర్షివర్గనానియము విశేషము,
విభాగింతికర నాగరికసంభాషణము, గర్భియుండుట నుహావగ్రహసాద
తుల్యములు.”

[గౌరీమణుధుని మహామంగళమత గ్రంథము]

సంపాదకుడు.

ధవళేశ్వరపు సోమలింగరామయ్యలు

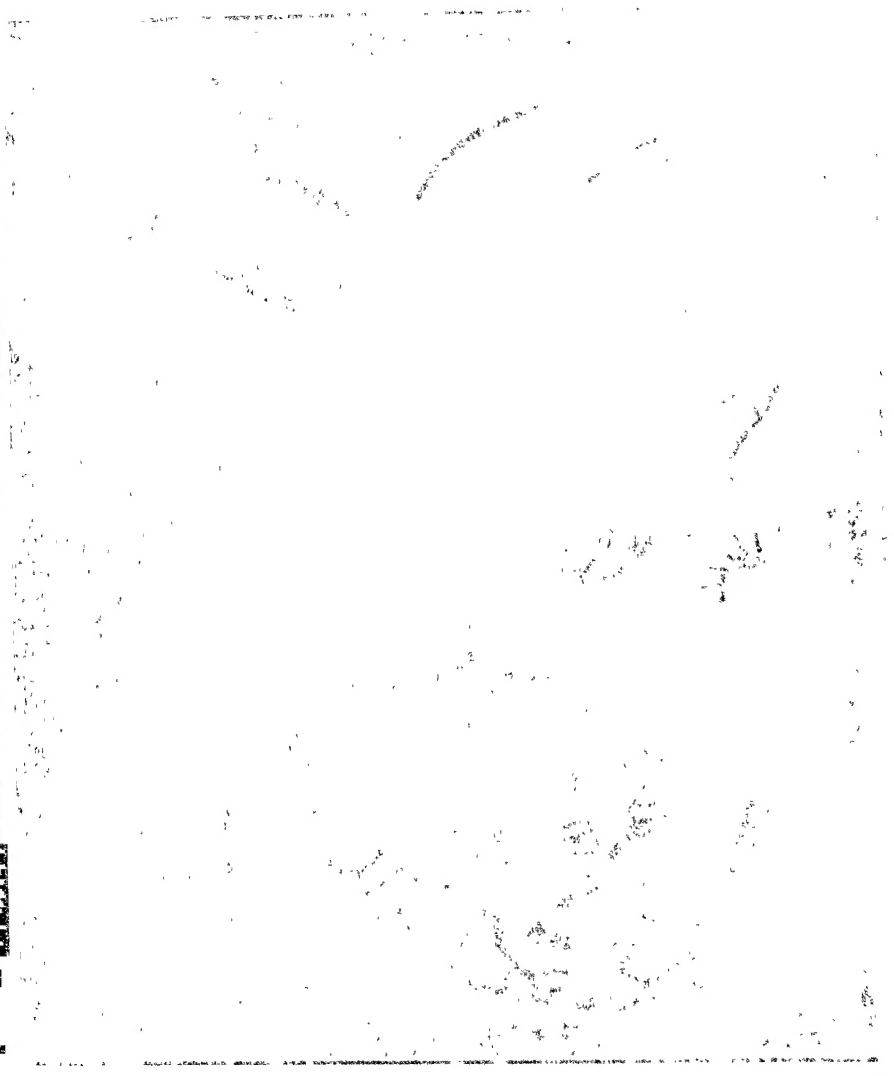
రాజమండ్రి-ఇస్మైలు సేతు.

శ్రీ సీతారామాంజనేయ ముద్రాత్మరకాలః — రాజమండ్రి.

రిజిస్టర్డ్ కాపీరైటు.

1927

ప్రభువనంపత్నరము.



STATION 1000.00
STATION 1000.00
STATION 1000.00

ఉ పో దా త ము .

చారిత్రమున కెఱుంగఁబడిన యేమానవహితయు సింహళీయ ప్రజలకంటె దమలోఁ దామెక్కుడు విపులముగ విభజింపఁబడికాని, విస్తారానై కమత్యముగల్గికాని యుండలేదు.

తదై శ్వరాభి వృద్ధులకుఁ బ్రబలారిష్టావహమైన యాయనై క మత్యమునకు నమీషకారణము తన్మత భేదములందు లేదు. వారి రాజ కీయమై గములందు లేదు. కాని యబద్ధములు ననర్థములు నగు వర్ణ భేదములందే గననగును. ఈయనద్రీవ మీచేట ద్దాని విపత్కరప్రభావ మీదీప్రస్థానములపై గూడ దండెత్తిపోయి ధర్మజలభా రేలను విష కలుషితములఁగావించునంతగ విజృంభించి, యంత వ్యాప్తి జెందియుండె. అదియంతటితో పరిమింపలేదు; మతాచార్యుని పవిత్ర మతమునఁగూడ చొఱఁబడి మతమనెడి యీసాఘిక శాపమునకుప చరింపజేసె.

ఇతర మతాచార్యుల మాట యెంతచెప్పకున్నను సింహళ మందలి కొందఱు బౌద్ధగురువులవిషయమై యిది యెంతయు సత్యము. తదధీశుఁడు, మహానుభావుఁడు. బుద్ధదేవుడి హానికర మతభేదానుసరణ మునఁ గల్గు వినాశకర పర్యవ సానములం బొడఁగాంచియె ధర్మనియ మముచేత నుదాహరణముచేత నీపూర్వ ప్రదవమును నిగ్మాలింప యావజ్జీవితమును భారవోసియుండిన నాతనిశిష్యులు కొందఱమఠా ఘరా, నయామీ, రామన్నా, తెగలందెద్దానికీ జెందువార్తలను

దమ శాశ్వతావమానమునకీ హానికరనియమమునకుఁ దోహదమొనర్చుచున్నారు. మతగురువులే యిట్లాడిన సామాన్య లోకీకునిమాట వేఱ చెప్పనేల ?

సింహాశ్రమందలి సర్వవర్ణములలోను వెల్లాలాలు రణశూరులు. జన్మాధిక్యము గలదని నటించుచు, నట్టి యాధిక్యమునకుఁ దమకెంత మాత్రపు టధికారముగాని స్వత్యచ్ఛాయామాత్రమేనిలేకున్న నీదీప్త పమందలి యితరవర్ణములయెడ దూషణా పరిపూర్ణమై యభిరుచులకు హానిపూరితములై సగ్రంథముల రచించిరి. తత్సహజ పర్యవసానము గఁదక్కిన జాతులందుఁ గొన్నిని జౌదానీన్యాసక్ష్యములచుండి స్వోపద్రవక్షానమునకుఁ బూర్తిగఁ బరికోల్పబడి నిజస్థానోత్కృష్టతఁ జాటించుటకును గేవలామోఘప్రవిన్దస్థానముచేతను దుస్సహదురభిమానములచేతనే స్వకులములఁగూర్చి వట్టిబొల్లుమాటలాడుచు నితరకులములఁ గూర్చి అపవచనములు నాఁడు నిజదూషకులఁ బరీక్షింపఁ బూనుకొనిరి.

ఇట్లు దూషింపఁబడిన జాతులందు విశ్వబ్రహ్మవర్ణ మొక్కటి. సుగంధద్రవ్యశోభి తమగునీ మనదీప్తపవానులగు నేజాతిప్రజయునీవర్ణ స్థలకంటె నెక్కుడుశాంతము, నెక్కుడుసంతృప్తియు, నాంగ్లప్రభుత్వమునకెక్కుడు రాజభక్తియు గలదికాదు. తమశ్రీశ్రితోదాము సంతుష్టిఁజెంది, స్వజన్మోత్కృష్టతను బాగుగ నెఱిగి యుండుటచే, నిజవైరి దూషణలను, దుస్సూచనల సన్నద్ధతిరస్కారముతో నాదలించిరి. కాని తాముశాంతము వహించినకొలఁది దూషకుల ప్రతిఘటనోజ్యోకమంతగ హెచ్చుచుండుటఁగంచి, యొక వక్కాణముయొక్కసత్యా

సత్యములం బ్రశ్నింపకుండు చిరాభ్యాసము దాని కాకారమును నరి
యైనదని భ్రమింపజేయు కృత్రిమ స్వరూపము నిచ్చుననియు, నిరం
తరకృ మానుసార నిస్సమాధానము, కేవలానంగత సూత్రములకు,
సతి పరిహాసాన్నదకధనములకు, సత్యంత నిరాధారములగు మిషలకును
సమ్మతించినట్లు తలంపఁబడుననియు, నీదేవదూషణల సత్యములై నను
వానినాక్షేపింపక విడచిన సవి తమసాంఘిక స్థానమునకు భంగమును
గల్గించి సావధివృద్ధికాటంకము నిల్పవచ్చుననియుఁ జెలిసికొని వారెట్ట
కేల కొక్కమారు, నిజోపద్రవ స్థానమునకు మేల్కొంచిరి. తమసా
మ్యాధికారములను ధ్వంసమొనర్ప జెడరించునీసర్వసామాన్యోపద్ర
వముతచ్చేణులందదివఱకెన్నఁడును లేని మైకమత్యముం గల్గించె.
ఇట్లునృజింపఁబడిన యీనంఘ్రభావమే యీదేశీయభాషయందు రచిం
పఁబడిన “విశ్వకర్మవంశవినిశ్చయ”మను గ్రంథప్రచురణమునకుఁ
గారణమయ్యె. దానికాంగ్లమున “విశ్వకర్మవంశవిచారణ” మని
యర్థము. తద్గ్రంథమెట్టి తార్కికాంశములం బ్రవేశపెట్టకయే వైశ్వ
కర్మణవణ్ణోత్పత్తిని మృదునుధురభాషతో వర్ణించుచున్నది. మాదేశీ
యులందు వివేకవంతులై పని వినిశ్చయమగు గుణముమాపించి, వై శ్వ
కర్మణుల నిందించుట యనుకూలాభ్యాసముగఁ గల్గిన యితరజాతుల
దుర్భాషాప్రవాహము నడ్డగించె.

కాని యీలోపముమాత్రము గానవచ్చుచున్నది. అదిసింహ
ళీయభాషయందుండుటచేనాంగ్లభాషామధ్యమననే యభిప్రాయములఁ
బరస్పరముమార్పుకొన నలవిడియున్నవారలందున్న సంగతులెఱుంగఁ
జాలరు. తల్లోపముందీర్చుటకే యీదిన్నపాత్తము రచింపఁబడినది.
తదుద్దేశము ద్వివిధము. మొదటిది విశ్వబ్రహ్మవణ్ణోత్పత్త్యాన్నిత్యవత

నములంగూర్చి కొంచెము విస్తరించి చెప్పడు, విశ్వకర్మకులదూషక
 ద్వేష విషయముదానిపై న పరిమితముగఁ బోగువెట్టిన యక్రమ
 ములు, నబద్ధములు ననర్హములు నగునిండల.....ఖండించి తార్కా
 నుట. ఇక్కారణమునప్పుడప్పుడు సమయావస్థమునుబట్టి యిటు నొక
 ఖండనము నటనొకదండనముఁ దగిలింపనుపవిషయానక్తిని మఱియు
 కొనఁ గట్టమయ్యె. అట్టిచీవాట్లవలనఁ దఱచుగఁ బ్రయోజనముండఁ
 గలదు. శిల్పియొక్కవిద్యయు గోవియొక్కవ్యాసారము నిచటఁబరీ
 షించి పోల్చుబడినవి.

దానిపుటలయందొకను సతిముఖ్యములగు సాంఘిక, రాజ
 య, చారిత్రక మతవిషయమెంతయొ గలదు. అందుఁ గొన్నిపుట
 లందు ధీమంతులకెంతయు విభ్రాంతిగొల్పు మానవోత్పత్తిని గూర్చి
 విమర్శించబడియున్నది. మఱికొన్నిటియందు సిలనులోని గోవిగమాజ
 యుద్ధమన విజృంభణములం గూర్చి చెప్పబడియున్నది.

అది తనపుటలందొక్క వివాదముల రగుల్కొనఁజేయఁగలవిగఁ
 గొ మొంచబడువివిధవిషయములఁజర్పించుచుండియుఁ దనముఖ్యోద్దేశ
 మును మఱచియు నుండలేదు. దుర్మార్గులు వినీతులునగు వారల
 దూషదూషణములనుండి విశ్వబ్రహ్మకులముయొక్క నిర్దోషితత్వమును
 సగా చేయు దృఢకార్యమును విడచియుండలేదు.

విశ్వబ్రాహ్మణులయుత్పత్తి స్థానమునుగూర్చి ముచ్చటించు
 యతికోమల మైనది. ఒకజాతి నానర్హులజేయెంతసరియగు
 భాగములంగొని యేవిస్తుతించుటయు నుత్పేక్షించుటయు వట్టి
 ముగఁ గాన్పించవచ్చును. కా యాస్తోత్ర మస్పష్టవిరాధారసూ

తల్లిముపైఁ గాక నిర్వివాదమైన దృఢసత్యములపై నాధారపడియున్న
దను యదార్థముచే నాతని మనముపశమించును. ఆవిషయమునకు
సంబంధించినంత మట్టునకీ పుస్తకమాధారముగఁ బ్రమాణోదాహరణ
మీయఁగోక వీనమేని ముందునకు సాగియుండలేదు. ఉదాహృత
సాక్ష్యముయొక్క యశఃప్రకాశప్రఖ్యాతులు విశ్వబ్రహ్మవర్ణమునకుఁ
బ్రపంచమందెల్ల నత్తున్నతము సుత్యుష్టతమము నగు స్థానమును
బడవిని నొసంగుచున్నది.

తద్రహస్యప్రభానోద్దేశము వర్ణభేదములఁ బాటించుటయం
దలి పిచ్చితనము, నపాయమును, చానివలనదేశమునకుఁ గల్గుచేటుచు
నాశనమును మాదేశీయుల మనములపై నాటఁజేసి, యందుమూల
మున నీనియమమునకే పరశురామకుశారధార నర్పింపవలయుననియె.
అదిమహాకార్యము, కాని సింహాళప్రజల యభివృద్ధియు, బాగును
సంపాదించఁదగినజానేని, యపుడు నిజముగా, నీకార్యమంతవ్యయమై
నను నెరవేర్చితీరవలయును. ఇది నెరవేఱునందాక, దేశమందలి వివిధవర్ణ
ములును జేరికగల యొక్కేమొత్తముగఁ గలియునందాక, తత్సాంఘీ
క్రైకమత్యమును, దేశీయపునరుజ్జీవనమును, నట్టిభ్రమగానె, కాశీమ
జలీకధగానె యెంచవలయును.

(సంతకము) ఆల్ఫ్రెడ్, ఇ, రాబర్ట్స్.

శ్రీ పి రి క . క

శ్రుతిః యోగః పితృజని తామోవిధా తామోసస్సతోల
భ్యాసజ్జాన యజుఃకాం ర సౌ ౬ అ ౨ మ ౩. సా, మా, భా
ష్టమ్. “యఃవిశ్వకర్మానః అస్మాకంపితాసాలయితాసకేవలం పాలకః
ఉత్పాదకోపికిమినేనాస్మాకంఉత్పాదకఇతి సంకోచేనయః విధాతాసర్వ
స్యజగతః ఉత్పాదకఃయఃవిశ్వకర్మానఃఅస్మాకం ఉత్సన్నానాంసత్ వర్త
మాసమిదం భోగ్యజాతం సతోజజాన “నదేనసోమ్య” ఇతిశ్రుత్యుక్త
త్వాత్ స్వస్వరూపాత్ ఉత్పాదయామాన.”

“ఏజగదీశ్వరుడగు విశ్వకర్మమాకుఁ భోవనుడేగాక యుత్పాద
కుఁడు (పుట్టించువాఁడు) నగునో నూకుత్పాదకుఁడనుటకు సందేహము
లేదు. సమస్తజగత్తులఁ బుట్టించునేవిశ్వకర్మ యుత్సన్నులమయిన మా
కుభోగ్యసము దాయమును దనస్వరూపమువలనఁ గలిగించెనో (అట్టిస
రమేశ్వరునకు సమస్కారము)”

అనుసర్థముగల శ్రుతిచేఁ బ్రతిపాదితుఁడగు విశ్వకర్మసరమేశ్వ
రుఁడు మనస్సంకల్పమాత్రము చేతనే సమస్తభువనములఁ గల్పించిజగ
ద్రూపమయిన ధనభోగము నవేక్షించినవాడై చనాచరజంతుజాతకశ
రీరమధ్యంగత పూడరీకస్థానము నందునిలిచెను. మఱియుఁదనకు సత్య
సంకల్పాదులే సాధనములుగనుక సంకల్పమాత్రమునఁ బ్రపంచమునం
తను సంహరించుచుఁ దిరిగిపుట్టించుచునంతకుఁ దానిక ర్తృమైవిరాజిల్లెను.
అపరమేశ్వరుడేమరీచిప్రభృతిమహద్గులఁగిష్పితములచిచ్ఛామాత్రముగనం
పాదించెను. మఱియు నింద్రమిత్రానరుణాదిదేవతానామములధరించియ
జమానులొనఁగెడి యజ్ఞాదులలో హవిస్సులసంగ్రహించు చుండెను.
వేయేల, యజ్ఞకర్తయు, యజ్ఞభోక్తయు, యజ్ఞస్వరూపుఁడుఁ దానయై
ఏకాశించుచుండెను.

లోకస్పష్టిసంతానితత్పరుడయి యవిశ్వకర్మః (ప్ర)థమము
 త్పాదితా విశ్వకర్మాణః యేనాప్తారః యజంతే అను మాధవీయభా
 ష్యానుసారముగఁ దన్నుఁ బోలిసవిశ్వకర్మ స్వరూపములఁ జెప్పులుగఁ
 దానావిర్భవించి భిన్నస్వస్తులుగఁ బ్రసించమునకుఁ దోచుచుండెను.
 వారలెవ్వఁ, విశ్వకర్మ, విశ్వయాపుఁడు, సుధనుఁడు ఋభువు, విభావ,
 వాజుఁడు, బ్రహ్మణస్పతి, వాచస్పతిఁ బృహస్పతి, మనువు, మఝుఁడు
 శిల్పి, విశ్వజ్ఞుఁడు మున్నగునామములఁ బరఁగిరి. వారలే సర్వలోకస్ప
 ష్టిక్రీయా ప్రవీణులయి యజ్ఞేష్వా యజ్ఞశేష్వి, యజ్ఞకుండ, యజ్ఞాయుధ,
 యజ్ఞపాత్ర, యజ్ఞరథ సగరప్రాసాదదేవాలయ దేవమూర్తి రాజమ
 కుట స్వర్ణభూషణాదుల నొసర్చుచు దేవతలకు దేవులై, బ్రహ్మలై,
 మహదై, రథకారులై బ్రాహ్మణులై, పారుషీయులై, శిల్పివశీ
 ణులై శుక్తిస్మృతి పురాణోపాసకోకములఁ బ్రసిద్ధుడనెరిగి.

ఇంక వేసి వేలుగఁ జెప్పవలె ?

శ్లో॥ దివిభువ్యంతరి జ్ఞేవా

పాతాళీవాపి సర్వశః |

గృహంయంత్రంరథోభూషా

ప్రతిమానస నాగిశం |

యద్గ్రుంచిద్వశ్య తేశీల్పం

తస్మాదన్యం విశ్వకర్మజకు ||

అనుపద్మపురాణ శివోక్తవలన నెవ్వరూప స్పష్టి చూచినను
 విశ్వకర్మాంశ వలనఁ గల్గింపఁబడు చున్నదనియె విస్పష్టమగు చున్న
 యది. పూర్వోక్త విశ్వకర్మయను వారివంశీయులను బగమేశ్వగోష్ఠిప్ర
 ర్మాణకలాకౌశల్య కూలంకషులై శతస్యధీరాః పరిజ్ఞానులై యోనిం
 అనుయజు రారణ్యకశ్రుతికి శతస్యవిశ్వకర్మాణః ధీరాః ధ్యానశీలాఃయో

గినః యోనిం నివాస స్థానం క్షణోపసాలి గ్రామంపరి జానంతి విందం
తియోని శబ్దస్య స్థానవాచిత్యం తస్మాద్విష్ణోశ్శాలి గ్రామమివ విశ్వ
కర్మణః ప్రతిమాభూతాన్ శిల్పిపరాన్ విశ్వకర్మ దృష్ట్యాజానీయాత్
అను భాష్యకా రోక్తి వలన విష్ణువు యొక్క స్థానమును శాలిగ్రామము
నువలె విశ్వకర్మయొక్క స్థానమును శిల్పివరులునుగాఁ దెలిసికొనఁదగి
విశ్వ(కర్మ)బ్రాహ్మణులుగా వరిలిరి. వీరిచరిత్రములుచ్చ రీతిగవేద సం
హితల యందును బ్రాహ్మణముల యందును బ్రకటింపఁబడియె యు
న్నవి. వేదసంహితా బ్రాహ్మణముల ననుసరించి కొంతవఱకు సూత్ర
ములచేఁ గూడ యధార్థచరిత్రలే ప్రకటింపఁబడినవి. కాని కాలక్రమమున

శ్లో॥ ఆయుర్వేద వికల్పశ్చ అంగనాంజ్యోతిషస్యచ |

అర్థశాస్త్ర వికల్పశ్చ హేతుశాస్త్ర వికల్పసం |

స్మృతిశాస్త్రప్రభేదాశ్చ ప్రస్థానాని పృథక్పృథక్ |

ద్వాపరేష్వభి వర్తంతేమతిదాస్తథాస్పృణామ్ ||

అనువాయు పురాణోక్తి వలననాయుర్వేదములు వేదాంగము
లు జ్యోతిష్యము, అర్థశాస్త్రము, హేతుశాస్త్రము, స్మృతులు శాస్త్ర
ములు ప్రస్థానములు వేరువేరుగా ద్వాపరకాలములఁ బ్రవర్తింపఁబడు
ననుట యధార్థముగఁదోషఁజేయస్మృతులుపురాణములునితిహాసములు
విశ్వ(కర్మ) బ్రాహ్మణచరిత్రల యందలి యధార్థముల మఱుఁగువఱ
పఁజూచ్చెను. అసూయావర, తంత్రులగుకు మంత్రుల పరిపాలనముగూ
డనానికే దోడ్పడ నారంభించి “నీహరేణ ప్రావృతాఽల్పవ్రత” అను
శ్రుతివాక్యమును నమీకరింప జేయలోకము సంతను మంచు తెఱవంటి
యజ్ఞతను స్థిరీకరించెను.

అందువలననే ప్రోత్సాహ రహితముగ శిల్పము రూపడంగఁజూ
చ్చిప్రపంచము సందనస్య ప్రసిద్ధిపడసిన శిల్పిగ్రామములుత్తమ స్థానముల

విడువగ దంగిరి. సామాన్యజాతులు ఈ డనుష్టమ శిల్పములందేయుట కుండేయించుటకును మొదలిడిరి. ఉత్తమశిల్పులగు విశ్వబ్రాహ్మణులును, శిల్పాగమ పఠనములును చచ్చాస్త్రీయూను స్థానములును మూలవంజొచ్చిరి. ప్రస్తుత కాలమిట్టిదియ. పాశ్చాత్యప్రతిభాదల నేగి యుగలయధివృత్తిలో భాగవతి సమయమునను యధార్థమొట్లు ప్రతిపాదించి దేవీనను వివరణం జూలరు. అంకాంగీకార మొట్లుండును యధార్థప్రతిటన మొనర్చుట విధాయక ధర్మముగదా ! కావున “విశ్వకర్మ ఆయన సంతతి వారు” (Viswakarma and his descendants) అనునీగ్రంథము “ఆల్ఫ్రెడ్ ఎడవర్డ్ రాబర్ట్స్” (Alfred Edward Roberts) అన్నది “సేంద్రరాబెల్ రత్నావీర” (Ratnajinendra Rabel Ratnaviray) అనువాదాంధ్రీయ భాషలో బ్రకటించిరి. వీరుసంహితీకర్తలు సంగ్రహం వారు వేదశాస్త్రప్రవేశ మంతిగా వీరికి గలిగియుండును. కానిసాంప్రదాయము తెన్ని మోవీరు క్రొడీకరించి వ్రాయగలిగిరి. వానిలో భాగం సంతతి యధార్థములే యగుయున్నవి.

విశ్వకర్మ వంశసాంప్రదాయము వీరికి లభించినంత నానందము నిరుపమానముగు ప్రతిభావే సంగ్రహించి నటుల దేలియగమానదు. వీనిసన్నిహితీ బ్రాహ్మణులు విషయ మొందుగలదు. హైందవ విశ్వబ్రాహ్మణ చరిత్రలేగాక సింహాశ్రీకీర్తన వాసులగు విశ్వబ్రాహ్మణుల చరిత్ర లిందుఁజేలియుటయే నిగుడుఁబుట్టు విశేషము. సింహాశ్రీకీర్తన రాజుల కడనాయా కాలములయందు జెక్కుగొరవ సంతకములతో జెక్కుబిరుదములతో నన్నానిపవబడిన పక్క గడ్డి శిల్పాచార్యుల చరిత్రలిందుఁ జూడ మిక్కిలి యద్భుతాశ్చర్యములు చనువగుటకు గోచరకమానవు. తాను బాశ్చాత్యుఁడు నితరమర్థుఁడునయినను నిట్టిచరిత్ర

లన్నిటిని కారణప్రేమతో సవిస్తరంబుగ వ్రాసిన “ఆర్పేజ్” పండితు, డెల్లవిశ్వ బ్రాహ్మణుల కృతజ్ఞతకుఁ బాల్పడియున్నాఁడు. ఇమ్మనీషీనత్త ముని యున్నతాశయములను సంగృహిత చరిత్రలను నాంధ్రలోక మనకుఁగరత లామలక మొనర్చిన బ్రాహ్మశ్రీ ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యులవారి ప్రయత్న మెంతయు సమంజసము. ఇంతేలయీగ్రంథ మునాంధ్ర విశ్వబ్రాహ్మణ తెల్లరు దిద్దించిపల పూర్వుల చరిత్రలను బ్రాజ్ఞులసంస్కరణంపుటూ హలను హృదయ శిలాఫలకములపై నెల కొల్పుదురని నాపరమ విశ్వాసము.

ఇట్లు బుధవిధేయుఁడు.

వడ్డెపాటి నిరంజనశాస్త్రి

28—10—1926 }
దుగ్గిరాల

పండితుఁడు.

బోర్డు హైస్కూలు.



సంపాదకీయ భూమిక .

—:0:—

పాఠక మహాశయులారా ?

విశ్వకర్మము ఆయురసంతతియు ఆయురమున్నయు గ్రంథము తొలుదొల్త నాంగ్లేయ భాషయందు సింహాధిగిష్టవానులగు మెన్సర్సుటిల్ఫర్డ్ ఎడ్వర్డు రాబర్ట్సుదొరవాంచే రచియింపబడినది. నేనిటీవలనరస్వతీవాచక విమర్శనాభియోగ సంవర్ధమున గ్రంథాన్వేషణమున దొరకొనియుండ, నాచిరమిశ్రులుగు బ్రహ్మసీమిరియలచ్చయ్య గారి కుమారులు సూరయ్యగారు ప్తవిలాసములేని గ్రంథమొకదానిని మీ కేమైనయుపచరించు నేమోచూచుడని నాకొనంగిరి. ఇందుగల విషయానుక్రమణికను పరిశీలించుట తోడనే భగవంతుడము సంతుగల విశ్వకర్మజుల యపూర్వపవిత్ర హృత్పాక విషయములెన్నియో, కన్నులకటవుఁ దీరజూపట్టిరివి. ఆంధ్రదేశమున నిష్టచరణాత్మకమగు నిజకులోదంతము లంతగాలభింపమిచే నిందుగల విషయముల యందభిరుచి నంది, ఏతద్గ్రంథాధి కారుల సన్వేషించినాఁ యచుమత్తొత్త నెల్లమున సిగ్రంధ రాజమును నాంధ్రమున బరిపూర్ణ మొనరింపవలెనని డందముతహ తహ పడసాగెను. తోడనేగ్రంధ విషయముల సనుసరించి సింహళ పృథుత్వ ముద్రాణాలయము వారిలో నుత్తరప్రత్యుత్తరములు నడువగా, గ్రంధకర్తగారి భావములు, డి. గాజపాస్కాయను వారినిఁజేలిసికొన్నచో నమకునరియగు సమాచారముఁ జేయవలరని నాకునల హానొసంగిరి. వెంటనేశ్రీవారికి ఏతద్విషయమునుఁ గూర్చి నాయభిప్రాయమును వెల్లడించుటతో వారియంగీకారము స్థాపించితిని. వారునునా ప్రయత్నమునకు మిక్కిలి మక్కువను నాపుచు నాంగ్లేయమున వ్రాయఁబడిన మఱిరెండు గ్రంధముల బహూకరించుటయేగాక గ్రంధముద్రాణాధికార సంఘమువారిని సమావేశపూర్వక యచిరకాలముననే గ్రంధపరి పర్తవమున కనుజ్ఞనొసంగు నిలుబుఁగావించిరి.

తత్త్వణమే యీ గ్రంథమును నాంధ్రమున నచ్చొత్తించుటకు
వలయుప్రయత్నము లొనరించితినిగాని, యనివార్యములగు గృహచ్చి-
ద్రములచే నిరంతర మంతరాయము వాటిల్లినది.

దేశమునందుగల జాతీయ సాధారోహణాభ్యుదయమునకు
సంస్కరణములే ప్రధానసోపానములయిట కిదియొకసరిబల నిదర్శము
గానోవు. తొల్లింటి విశ్వకర్మజులు రాజకీయసంస్కరణముల యందు
ప్రవేశముఁ గల్పించు కొని తమయొక్క వంశమర్యాదల నెట్లుసంరక్షిం-
చుకొన గలిగిరో యీసింహళ ద్వీపచరిత్రమునుఁ దిలకించిన ప్రతివా-
రికిని వేద్యముఁగాగలదు.

మందోటీనగరము (స్కాంతశిలాదుర్గము)యొక్కపురాతననిర్మా-
ణోదంత మీచరిత్రమునందు సమగ్రముఁగ వ్రాయఁబడి యుండెను.
మఱియు, ఆంధ్రదేశమునఁ దెనుఁగు బాసకుఁబ్రాణముఁ బోసిన శ్రీ
కృష్ణదేవరాయల పాలనాయుగమున మనవిశ్వకర్మకులొద్భవులును నిరం-
కుశోపాఖ్యాన గ్రంథకర్తలుచుఁగు రుద్రకవి రాయలసమక్ష మందుపం-
డితవాద మొనర్చుతఱి ప్రస్తావించిన హనుమిద్బీటుదమునుఁ గూర్చిన
ప్రసంగపద్యమీ గ్రంథవిషయ మునకుఁజేయూతగా నుండునని తలం-
చిచదువరుల విలాసార్థము దానినిందుఁబొందు పఱచితిని, ఈకవికుంజ-
రునకు రాయలయాస్థాన సీమను బ్రవేశము లభింపక పోవుటయు, మం-
గలిఖండోజీ మత్రివర్యులతోఁజ్ఞాటున సిద్ధించుటయు, కవితాప్రసంగ
సందర్భమున రాయలవారు కవిసార్వభౌముని గౌరవించి, ఈశాన్యసిం-
హాసనాధిష్ఠుని గావించినట్లు క్రీస్తుశకము 1478—1480సంవత్సరప్రాంత
చరిత్రము ప్రాచీన చరిత్రవరి శోధకుల విమర్శాదృష్టికి విడుచు-
చున్నాడను.

సీ॥ పరనిజకర్మ ధూర్వహత ♦ బ్రాహ్మణులుమీర

పటికింప నిల ♦ సరబ్రాహ్మణేను

ఇనుముచేతను ♦ నొప్పున శంఖచక్రాంక

గురువులు మీకర్జగ ♦ స్మరుడ నేను

దానప్రతిగ్రహ ♦ ధీన బిలుదుమీర

వేషణీ హనుమంత ♦ బిలుదునాది

ఋషివంశ భూషణ ♦ శ్రీష్టంబు మీరగు

కనకకుంభుల పరి ♦ మూర్తి నేను

తే. గీ. అనుచుండెల్పితి మానుకఘటకులంబు

రాయలువిసంగ సందశోరాయచంగ

సత్కవులతోపదాత యాచాగ్నదేవ

రూఢి కెక్కి సకంధు కుంభరుషికపిని.

ఇట్టిహనుమంత బిలుదిమూర్తిల సతాకాటి చారిత్రక విషయ ములెన్నింటినో పరిశోధించి, విశ్వకర్మజ్ఞులగు గావించిన ప్రతిపక్షుల మామోపాయములను గ్రహించి విమర్శించి మలకలహములను వారించుటతో హిందూశిల్ప గౌరవమును బ్రోచియునర్చుగల పెక్కు యుదాహరణ ముల బ్రోడికించి, విశ్వకర్మ సామ్రాజుల నును నెల్ల డించి శాశ్వతమహిమకాగ మొచ్చిన ఆలయ డి ఎట్లెల్ల దొరవారెంతయు బ్రసంశించుట్రులు. శ్రీవాణికి విశ్వకర్మ సగఘమువాడనిం తము తమకృతజ్ఞు నానవలసియున్నది. సంస్కరణీయమగు గ్రంథ కర్తల ఛాయాసబమునై ప్రయత్నించితనిగాని గృహకృత్యుడను గానైతి.

మెస్సర్సు డి, రాజవాక్పాదోరవారుతమస్వకార్యములను సగఘ గౌరవఅంధ్రవిశ్వబ్రాహ్మణులసౌభాగ్యమునుగాంఠించి శ్రీమదులయిం పక సంఘమువారిని సమావేశపరచి ఆంధ్రీకరణమున కనుష్ఠినిప్పించి నందుల వారికిని, గ్రంథప్రచురణాధికార మొసంగిఆదరించి. గ్రంథక గారి సుపుత్రులగు మెస్సర్సుఎన్యూమల్ రాబర్డుదొరవారికిని, బ్ర

లన్నిటిను
డెల్లవిశ
ముని
మునకు
గాచా
మునాం
బ్రాహ్మణ
కొల్పుడి

హస్తీరత్నవీరాచార్యులువారికిని, నీగ్రంథము ఆంధ్రేయభాషనుండి
ఆంధ్రమునకు మధుర సుధారసపదగుఱవమునఁ బరివర్తనముఁగావించి
మించినయాపందమునుఁ జేకూర్చి, స్వసంఘచారిత్రక సరిశోధకులును
బి, యే, తరగతిఁజ దువుకొనుచుఁడిన బ్రహ్మశ్రీ బొగ్గోజుబసవేశ్వరాచా
ర్యులవారిని, యిందుగలదోషములను సంస్కరించి విమర్శనాపూర్వకము
గుఱకనిపీఠికనువాసిగ్రంథసాగ్రశస్త్రమునుగూర్చినదభిప్రాయమొసం
గి సత్కరించిన బ్రహ్మశ్రీ కవిశేఖరకుంభాచారక బ్రహ్మశ్రీ వడ్డేపాటి
విరంజనశాస్త్రిగారికిని, దీనిముద్రణయందు సెక్కువిధములఁదోష్యుడిన
మహానీయులకెల్లరకును విశ్వకర్మసంఘపక్షమున వందనసహస్రముల
సర్పించుచున్నాడను.

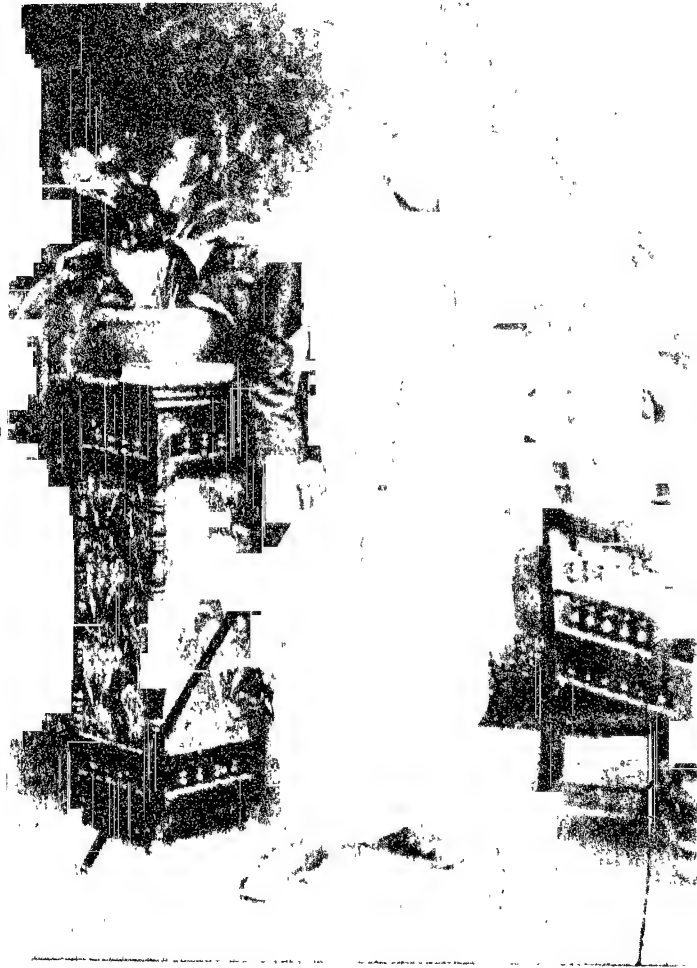
28—

ద

విశ్వకర్మజులు రాజకీయముగ సత్కారాభివృద్ధి నొందినగాని సం
ఘమునకు సంపూర్ణవికాసము చేకూరదని గ్రహించి బ్రహ్మశ్రీసండిత
గానాల రామమూర్తి మహాశయులు, ఆంధ్రదేశమునఁ బర్యటనముఁ
గావించి మేఘగంధీరి సంభాషణములు గావించి ఆన 1917 సంవత్సర
మున అఖిలభారత విశ్వకర్మోద్ధరణ సంఘమును రాజమహేంద్రవరము
న నెలకొల్పి సాంఘికప్రాతినిధ్యమున కంతురార్పణముఁగావించిరి. ఆసం
ఘమిన్వహ శాఖోపశాఖలుగ విభృంభించి రాజకీయములయందుపాల్గొ
నుచున్నది. తత్ఫలితముగ నేడు విశ్వకర్మసంఘపక్షమున బ్రహ్మశ్రీ కా
నూరి గురుమూర్త్యచార్యులవారు తూర్పుగోదావరిజిల్లా బోడ్డునందొక
సభ్యులుగ ప్రభుత్వమువారచే నియమించఁబడి స్వసంఘోద్ధరణమునకై
తీరనిపరిశ్రమము గావించుచున్నారు. శ్రీతచార్యులవారు యిట్టివర్గం
ధప్రకటనమునకు కొంతధనసహాయమొసర్చి శాశ్వతకీర్తినినిజురగొనినా
రు. అట్టివారికి విశ్వకర్మ భగవానుడు హితోధిక సౌభాగ్యవరంపరలు
సమకూర్చుగాకయని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇట్లు

సలపాదకుఁడు.



12. 2. 3000-3500 years old stone structure
in the garden of the temple.

విషయానుక్రమణిక .



ప్రకరణము	పుట
1 మానవుని యార్యకుటుంబము.	1
2 విశ్వకర్మ	10
3 విశ్వకర్మయొక్క సంచపుత్రులు.	14
4 మహానమ్మరాజు సూర్యవంశస్థుడు.	17
5 వ్యాసునిదోహముచే మందోటీనగరమువిధ్వంస మగుట	20
6 వ్యాసుడువై శ్వకర్మణులమతాధికారమునకు భంగమొనర్చుట.	22
7 చెన్నరాష్ట్రీయవై శ్వకర్మణులు.	23
8 అంగహైందవ న్యాయమూర్తులు.	35
9 వేదమునకు పూర్వకాలము.	38
10 పాశీచీనార్యమతము.	41
11 వేదకాలము.	43
12 విశ్వబ్రాహ్మణాగ్రగణ్యత.	47
13 సింహశమున గోవీకులముతలయెత్తి వ్యాపించుట	55
14 వై శ్వకర్మణులపతనము.	60
15 గోవీలు—వెల్లాలాలు.	65
16 చతుర్వర్ణములు.	69
17 లంకాద్వీపమునకు ప్రధమగాజగు విజయుడు విశ్వబ్రాహ్మణుడు.	73
18 శాస్త్ర, శిల్పకర్మలు.	76

- 19.....శాక్యమునిచందుని యింటి కే తెంచుట. 81
- 20.....చందుఁడుసూర్యవంశీయవై శ్వకర్మణుఁడు. 83
- 21.....కాష్టవాహనరాజును, హిందూభిషగ్గ్రామగు
ధన్వంతరియు వై శ్వకర్మ 86
- 22.....పట్టాభిషేకము—వై శ్వకర్మణుల ప్రత్యేకాధికారము 88
- 23.....దంతశేషసలాయనము. 89
- 24.....విశ్వకర్మకులమత్యుత్కృష్టవర్ణము. 91
- 25.....సంస్కరణ సంఘము. 93
- 26.....వై శ్వకర్మణుల యుత్తమవృత్తి. 95
- 27.....వై శ్వకర్మణులు—రాజసన్మానములొందుట 98
- 28.....సింహాళీయచాలనమున, గౌరవబిరుదములు,
బాధ్యతాయుతస్థానములు, రాజబహుకృతులు. 105
- 29.....మహామొదలియారు, రాబెలుఁడు. 109
- 30.....గోవీజాతివారువిరోపియనులనుమోసగించిన
విధము. 117
- 31.....వర్ణము—భయంకరమగుచేటు. 119

పండ్ల తాభిప్రాయములు.

“విశ్వకర్మ వానిసంతానము” అను నియ్యన్త్రాంగమును వ్రా
తప్రతియందే చూచియాసందించు మహాభాగ్యము నాకుచేకూరినం
దులకు డెందమమితానంద మందినది. ఇయ్యది సిఘ్నీ భావనుండియాం
గ్లమునకు సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడగు “ఆల్ ఫ్రన్స్ ఎడ్వర్డురాబర్టుస్”
అను దొరవారిచే ననువదించబడి, వారియనుమతిని బడసినిరంతరనం
ఘశ్రేయోభిలాషులును, సారస్వతవిమరనాదకులును గు బ్రహ్మశ్రీ
ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యుల వారి వ్రాచిత్రముచే నాంధ్రమున
కు బరివర్తనముకావించబడి భాషానామకాంక్ష నూననాలంకారముగ
సమర్పించబడినది. ప్రాచీనసంఘచరిత్రములకు వింతమెటుంగులిడక
నిజస్వరూపమును బ్రదర్శించుటకు సింహాద్వీపపరిశోధకుల నవిత్రితేజ
సులు పేరుమోసియుండుటచే నీసంఘోదంతము సొంతముగ ఫలవం
తమయినదనియే స్వాంతములవిశ్వసించబడును.

కుహనామ తనంస్కర్తప్రాభి నూనపూరితములగు చండశాస
నములచే, నూపుచెడియజ్ఞాతవాస మొందించుచుండిన, విశ్వకర్మసంతా
నము శోభాయమానముగు సుజ్యోతికాంకులతో బ్రహ్మర్షిలుగు మార్గ
దర్శకమయిన, సింఘీవాజ్ఞయము నేగాక రాబర్టురాబర్టుకారుని పవిత్ర
త్రముగ్నినిగూడ, విశ్వకర్మలచే నోరారనిగంతనము సంస్మరించబడని
లసియున్నది.

అపూర్వములును, అమూల్యములుగు వివిధచారిత్రాత్మక విష
యములతో విరాజమానముగు నీగ్రంథరూపము భాగతవిశ్వకర్మకులను
లసాలిటయవ్యప్తపేటికగ భావించి మించిన గౌరవప్రస్తుతతో నంభూ
జించబడవలసియున్నది. వేయేల, నిష్కళింక సంఘాభిమానము, నిరు

పరమానాత్మ గౌరవము. నిరవధికచారిత్రకాభిలాషకలిగి జీవింపఁగోరు
విశ్వకర్మసంఘములోని ప్రతివ్యక్తియు నీపాత్రమునందలి ప్రత్యక్షరము
ను బ్రాణవాక్షుర సదృశంబుగ నెంచుట వశ్యకర్తవ్యము. మఱియునిది
భారతీయులకెల్లరకుఁ బఠనీయమాను పరమపూజ్యమును నై యున్నది.

స్త్రీయసంఘచరిత్రభానుని ముమ్మరముగ గ్రమ్ముకొనిన, విష
మోదంతజలధరములఁ బాఠఁదొలి నిర్మలయశశకాంతుల సంతరింపఁ
జేసిన మన్మిత్రవర్యులగు సోమలింగాచార్యులవారి యశాదార్యసాహ
సాభిమానములు భావిచరిత్రకారుని హస్తమునక మూల్యాలంకారము
లయి సుస్థితముగఁ బరిఘవిల్లుగావుత మనికాంక్షించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు

బుధజనవిధేయుఁడు.

(sd) బాలదారి వీరనారాయణదేవు.

అంధోపాధ్యాయుఁడు.

డి. 11-3-27

పురపాలకసంఘోన్నతపాఠశాల

రాజమండ్రి.



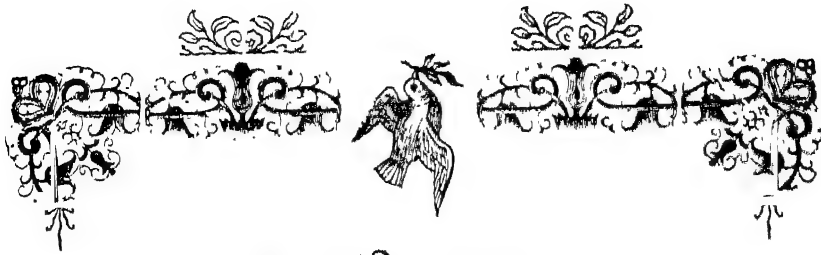
సీ. శ్రీసువర్ణ సగోత్ర సింధురాకానుభా కరు మణింకర పాద శమల సుమ
ధన శ్రేష్ఠులంబు తరియింపజన్మించ వీరోశలింగయా చాచివగు చు
సంపరపుగమున మర్యాసదమున పరులొసినమహా ప్రీతిమహా
నాతండిమమ్మునా సందసాగరమున గని పంచినట్లైనా గమ్ముతల్లి

తే! గీ! శరయనోమలంగాచారు డినెడుసుకుంప

“విశ్వేశ్వర తత్పంతితే” వెలయబలుకు

సీమహాగ్రంథమామ జన సేవనకుల

కంకితముగాగనిజడన త్వంతిత భక్తి ||



విశ్వకర్మ.



మొదటి ప్రకరణము.

మానవుని యార్థకులగుటయు.

మానవుడు పరిణామమగుటకై మహావిశ్వకర్మమునై నది కముగ జంతుమాత్రిమై యలరారుచున్నాడు. మత్స్యనర్పాదులతో సమముగఁ దత్తద్వివిధగుణములం బుచ్చి నుచునాతఁడు శల్య, స్నాయు, జీర్ణాహారములందు మానవజన్మముతీయగు ధాత్రీముక్క సమాసంతానముగు నీనిజసోదరులతోడి తపనంబుగఁగఁచు చున్నాడు. మాతృగర్భాయమున గర్భిణిని మైదాదిగ, నాయంధ కారబంధురావాసము నుండియట్టి నిర్దిమిగుడుచుదాక మానవసౌభవికా సమునఁగల్గునవిధవశలను దిలకించినచో నీ శాస్త్రసిద్ధాంతము నిస్సందేహమని తెలియఁగలదు. అది పరిణామమూలమునుండి ప్రారంభించుచు నీచతమచునుండి యుత్కృష్టతమమువఱకు స్పష్టాదియందలి యా కారమేర్పఱుపబడని జగలున్నట్లమొనఁగియును నీవిధానియందగుమానవునివఱకుఁ గలసానయనదీనమునుగట్టుక. సర్వాన్యంబుగఁడును.

జగదుత్పత్తియై యెంతకాలమునకు బ్రధమమున మానవుడ నతరించెను ? ఈ భూగోళమందేకావ్రస నాతఁడు ప్రసమమున గోచరించెను. ఈ ప్రశ్నలు నీజాలరకత్వంత విభ్రాంతికతోత్సాహ

పూరితములు. అవి యపారపరిశోధన కతిసారవంతస్థానమయ్యె. కాని నేటివఱకు వాని కేవలదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞుడును సంతృప్తి కరసమాధాన మొసంగనవర్థుడు కాకపోయె. థేల్సు (Thales) మొదలు, లుక్రీషియసు (Lucreias) నివఱకును బఫను (Bwffon)ని మొదలు, లయలు (Lyell) నివఱకును, లామార్కు (Lamark) నిమొదలు చార్లెసు డార్విను (Charles Darwin) నివఱకును నీవశోధనమున విఫలమనోరథులైరి. శాస్త్రజ్ఞులలోనగ్రిగణ్యులని ఖ్యాతిగాంచిన వీరేవరాజిత్తులైన బ్రీక్స్ తి సుండరీపదనమును మానవదృష్టినుండి యాచ్ఛాదించు సాంద్రాగధ కార యవనికం దొలగింప నింకెవ్వరేని యవతరించు భాగ్యమబ్బునా? పదార్థవిజ్ఞానపరిశోధనలొకను మానవుడు మధ్యేషి యాయందు భూమధ్యరేఖాపాత్రమున జనించియుండి వచ్చునను వట్టిశలపోతను మించి యుండలేదు. అతడైరోపా, ఏషియా, ఆఫ్రికా, అమెరికాఖండములందేస్తలమునఁ దొలుత నుదయించినను బ్రాచీనమానవుడు మృగపాత్రయై యుడైననుటమాత్రము నిర్వివాదాంశము.

మనము బుద్ధిని చారిత్రకకథా నిశీధమునకుఁ గొంపోయిన, ఆదియందఱుల దేశస్థులును నాగరికతావిహీనులై యుండిరిని తెలియఁగలదు. తమోమయపూర్వకాలమున వెనుకకుఁ బోయినకొలది సత్యంతి పూర్వకాలమునమీపించుతఱి, మానవుడు నాగరికతయందంతయు, సత్యల్పస్థానమునఁ గుంగిపోవడునకు మృగముయందు మానవునకుఁగల మార్పదృశ్యమై, మానవుడు మృగము నందంతరించుచున్నాడు.

కకేషియను పిండమునఁదఱచుగఁ గననై, కకేషియను యువకులందుఁగానరాని విశేషలక్షణములం గొన్నిటివహింకించి మానవునికి మర్కటవంశముతోఁగల ప్రశంసార్హమగు చేరికకచ్చెరువంది లామార్కు వానినుండి మానవుడు రాంగుజాతినుండి జన్మించెననునదృఢతాను మానమున కెడమిచ్చె. ప్రప్రథమమున ననిశ్చితానుమాన మాత్రమై

నది డార్విను పరిశ్రమచే వాదనూపముదాల్చి నేడు క్రీ. శా. 1859లో గణితమంగల
నిశ్చిత్యక్షసింధాంత (Ation) శక్తిగల్గిన వస్తుజాత్రునిశ్చలవిషయముకార
మునఁ దనరారుచున్నది.

మానవజాతియందుగల ముఖమౌళికగత శక్తిగలన్నియు నమాన
మైనయిద్దరు మూలమూర్తులు (ఒకేమిథుము) నుండియుత్పత్తియై యెట్లు
నిశ్చితముగ నక్కాణింప సాధ్యముకాదు. ఇంతియొకటిగఁబడినదా
ర్థవిజ్ఞానశాస్త్ర సత్యవిషయముల కట్టి మూహబద్ధవిరుద్ధము. మానవు
టుంబమున, మగోలియను, కేకేషియను, పీకోలియనువిద్యుత్విజ్ఞానముల
దలిప్రతిమానపుచి శరీర పగడ రాక్ష్మికిఁగల పరిస్థితినిబట్టియు బాగాది
నచో వార్లెర్లుకొకే వంశమూలమునుండి యుద్భవించినటు నక్కా
ణము నిరాధారముగఁ దోచును. మానవజాతియు నీ యాధారముగ
నుండు నవయవయనమును నిస్సంశయముగఁ బ్రకటింపవలయును
గాన వచ్చుచున్న నితరవిషయములందుఁ గన్పట్టుచున్నత్యాసము విస్పష్ట
మై యుండుటచే వార్లెర్లు నొకేమూలాగ్గానుగల్గి యుండినటులు
బ్రతిబంధముగనున్నది. ఈవిషయములను మరమేల పరిగణించవలెను?
ఇప్పుడు తానుత్తము జన్మగలవాడనిచి, యది కేవలమబద్ధమైయు, భృ
మించుచు జాతివిషయమును తుష్టగర్వముచే ముగ్ధునిగా నొప్పుచి
నీచసంభవమును జూపించుటకుఁ గాఁగించుటకు?

ఇతరదక్కిన పరిశ్రమమున్నది. భూతలమేర్పడిన ముఖకాలమున
కు మానవకుటుంబమునందలి వివిధశక్తియును మిద్ధవింపచున్నది. శాస్త్రవీ
విషయమునఁగూడ సలత్వప్తికర సమాధానమునఁగ వలెను మగుచు
న్నది. భూగర్భమునుండి త్రొక్కియెత్తఁబడిన శిలీభూతములు ముఖము
బరీక్షించుటవలనఁ గల్గిన భూగర్భశాస్త్రవిజ్ఞులవలన ముఖములు
దానితోబోల్చబడినప్పుడు సాధారణచరిత్రకాలమునా ముగ్ధానితో
నిమేషమాత్రముగఁ గన్పట్టుచున్నది. ఇంతియొకటిగఁబడినదా
ర్థవిజ్ఞానశాస్త్ర సత్యవిషయముల కట్టి మూహబద్ధవిరుద్ధము.

న్నది. భూమిపై మానవుని ప్రధమదర్శనాకాలమెంత ప్రాచీనమైనదైనను, మానవజాతివారు చారిత్రకవృత్తాంతముల నలంకరించు సమయమున, మధ్యేషియా (Centrl Asia) మెట్టపై దేశములందునివసించియుండిరి. చరిత్రమునందనంతరకాలమున, రెండువస్తువులఁ గూర్చుటయనునర్థమిచ్చు “ఆర్” అను సంస్కృతమూలమునుండి యుద్భవించినయార్యనామమునఁ జెన్నారచుఁ బిదపనార్యావర్తమునఁ బాదుకొనిన, వీరి కముందుస్పష్టమగురీతిని, విశ్వబ్రహ్మలేక, విశ్వకర్మకులజనకుండగు విశ్వకర్మయొక్కసంతతీయులేగాని యన్యులుగారు.

మానవుని యార్యకుటుంబ ప్రాచీనమశముయొక్క యాదిగూ వాసమునైన నన్వేషించుటయందింతవఱకుఁ గృతార్థుండైన మానవుండవలెను గానరాదు. పెరిషియా (పారసీకము) దేశమందలి వైరురాణిలోయ (Vole of Iran) యే గూఁడుకుటుంబముయొక్క యాదిగూ వాసమున్న మాక్సు ముల్లరు (Max Muller) నివాదగూఁడువత్ క్షణోపాయొక్క యర్హత నతినిపుణతతోఁబయటికిఁ గొనివచ్చినవారలకుఁ బూర్తిగలొంగిపోయినది. యూరపియను పరిశోధకులచే యన్వేషించినంతవఱకు నార్యపిండమును గగ్భముసంధించిన యాదిమూఁగు (Orang) మధ్యేషియానుదలి ముష్ణమండల (Torrid zone) నంవాసించునీతేలినది. ఈనివాసయోగ్యమగు గోళమునఁ దమప్రధమప్రవేశానంతరమెన్నిశతాబ్దములవఱకు నార్యులీనిజాతి వాసముననుండిరోగణింపనసాధ్యము. ప్రధమార్యపూర్వికుని జననచూదిగ గడపటనాతనిశిశువులు నిజస్థానమునుండి దేశత్యాగముచేర్చు వఱకు నసంస్కృతములగు యుగములుగడచె ననుట నిస్సంశయము. తాము దశదిశలకుఁ జెదరిపోవునప్పటికి వారతినాగరికతనొంది యుండిరనుటఁ గూడ నిశ్చయమే. ఏభయంకర మహాపద్యన మవార్యమగు నేఘోరకారణము వారిని మధ్యేషియా వీరభూమి యందలి తమ మహోహర నివాసముంద్యక్షిం

చి, మాత్రు నివాసముల వెదకుకొన నెన్నడునెఱుంగనివలెన దేశములందు నివసిత శీతోష్ణస్థితుల సుభవింప వలన సోనిర్బంధించినో మనము జెలియదు. మనము చెప్పజాలము. చరిత్ర కెంతమాత్రమును నిర్బితముగఁ జెలియని యేభయంకరోపద్రవమో ఈభయంకరకారణమై యుండవచ్చును.

తన్నివాస విధ్వంసమును, వారుస్వగృహమునుండి పుట్లొదవనగుటయుఁ గ్రీకులకముసకుం బదునైన నత్యాజ్యముల పూర్వము జరిగియుండెనని తలంచుచున్నారు. కానియిది యూహమాత్రమే. ఈసంగతిచెప్పరానంత పాచీనమైనది. ఈభయంకర విషయమునకు నిర్బితకాలమును నిర్ణయింప సాధ్యముకాదు. ఈచదగపోవుట ప్రజల సకన్యాత్మ్యగఁ జూపెట్టి పెట్టి ప్రాణసంగతుఁడగును హుటాహుటఁగి భారపోవఁజేసిన యేదోయొక యాకస్మిక భయంకర పర్యవసాయముగ నేదోయొక యుపేక్షిత కంఠము వలన నభవించినదిగా నూచించునెల్ల చిహ్నములంబొడకట్టుచున్నది.

ఈమహాకవచ ముదయించునప్పటికి వారుచాల నాగరికతతో నింపారుచుండిరి. పారిపోవు నీవలన మాకలందొక తరంగము పశ్చిమ దేశములంజూచి యూనిపుసంపల్లి హెల్లాను(Hellas) లేకగ్రీకుదేశమున స్థిరపడిరి. యూరసియను నాగరికతాసీరియామును బ్రప్రథమమునఁబడినది గ్రీకుదేశమే; పశ్చిమగ్రీకుయాణ మొనర్చుచు, నీవిద్యుదాఘాతము, రోము, స్పెయిను, ఫ్రాన్సుదేశములపై గర్జించుచు, సావిత్రత్రయామాద్యము జగదీర్ష్యాశ్రయమునగు నిర్భయమకంఠుఁ బ్రపంచమున నేదేశమునకు నీవిద్యుద్ధాతమెక్కు మనీసపు బడలు వోవలెనాని, చైతన్యమిచ్చికాని యుండలేదు.

చెన్నపురివాస్తవ్యులగుడాక్టరుపల్లీయాంధి(Dr.PulenyAndy) గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు. అనంతరము హెలెనీ (Hellenes)లను బర

గిన మర పూర్వలశాఖ, వాస్తుశాస్త్రమందును, శిల్పమందును, శిల్ప సౌందర్యాభి మానులలో నత్యంత పరిపూర్ణత్వమును నింతవఱకు నన దృశ్యమై నిల్చు సంతసాశస్త్ర మేతీరున సంపాదించెనో యట్టి హిందూదేశమునఁ బ్రవేశించిన మరపూర్వల యి-శాఖ వాస్తుశిల్పములందు, రీతివేత్త నను, దానితో నమనభ్యాతి నాజ్ఞించెను" రాజేంద్రలాల్ మిత్రుఁడు (Rajendra Lalmitra) తన "ఇండో ఆర్యను" (హిందూ ఆర్య) యనునపరిగ్రహమున నిట్లునఁచుచున్నాడు. "హిందూ దేశమునకు వచ్చిన యార్యులు తమగ్రీకు సోదరులకుఁగల యట్టి మేధా శక్తి నే కల్గియుండిరి. స్వీకృతదేశమున వారందఱు నెట్లునయోగించిరిగా మూడవలసియున్నది. అశోక మహారాజునకుఁ బాలకాలము పూర్వమే హిందూర్యులు (Indo Aryans) శిలలతో నిర్మించుట బాగుగ నెఱింగియుండిరిని యమ్మహారాజుయొక్క శిలాస్తూభములపై రమణీయతము ముగఁ జాతుర్యముగఁ జెక్కఁబడి చెన్నారు చెక్కఁడములే నిర్వివాదముగ స్థాపించుచున్నవి."

దివ్యసౌందర్య నిర్మాణమును, బ్రనిమలాభిరుచిప్రదర్శనమునే యూరపుశిల్పకళా తాత్పర్యము, మెడిసినుయొక్క వీచును, (Venus De Medicis) పార్జిటెలిను యొక్క యపార్జిటెటు (Approdite Ot Protit eles) మైలో యొక్క వీచును (Venus Of Mils) * నను విగ్రహము లిందులకుదాహరణములు.

* పార్జిటెలినుఁడను శిల్పి నిర్మించిన యపార్జిటెటి దేవతా విగ్రహము పార్జిచీన విగ్రహములన్నిటిలో నతి ప్రఖ్యాతి గాంచియుండెను. పార్జిచీనులగు చీడియను (Cnidians) లదాని నామహా శిల్పచార్యుని యొద్దఁగొనిరి. ఆదేశస్తులు, బిథియా దేశ రాజుగు నికొమెడినుఁడు (Nicomedes) వారి దేశీయబుణము నావిగ్రహ మూల్యముగా నిచ్చివేయుదునని చెప్పిన నీయద్భుత శిల్ప నిర్మాణము ను విడువనొల్లరైరి. అనంతరమీ విగ్రహమును కన్స్టాంటి నోపిలు Constatino ple) నకు మార్చ నచట నది జస్టీనియను (Justinia)ని పాలనమున క్రీ॥శ॥ 80 గల్గిన మహాగ్ని జ్వాలలలోఁ బడి నశించెను. అమూల్యముగు నన్న ప్రసక్తి విచారక రా

పక్షియాశిల్పకళ యిట్లుగాక, దానిని జుక్కుచున్న వికార భయం కరాకారములలో దిగెను. హిందూదేవాలయముల నలంకరించు జగన్నాథుడు, విష్ణు, గణపతి మొదలగు భీకరదేవతా విగ్రహములందు జేరినవే అందము చందములేని యసహ్యకర భీకరాకారముల నిర్మించుటయందు నీవణా సామర్థ్య మహిమగా వ్యయపరచుటవలన శిల్పి యొక్క యభిరుచిని, సౌందర్యవల్ల కన సామర్థ్యమునకు సహాయమా పాదించు దురదృష్ట ఫలితము బయలయ్యె. ఇందువలననే యగ్గనారాధ నాశ్రయములైన సవిశ్రాంతి విగ్రహములందుగూడ సౌంధ్యసౌందర్యము నొడగూర్చు నాతడు తనసంపూర్ణ శక్తిని వినిమోగించినన దివిఫలమై విజితమయ్యె. పూజాశ్రయమై, జ్ఞానకార్థమైన ప్రతినిధిబడై “యద్దేశిక” (Uddesika) ముగ భద్రపదమబడిన భగ్ధాలయములందలి బుద్ధవిగ్రహములు నూపుడు. ఆనిగ్రహ వివిధావయవములందుగల భయంకర వ్యత్యాసములు సరిమహిమముగ్ని, పై భీకర

వసానము! ఈవిగ్రహము గ్రీకులొసిన (ప్రైరిటి) చరిత్రయన కలుగఁబడిన మహాసౌందర్యవతి శిరోరత్నమగు ఫైరీని Phryen యొక్కదివ్య మందరాకృతిని ననుసరించి నిర్మింపఁబడినది. ఎగీనియను పర్వతవ్యవస్థ వారా మిస్సికెల్లారవ్యవస్థకు వ్యాజ్యము తెచ్చిరి. ప్రిక్టయగు హైపెరిడిసు (Hyperides) నామ పక్షము నవాదించఁబూనుకొనెను. వ్యాయమాన్యలామెను చూడంపు నీసీమల్ల యందుగఁగి హైఫెరిడి, యామెదకును నొక్కటి, యుత్కృష్టవిగ్రహము నర్పించ ననుజ్ఞదేసెను. ఆతఁడామె మొదలై భాగముననున్న వస్త్రములఁ జూర్చి గలఁగిలించి “చేయగల్గిన బ్రతిగోధింపు”మని పల్కె. ఆవ్యాయ మాన్యలకు నేత్రవిద్య మువర్చిత యయ్యున్నత తుంపరేఖామీలనము లది మోగా “భాగింతిగముల్ల యందుటచేవారామెను దక్షలామె నిర్దోషియని “దుదల చేసిరి. ఆనంతరమే ధిన్యనందని యువకులెల్లఁగూడి యామెకు గౌరవ చిహ్నముగ నతివ్రతామందర్పణ యితిగమానవజీవము నెన్నఁడు నొందఁ గృతా త నొందియుండని మహాగౌరవముగా, నిర్మల నువర్ణమయ విగ్రహము నిర్మించిరి. మిగి సౌందర్య విధిబాహ్యతచే వాప్యత మైయుండియు లోకమునెల్లఁ జనపదములకడ పొలింపజేసి ముగియించుకొన నుద్దముగదా!

ర్తునుడు, బుద్ధిమంతుడు, నగు నాకపిలవస్తు పురమునీంద్రుని కవమా
సకరములై యున్నవి. సరియగు నాకారములేని యదుర్బలశిరస్సు వి
కాసములేనియామెప్పుకన్నోమలు, వాడిమైన యాకూర్తనాన, కామా
తురత్వముగల యారోహిణి, విశాలమైన యామిడిగ్రుడ్లు, నివియన్ని
యుఁ గామాతురముగల వగలాడియగు ననదేవతయొక్క సిగ్గుమాలిన
యవికసితాకృతియేగాని, దయాసింధువు, పరమశాంతమూర్తి, యతి
నినముండునగు నాపావనమూర్తియగు బుద్ధదేవునిదికాదు.

గీ॥ “అయభువి యందుదివియందు • నిరుపమసర

కఁబులందుబుద్ధి మదగ్ర • గణ్యుడఖిల

పూజితుండు, సత్తముండు, దయా • పూరితుండు

పాలెనఁగు ధర్మనిర్వాణ • బోధకుండు” .

(Light of Asia)

(ఏషియాజ్యోతి)

జపానీయ (Japanese) బుద్ధుండు జపానీయ జాతీయుని యచ్చే.
చీనాబుద్ధుండు చీనాజాతీయుల యాకృతిని గల్గియుండును. బర్మాదేశ
బుద్ధుడచ్చుమగు మంగోలే (Mongol) సయాందేఖీయ బుద్ధుండు, సరి
గ, సాప్తవములేని పీతజాతి (yellow race) యాతఁడే అవన్నియు నను
గుణము గానేయున్నది. అవివారి జాతికి సరిగనేయున్నది. కాని సింహ
ళీయ బుద్ధుండు సింహళీక్షాణవర్ణ యందలి యొకనీచుజాతి హిందూసం
ఘమునుండి గ్రహింపఁబడిన భీకరాకారుడఁగు ద్రవిడుని బోలియున్న
ది. ఒకానొకచో జెనొఫేస్సు (xenophanes) సింహళీయు లేశ్వరుండు
గలదని విశ్వసించి తమకై తాము దేవుని విగ్రహమును నిర్మింప నమర్థ
ములైన యెడల నవి క్రమముగ నొక్కొక్కటి తమకై యొకసింహ
ము, నొకయశ్వమును, గ్రామిదుకొనునని చెప్పెను. ఎంతయుక్తమైన
యభిప్రాయము! బుద్ధులు తమద్రవిణిష్టావకాముమూర్తిమంతమైన
యొకవిగ్రహమునకై యపేక్షింతురేని శారీరము మర త్యాగర్షణలు

గర్భియుండెనని భ్రాతృగాంచిని యాపుణ్యమాత్మ యొక్క సుందరాకృతినిబోలు నొకదానిని నిర్మించుకొందుడుగాక. ఇపుడున్న ప్రకారమా విగ్రహమయ్యనద్యశ మునీంద్రునికి నాతని యనుచరులకు నజీవావ మానమై యున్నది.

యూరపియను శాస్త్రజ్ఞుల మాటనట్లుంచి, మహాహీచీ నార్య ప్రధమా వాసమునుగూర్చి హైందవు లేమివచింతురో చూడవలసి యున్నది. మనపూర్వులు మనకొనగల సంతృప్తి గ్రంథములను వలొకించిన, మానవ జాతీయందలి యాగ్యవంశపు టాదిమ నివాసము “మహామేరు” (Mahamera)వని తెలియఁగెడు. కాని “మహామేరు త” మనునర్థ మిచ్చునది భూభాగమున నెచటనున్నదో యన్వేషించి పరిశోధించిన పండితుల ప్రయత్నము లన్నియు విఫలమగుటచేదాని యునికియే కల్పనాకథ (పురాణము)నట్టిభ్రమ, కల్పనా చాతుర్యము, హిందూభావ ప్రభావము లొక్క యశ్య దృశ్య గాఢలంఘనము ప్రితికి వచ్చినది. అపరిమిత పరమాణుము గలప్రతివస్తువును మహామేరు ప్రతోబోల్తురు. నవీనవ్యాఖ్యలో లయ్యెన మహామేరు గానినే అందు కాదందురు. ఇదియెంతయు యుక్తిమైన యూహగా మిన్నది. ఇదివేల విధముగఁదలంచుట నలస నూన్వేషించుమునే తిరస్కరించి యోడపుచ్చగల కష్టమును దొలఁగించు చున్నది.

ఈమహామేరును మీదనే విశ్వకర్మగుల పూర్వలంకాకృడగు త్వప్రభావతి కాంతిరుయపట్టణమగు తన “తేజోవర్ధిపుర” మునునిర్మించుకొనెనని చెప్పుదురు. దానినమీదముననే “శ్వేతభూమియు, “శ్వేతగ్రీవము” నుండెను. అనియేమి నూ యపియొక్కది నుండెనో యిప్పుడేమానని మాత్రాశ్రయ జెప్పరాదను.

* పాక్షి ఘనో విల్వనుగారు, “శీత” తెల్లనివాఁడు, “శ్వే” తెల్లని గుఱ్ఱముగలవాఁడు “శ్వేతశిఖ” తెల్లని గలవాఁడు, “తగ” — రక్షముగలవాఁడు ననునల్వరు శ్వేతపాక్షివాదులు గూడ “శ్వే ద్వీప” తెల్ల పము నకుఁ జనిరని చెప్పుచున్నారు.

ప్రథమార్థ దేశత్యాగులు మొట్టమొదట కాశ్మీరదేశమున స్థిరపడిరి. కాశ్మీరనామము “చీకటిని జెదరఁగొట్టివేయుట” యనుసర్థమిచ్చు “ప్రకాశతిమిర” శబ్దములన్లుస్తరూపము ; అనగా, మేమిఁకముందు విశేషముగఁ బోవుతప్ప ప్రజాపతి కాశ్మీరదేశాంధ కారమును విచ్ఛేదమునర్పఁడన జ్యోతిర్నిగరము నుండి యిటకరు నెంచెనని యర్థము. ఈపదములు గూడార్థమున కెడమియవే ; ఇదిహిందూ నాగరికతా ప్రథమ ప్రభాతముగాదే ; ఇతరాధారముల నుండి గ్రహింపఁబడి యీపుటలందుఁ గ్రోడికరింపఁ బడినవృత్తాంత మ్మాయూహసత్య మైనదనుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనము కాఁగలదు,

—:0:—

రెండవ ప్రకరణము.

ప్రస్తుతము కమ్మలరు, కంశాల, పాంచాల, తరచ్చా, ఆచారి, విశ్వబ్రహ్మ, దేవబ్రహ్మ, దేవకమ్మలరు, నవంధన్నీ లనఁబరఁగు విశ్వకర్మ వర్ణము యొక్క మూలపురుషుఁడు విశ్వకర్మజాతి యొక్కవీర దేవుఁడు Heros Epnimos విశ్వకర్మయై యుండెను. భూమియనుసర్థ మిచ్చుభూ, లేకభువనము యొక్కపుత్రిఁడన్న యాతనిజన్మ వృత్తాంతమాతఁడు దేవతగానెంచఁ బడినవీరుడను నూహను సమర్థించుచున్నది. ఆతఁడుజగన్నిర్మాణ కుండగు మహాశిల్పిగ నెంచఁబడు చున్నాడు.

ప్రాఫెసర్ పీటరుగారి శ్వేతద్వీపము (Waite Island) సిరియన్దైక్షిణపుశ్చిమమున నివాసమనియు, నచట నాబ్రాహ్మణుల శ్వేతపురుషులు జహావాసుగొల్పుచుండఁ గాంచిరినియు, వారిచేఁ గ్రీస్తుచరిత్రము హిందువుల కెఱిగింపఁ బడెననియు, వీరద్దానిని దమమతమునఁ జేర్చుకొనిరనియుఁ దలంచుచున్నారు. ఇది వట్టియూహమాత్రమే. ఇదిశేవలనుబద్ధమని గానిలలాటముననే లిఖింపఁబడి యున్నది.

ఆతడు సర్వశక్తుడగు మహాదేవుని స్థానమునాక్రమించు చున్నాడు. పాట్రాను Patmos దీప్తమున నున్న John సమంజహోవా (Jehowah) తుహినధనశములగు శిరోజముల తోడను, బ్రహ్మస్థితి లాభములగు నేత్రయుగ్మము తోడను, నోటినుండి నెడలినముక నిశితబ్రహ్మగారాక శ్లేయకము తోడను, బ్రత్యక్షమయ్యెను. Revelation 1 -18 ఈ తడు తండ్రియైగావించిన దుష్కృతములగు మూడు, నాల్గుపురుషుల తరముల వలనకు గలపల్లెలను శిక్షింపవచ్చు చుండను సమూహమునకు డగు దేవుడగుట చేత నీయుగ్రవిగ్రహ మాత్రనికంటె ప్రభావమునకు దగియుండును. విశ్వకర్మ కాయమున నింతకంటె నెక్కువగుగనిత్య మువెల్లి హామచుచుండును. అది నిర్వికారము, కావ్యశృంగార సాంద్ర మైన భావముగూర్క విచిత్రకల్పన. ఆతనికై ను శిర్షములుగలవు. అం దొక్కొక్కటియు నోమనుల ప్రాణాచార్యుని శిరమునలంగిరించు కీరీ టముఁ బోలు పట్టిదిగాక, దేవతగనారాధించుబడిన గూఢాన మహా మహానికేదగు, నట్లంతకుఁ బెక్కు పెట్టతీ శయించు కీరీటములతోఁ బాల్చుచున్నది. ఆతనివంచ ముఖములును, సద్యోజాత, వామదేవ, వాఘో ర, తత్పురు, పేశానములను బ్రత్యేకనామములతో నలరుచున్నవి. అందొక్కొక్క దానినుండి యాతని కొక్కొక్క సుతుఁడను గుండను. సద్యోజాత ముఖమునుండి మనువు, వామదేవ ముఖమునుండి ముఝుడు, సఖోర ముఖమునుండి తప్తముఁ దత్పురుషముఖమునుండి శిల్పి యు, పేశానముఖమునుండి విశ్వ యుఁ జనించిరి. పీఠకేగ్రమముగ, సానగ, సనాతన, అహభూత, ప్రశ్న, సుపహ్వానము లుండుగలవు. ఇందేదోయొక దుగ్ధాహ్వా, గూఢ, సాంతి కాంక్షముండవలయును. ఏకముఖముగల జీవులనె చూడవల నజీయున్న దృగింద్రియములు గలవారలకిది యత్యద్భుతముగఁ గన్పట్టును. ఈముఖములందుఁ బ్రతి దానినోటినుండియు నొక సుతుఁడయిం చెననిన విషయమందాశ్చర్య మిసుమడించు చున్నది. భావకల్పనా చాతుర్యమే యుద్ధానికగారా

ము. ఈమానవమనశ్శక్తి ప్రభావమసారిము. రోమనుల జానసు Janus] నకు రెండుముఖము లుండెను. కటగరము సందలికందస్వామి కాకులలు బండ్రొండు చేతులునుండెను. గ్రీకులబ్రియారి యాసు (Briarios)నకు నూలుచేతులుండెను. పురుషు సూక్తము సందలివృధ మముక్కులో దేవుడు “సహస్రాక్షుడు” వేయికండ్లు గలవాడనిచెప్పబడియున్నది. ఒక్కొక్కగుణ మొక్కచిహ్నముతో సంబంధింపబడుటచే నీకల్పనలన్నియు సాంకేతికములు మాత్రమే. దృష్టియొక్క చుటుకుదనము నేత్రానేకము చేతను, నైపుము, బాహుబాహు శ్యముచేతను దెల్పుబడియున్నది. ఇదిభావమునకు స్పష్టమగు రూపమే ర్పించుటే. మానవజాతి యొక్కపురుషత్వత్తి యాడముడు (Adam) నీవు (Eve)నను, ప్రధమ సంతులు నిష్పిష్ఠులమును జనిమాదిర నాతినుండిమానవునికిఁ దెలిసె. కావున, విశ్వకర్మయొక్క సందచులేవురు నాతని పంచవక్త్రముల నుండియుద్భవించిరనుటకేవల విరుద్ధముగా నుండును. ఇట్టిప్రసవము ప్రీ పురుష సంబంధమగు శరీరశాస్త్రమందలి వినిశ్చిత విషయములన్ని టికినివ్యతిరేకమై యున్నది. ప్రాచీనమారవ మరన్ను నకు సాంకేతిక భాషయందోల లాడుటన్ననతి ప్రీతి. అత్యధిక భావనా శక్తియే వారిప్రభావ లక్షణము. విశ్వకర్మకు పంచవదనములఁ బ్రసాదించినదీ భావనాశక్తి యొక్కకార్యమే. ఇదిప్రాచీన విషయమగుటచే విశ్వకర్మ యధికతను గౌరవముతోఁ గొల్పవలయును. ఋగ్వేద మాతని సత్యంతవాగ్ధాటితో ప్రోత్రము చేయుచున్నది. అందాతఁడు సర్వశక్తుడు, సర్వవీక్షకుడు నగుసృష్టికర్తగ వర్ణింపబడి యున్నాడు. పురాణములును మహాభారతము నాతనినిందించుచుఁబెన్నననుట సత్యమే, కానియాపురకములు ప్రాముఖ్య ప్రశంసలో వేదముల కెంతయు నల్పములు. (“ధర్మంశ్చైవ నూనానాంప్రమాణం ప్రధమగుశ్చితిః । ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంతు తృతీయంబోక సంగ్రహం”:-మానసారిము) ఇంతియగాక యవి విశ్వకర్మ సంతతీయుల పారంపరికశత్రు

పులగు ప్రస్తుతపు గోబ్రాహ్మణులు చేగచిగులుబడినవి. ఈవిషయ ము
దలి దూషణలకు సమాధానము కాంగన. ఆతరువాత గార్యచర్యమును
అదిసర్వసంతములతో నుత్కృష్టతమ మైనది. విశ్వకర్మకుతో తృప్తులె
ల్లనాతని వలసనేకల్గి యుండుటచే దప్పకనాగీయతృప్త్య నంతసంగుకు
లేకవలయును. ఈవిషయమై గుణముగను విశేషించి వివరలరు.
విశ్వకర్మ గమ్యకృష్ణానయు, బ్రాచీను లాతరయెడ నాసంభవ్య గౌరి
వములను గూర్చియుట గొంచెము ముచ్చటగింతుము.

హిమ్యాగ్రంధ కర్తలు జగదుత్పత్తినిజగతివాసంగ, హిందూ
వేదాంత లంకాకథాగము వాల్మీకి నాయుత్త మ్మమును విశ్వకర్మ
కొసంగియున్నారు.

సభామితచలంతవ | సజేతోపచమారుతిః
సచాకాశసంచిత్రంచ | సబుద్ధ్యాభూగ్రింగోచరాః
సచబ్రహ్మసవిష్ణుశ్చ | సచరుద్రాశ్చ తానకః
సర్వకూస్యని రాలం బో | స్యయం భూవిశ్వకర్మణః”

“అవును నేలలేదు, నీరులేదు, నివృత్తేదు, గాలిలేదు, నింగి
లేదు, జ్ఞానములేదు, వాసనలేదు, ఇంద్రియ ప్రాయములేదు, బ్రహ్మ
లేదు, విష్ణులేదు, రుద్రులులేదు, సత్త్వములులేవు, సర్వకూస్యము
గు వ్యవకాశము మాత్రమే యుండెను. తరువాత దానేసంభవించిరవా
డగు విశ్వకర్మ మాత్రమే యుండెను.”

ఋగ్వేదమంత ప్రాచీనమున దగు మూలస్తంభ మట్లు చెప్పి
చున్నది. అందువిశ్వకర్మ సర్వదశలయందూ గండ్లును, సకలదశలందును
ముఖములు, అఖల దిశలందును గరములును, సఖలదిశలందును జ్ఞాన
ములును, గలదేవుడుగ వర్ణంపబడి యున్నాడు. ఆతడు సర్వవిశేష,
సర్వవీక్షకుడు, సర్వవసుంధ రాస్పృష్టికర్త, ఆతడేదేవతలకుం దన్నాను
ముల నొసంగును. తక్కినప్రాణులంతని, నాతనియుప దేశములన్నియు

శ్రయించి యుండును. విశ్వకర్మ జాతిమూలపురుషుడగు విశ్వకర్మ సంగఁబడిన గౌరవమిట్టిది. అతని ముఖలక్షణ మితర హిందూదేవతలను గ్రీవైఖరీ యుతముగాదు. దయాభుత్వమే యాతని ముఖముఖస్వభావము. బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మ యొక్కముఖము నుండియు, క్షత్రియులతని బాహులనుండియు, వైశ్యులతని తొడలనుండియు, శూద్రులతని పాదముల నుండియు, సుద్భవించిరని చెప్పుదురు. ఇటఁగోరొనఁబడిన బ్రాహ్మయు విశ్వకర్మయు నొక్క స్వయంభువు, నగోరుడగు జగత్కర్తయునగు నొక్కమూర్తియే.

మూడవ ప్రకరణము.

విశ్వకర్మయొక్క పంచ పుత్రులు.

విశ్వకర్మయొక్క పుత్రులేపురు నాతని ముఖములనుండి యుద్భవించినట్లు చెప్పఁబడుచున్నది. కావున వారు బ్రాహ్మణులు. వారు బ్రాహ్మణులను నీయధాంశమును సృష్టము, నిరాధారమునగు వట్టి వక్కాణముపై నాధారపఱుపక, తదాధారముగఁ దద్విషయమై యుత్కృష్టతను తమ ప్రామాణ్యమును వేదములనుండియే యుదాహరింతుము.

“ ఋగ్వేదం చ మనుశ్శ్చైవ

యజుర్వేదం మయస్తథా

త్వష్టానాం సామవేదం చ

ఋగ్వేదా శిల్పికస్తథా

విశ్వజ్ఞః ప్రాణనవేదం

పంచ వేదం తు బ్రాహ్మణాః”

“ మనువు ఋగ్వేదమును, మయఁడు యజుర్వేదమును, త్వష్ట

సామవేదమును, శిల్పి యధర్వణ వేదమును, విశ్వేష్ట ప్రాణవేదమును రచించిరి. ఈవం చవేదములును బ్రాహ్మణులు "

ఈమూలమునుండియే తద్విర్ణమును వ్యాపారమును గంఠినిగూడ నిశ్చయించు నింకొక్క యుదాహరణముఁ బ్రదర్శింతుము.

“ అయోమనుశ్చ ఋగ్వేదం

మయాదారు యజుర్వేదం

తామ్రంత్యస్తా రజా సామం

శిలా శిల్పి అధర్వణః

విశ్వేష్ట స్వర్ణ ప్రాణవాం

పంచ బ్రాహ్మ విధీయతే. ”

“మనువులోహకారుఁడు, ఋగ్వేదకర్త, మయుఁడు, దారుకారుఁడు యజుర్వేదకర్త, తస్యతామ్రకారుఁడు, సామవేదకర్త, శిల్పి శిలాకారుఁడు, అధర్వణవేదకర్త, విశ్వేష్టస్వర్ణకారుఁడు, ప్రాణవేదకర్త, ఈవం చవేదముల వారును బ్రాహ్మణులని తెలిసికొనుము. ”

ఇంకొక్క యుదాహరణ, మీమారు వై జయంతమునుగడి, విశ్వకర్మ కులతోత్పత్తి బ్రహ్మనుండియే యను సంశయమును సుగాఢ పణా సంజేహములకుఁ దూరముగావించును.

“ససజ్జత బ్రాహ్మ పురాహితోకం

పూర్వాస్మినాయామ్య దితేచ వ్యాప్తం

తదవ్య భూతాని బలాని తన్ శిఖం

సత్యాద విచ్ఛేద ప్రాపతీభ్యాః ”

“అతి ప్రాచీన కాలమునఁ బ్రాగ్గోక్షయ దక్షిణములంబాలించిన బ్రాహ్మ జగత్తును సృజించెను. ఇట్లు సృజించఁబడిన ప్రపంచమునఁ గిరీటము నిర్మించుటకు బ్రాహ్మతక్కఁ దక్కినదేవత లనివులునన్దులు

నిజముగ, నీకీరీటనిర్మాణము చేయువర్ణము (విశ్వకర్మ వర్ణము) బ్రహ్మ నుండియే జనించును.”

జన్మచే బ్రాహ్మణులైనవారు విశ్వకర్మముక్క నుతులేవురు మాత్రమే కాదు. జన్మచే విశ్వకర్మకుల సాంఘికులైన యెల్లరికునుగూడ నయ్యుత్పత్తికి నామమునకు నధికారముగలదు. బ్రాహ్మణుడు బ్రహ్మ ముఖోత్పన్నుడగుటచేత, నాతడగ్రిజన్ముడగుటచేత, నాతడువేదాధికారియగుటచేత, నాతడు న్యాయముచే నర్వపృష్టికి బ్రభువై యు వ్పచున్నాడు. (మను 1. 93. పు 25)

విశ్వమున కాచార్యుడను “జగద్గురు” నామమును ధరింప విశ్వకర్మకుల జనులకు మాత్రమే యధికారముగలదు. (విన్స్లోగారి నిఘంటువు (Winslows-Dietanoary) జగద్గీతకీర్తి, తిరువాన్మూరు నివాసి, ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధమతమును నడైవిత వేదాంతముయొక్క స్థాపకుడు, శ్రీ శంకరాచార్యుడు, మానిలీపట్టణమున విడసినప్పుడు తాను “జగద్గురుడ”నని చెప్పుకొనెను. తమవిరుదమును బ్రాణనమానముగ నీర్వైతోజూచుకొను దక్షిణ హిందూదేశ, దేవకమ్మలరులు మోసగాడుగఁ గాన్పించు నొకఁడు తమ ప్రత్యేకస్వము నుపహరింప యత్నించుచుండెనను గోపముతో నాతని కాఘరతకుఁ ల యర్హత నాతని బ్రీక్షింప నావిభ్రాత వేదాంతి యీక్రింది వస్తువుల గితమొనర్చె.

“అచార్యో శంకరో నామ

త్వష్టపుష్తో న సంశయా

విప్రీకూల గురోగ్గీతా

విశ్వకర్తం తు బ్రాహ్మణః”

“నాపేరు శంకరాచార్యు. నేను త్వష్ట సంతతీయుడను. నేను విప్రీకుల యష్టోపవీత (ఐవి నూత్ర) ధారణావిధి నుపదేశింప నరుడెంచితిని. నేను విశ్వకర్మవంశ బ్రాహ్మణుడను” (శంకరవిజయము.) విశ్వకర్మకులజులు బ్రాహ్మణుల కిది యమోఘ నిదర్శనము.

మహాసమ్మతరాజు సూర్యవంశస్థుడు.

మనువు విశ్వకర్మయొక్క ప్రధమ కుమారుడు. మనునామము (వేదముల) తెలిసికొనుటయందు సిద్ధమిచ్చు “మన” అను ధాతువునందు డి వ్యుత్పత్తియై నది. “ప్రజాపతి” మనువనేక నేదాంగములందు స్త్రీద్వైద్యుడైన యొకాకొకడని మేఘానీధి వచించుచున్నాడు. గోవిందరాగుడా తనితో సుపూర్ణముగ నేకీభవించుచు మను హాక గోవృష్ణుని యనినె వ్వచున్నాడు. మల్లుక భట్టుడు మనువున కంతకంట మల్తమము ను తృప్తమునకు జ్ఞానము నొసంగుచున్నాడు. మనువు పరమేశ్వరుని కథలక యవతారమేయని యాతడు వక్కాణించు చున్నాడు. మను వునిజరమృతచే రాష్ట్రాధికారమును పరిపాలించినవానిగ వర్ణించబడి యున్నాడు. మనమాతని నీరీతిగన యొలుగుచుము. ఆతడే మహాస మ్మతరాజు, ఆతనినుండియే ఘనత కెక్కిన సూర్య, చంద్ర, చాళుక్య, మహారాజవంశము లుదయించెను. ఆతడు విశ్వకర్మ కులలోహకా రుడు, సూర్యవంశస్థుడు. విజయునిమొరలు మహేశ్వరుని వాతకుల మనరాజులెల్లరును సూర్యవంశీయుల లోహకారరాజగు నీమనువునుండి యేయావిర్భవించిరి. కాని జగముల్ల నయాసాగరమగు హృదయము నకును, వాచామగోచరమృదుత్వముగల యంతరాత్మకు, నెననికే బ్ర ణమిల్లు నామహానుభావుని మహాప్రేతాపము ముందీరాజులు బ్రభు వును నెల్లరు వెలవెలబోవుదురు. మాచెప్పనాతడహాక్య రాజకుమారుడగుటచే లోహకారరాజగు మనువు యొక్క సంతతియందే సరిగ జన్మించియుండిన మహాసీముడగు బుద్ధుడని గ్రహింతురుగాక.

విశ్వకర్మ సంతతీయులు చెప్ప వురియందును సింహాశ్రమందును గూడ నధునాతనగోబ్రాహ్మణులగుటకు యుగోపేల ముగ్ధులుగుటగ్రి లవలకడమహాసమునుగోల్పోయియున్ననువాగుహిందూదేశమునందు

గొన్ని ప్రదేశములందున్నటికిని సమధికగౌరవమునొందుచున్నారు. వాసికెక్కిన గొప్ప పుణ్యక్షేత్రమును, గొప్పయాత్ర మునగు తిరువనమలై యందు మృతబ్రాహ్మణుని యుక్తమగు నుక్తియలన్నిటిని గతజీవుడగు విశ్వబ్రాహ్మణుని భూస్థాపనమునఁగూడ నాచరింతురు. ఉత్తరహిందూస్థానమునఁ గొన్ని చోట్లలో వారు (వైశ్వకర్మణులు) ప్రభువులై పాలించుచున్నారు. అట్లైన జెన్నరాష్ట్రమునను సింహాశమునను దాము సమైక్యకట్టి కొంచెపలువనెంచిన వర్ణముతో సామ్యమునకేమాత్రపుటర్వతయులేక, వారపై నాధిక్యమునలేలేనివేటూకకులము వారువీరిని (విశ్వబ్రాహ్మణులను) దక్కవజాతివారుగఁ దలచుటకుఁ గలరహస్యమేమి? ఇద్దానికిఁ గారణము వైశ్వకర్మణులను సమయవనకయసమయమనకనిరంతరము దూషించుకొనికే యేర్పడిన బలవంతమగు గోపీదుష్ట వర్ణమునఁ గానవచ్చు వైశ్వకర్మణులు స్వల్పసంఖ్యాకులగుటచేత, నైకమత్య శూన్యులగుటచేత, నిష్టమున్నను లేకున్నను నిర్బంధవశమున నీయగౌరవమునకు లోబడవలసివచ్చె. అయినను వారు యదార్థబ్రాహ్మణస్థానమునకుఁగల తమ జన్మాధికారమును కోల్పోజాలరు. గోపీదుష్టవర్ణముల వలని వైరమెంత మిక్కుటముగ నున్నను లెక్కనేయక బ్రాహ్మణస్థానమునకుఁగల తమయధికారమును నొక్కి వక్కాణించుటకును, రముగ స్థాపించుటకును వారు తమజడశోపేక్షలనుండి ముందొకనాడు మేల్కొంచి, లేచి, పూర్వోన్నత్యముం బడయఁగలరు.

ఈవిషయమై సాక్ష్యామూలముల నుదాహరించుటాకింత నిలిపియుంచి యిటువటుఁగూడ పక్షపాతపు టభిప్రాయములచే బాలి, పబడని స్వయంపరిశోధన గావించిన పాశ్చాత్య పండితులిద్దానిని గూర్చి ఏమని వచించిరో చూచుదము.

పక్షపాత రహిత స్వతంత్ర విమర్శకుడగు కాడ్వెల్లరు—వాడియను నొకన్యాయవాది (బారిష్టర్—ఎల్-లా) 1884 నవంబరు 21

వతేదీ “మెడ్రాసు టైమ్స్” సందు విశ్వకర్మ సర్వమునుగూర్చి మాట్లాడుచు నిట్లు వ్రాసె:— “శిల్ప (Masonry or True masonry) మీరాష్ట్రమున రెండువేలనాటికి. తచ్చిహ్నుములు కొన్నిదేవాలయములపైఁ జెక్కబడి యున్నవి. ఈవఱకు నిచిత్రమైన బౌద్ధాధార వర్ణము”

ఈరంగముసనే స్వతంత్ర పరిశోధన చేసిన వాడ్కిరు. ఎ. సి. బర్నలుగారు ప్రస్తుతము తంజావూరు గ్రామా గ్రంథాలయమందున్న మాలస్తంభమను గ్రంథము యుక్త యతి ప్రాచీన ప్రతినాకిదాని నుదహరించుచు నిట్లు చెప్పచున్నాఁడు. “ఇది యూశ్వక ముఖ్యుని వాదమై నైదుశాఖల శిల్పలయందొక్క శాఖ కొక్క. వీరము నొప్పున నైదు వేదములుగలవనియు, విప్రవేదములు నర్హులవి గావనియుఁ జూప ను శింపబడినట్లు కాన్పించుచున్నది”.

పూజ్యులగు జె. యి. వాడ్కిల్లను ముఖమున నివ్వఁజేసిన వంద తుండు “కిష్టియనుకాశీజ మాగ్నము” కిది సంపుటయు 284వ పుట యందట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు. “తమయందనేకులు కల్ల, యిల్లడి, రాగి, పనులుచేయువారుగ నున్న వర్ణకార వర్ణములు తమకుఁదామి, వేదములందుఁ దమయధికారముగల్గి, తమకర్మకాలము కల్గి యుకతెగ బౌద్ధములుగ నున్నారు”.

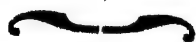
హంటరు తనహిందూదేశ చరిత్రమున వార్య నాగరికమునుగూర్చిచెప్పచు నిట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు. “వేదములందుఁ జేర్చిన బడిన యార్యజాతులనేక హములు నొకఁడయ్యుండెడి. వారిలో దారుకారులు, నితరశిల్పులునే గాన లోహకారులు, తామ్రకారులు, వర్ణకారులు, గూడనుండిరి.

హైందవ ప్రామాణికతలయందు హాజరైయున్నవారిలో నొకఁడు “ఇండోఆర్యన్” (హిందూఆర్య) యంగీయభిప్రాయమును గట్టిగ బలప

ఋచుచున్నాడు. ఈయుదాహరణల మొత్తపుబలమున విశ్వకర్మ వంశజులు నిశ్చంకిత బ్రహ్మత్వగల్గి వేదములందుఁ బేర్కొనఁబడిన బ్రాహ్మణులై యుండుటచే, వారేస్వచ్ఛమైన యాదిమబ్రాహ్మణులని రచించుచున్నది. బ్రహ్మస్థానముగకు విశ్వబ్రాహ్మణులకుఁ గలయాధికారములను దమసారం పరిక శత్రువులగు నాధునిక హిందూదేశ బ్రాహ్మణులకును, సింహళ గోపీలకును, గదల్ప సాధ్యముకానంత దుఃఖముగఘాపించుపవిత్రశాస్త్రముల యస్మచ్ఛ నీయాధికారము ముం న్వతంత్రపండితుల ప్రమాణముఁ గూడ వెలవెలపోవుచున్నది.

అనంతరము మహాసమ్మతరాజుగ నెన్నుకొనఁబడిన మనువుగారి క్క వంశమాలోచనాపరుడగు ప్రతిమానవ్రునికి నిష్పటికి స్పష్టమై యుండవలెను. విశ్వకర్మ ముఖోద్భవుడగుటచేత నాతఁడు విశ్వకర్మ లమునకుఁ జెందిన బ్రాహ్మణుడే. అదియుగాక యాతఁడు సూర్యవ యుండు. ఆతనిసంతతీయులకుఁ దమపూర్వికుని వంశమున కధికారముగలదని యీక్రింది ప్రాచీనసింహళీయోక్తివలనఁ దేటబడుచున్నది. “శుద్ధసూర్యవంశ ముకులమహంతీ గరువందన్నో” మహంతీయందలి మనుసంతతీయులగు స్వచ్ఛమైన సూరవంశ సందన్నోలు.

అయిదవ ప్రకరణము.



వ్యాసునిదోహముచే మందోటీనగరము విధ్వస్తమగుట.

పూర్వోదాహృతాను వాదమునందలి మను సంతతీయులు. పృథుతము మందోటీ (Manotte) యనఁబరఁగుచున్న మహంతీనగరమందలి స్వర్ణకారులు. “సిలన్ గజటీర్” (సింహళీస్థలనిఘంటువు) 158 న పుటయందిట్లు వాయించున్నది:—“మందోటీనార్ధరన్ పౌరిన్సు (ఉత్తరరాష్ట్రము) నం. దోపావోకు 13 మైళ్ళదూరమునఁ గొలం

బోనుండిజన్న 'సుబోవు' ప్రధానచూర్ణమున నున్న గ్రామముతన్ను
రవ దిశయందలతి దవుసనున్న పురాతన గ్రామబౌద్ధజేషము లొక
స్వర్ణకారనంధువాస స్థలమని మైతిహ్యగాధగలను." చమనరులింత
మాత్రిముసనీమాంతీ (Manti) గ్రామమట్టదో, తనానానులగును
ప్రసిద్ధవర్ణపులెవ్వరో, తత్పాలకులగు స్పృహశీలురు లెవ్వరో లెస్సగ
గ్రహింపజాలరు.

మహాంతీనగరము క్రీస్తుకు 600 ముండ్లను బూర్వము విశ్వ
కర్మ వంశస్థులందొక శాఖవారితే నిర్మింపై తిన్నివాన్మయుండెను.
వారుమనసంతతీయులనియు, వానిసూర్యవంశమనియుపూర్వోద్దాహృ
తసింహళవాక్యమేదృఢముగస్థాపించుచున్నది. అయస్కాంతదుగ్ధపరరక్షి
తమగునీనగరమును దత్పరిపాలకులగురాజు శాఖరూపువనించుచుండిరి.
వేదవ్యాసుడనబడు పూర్వీకుల సంభూతస్వస్థైర్యాయనవ్యామిడు
పౌరులందు గలతలగల్పించి భర్తృలహరి (Bartulahari) రాజును
తత్పట్టణముపై నుసకొల్పె. ఈతనా దుగ్ధమునుముట్టడించి, పైబడిత
గులజెట్టి, సగరము నిర్మూలమయ్యె. వైశ్వకర్మణులను జెల్లాదదర్శి
రి. వ్యాసుడు తత్సంపూర్ణనాశార్థియై ధరణియను హిందూరాజును
బోత్సహించి వారై వత్తిపన్ను విధింపజేసె. జంబూద్వీపమందలి
యేబదియాటుదేశముల ప్రభువులును దమసలహాతోడనే పాలించు
చుండగా, నిట్టిపన్నిచ్చుకొంతవారిని నెక్కడనాచారియై యుండకపో
గా విప్పడేల యాయవలెనని విశ్వకర్మణులయకక్రిమకర విధానముకొ
ల్లమని ఖండితముగ జెప్పివేసిరి. తత్క్రిరస్కారముతో ధరణికర్మ శుద్ధై
వారెల్లరిని బంధించునంచె. పరిసరపురపరిపాలకుండగు దేశాయిపద్మ
స్నగారు (Tajei Patamarju) వైశ్వకర్మణులయెడఁ జూపబడినయీ
దురాదరణచే నొడలుమండి ధరణిరాజదుర్గమును ముట్టడించి వశము
చేసికొనె. ధరణియిట్లు దుష్పధావలంబియై విగతస్థానిడయ్యె.

మహాంతీపురపతనము వైశ్వకర్మణుల రాజకీయాధికారమునకశ
నిపాతమయ్యె. తరతరములనుండి పాదుగొనియుండిన యొకనగరమును,
నొంకప్రభుత్వమునిట్లునరమదుర్మార్గుడగు వ్యాసునిదోహకారణమున
సంతరించె.

—:0:—

ఆరవ ప్రకరణము

—••••—

వ్యాసుడు వైశ్వకర్మణుల మతాధికారమునకు భంగమొందుట
వైశ్వకర్మణుల రాజకీయాధికార విధ్వంసమందుగృతకృత్యుడై
యొకనేఋషితనై తాధికారమును గూడ నడుగంటజేయబూనె. స్వ
చ్ఛమైన యాదిమబ్రాహ్మణులగు విశ్వబ్రాహ్మణులే జగబూద్వీపము
న బాలించి సర్వరాజకుటుంబములకును మతగురువులై యుండిరి.
ఇట్టి ప్రబలస్థితినుండి వారిని దరిమివేయ, వ్యాసుడు తన తంత్రజాల
ము బన్నజొచ్చె.

సోరజపరిమళరాజు (Soreen Raja Parimacalam) కాలము
నవ్యాసుడు స్వర్ణకాదులను దప్పించి తన్నునువనకుటుంబము వారిని
రాజకుటుంబపుటాచార్య వీరమున బ్రీతిప్రింపుమని యధిపుచ్చిరేపిం
చె. పాపమీప్రార్థన కఱుగనిరాకరింపబడె. ఇంతలోరాజుమృతినొం
దడతొన్న దరుడు సింహాసనమధిష్టించె. వ్యాసుడీ నూతనరాజుకడజేరి
పూర్వమువలెనే ప్రార్థించి మహిలపరాజుతుండయ్యె. కాని యీసరిభూ
తిపట్టుదలను రెచ్చజేసి పునఃప్రయత్నమునకు బురిగొల్పె. సరిమళరా
జునకు గళింగుడను నొకలంజెకొమరుడు మంజు. ఈతడు పరమదు
ర్మార్గుడు. క్రూరప్రతిజ్ఞలచే నానకొల్పబడి కళింగుడు పదంపడిగా
వించిన మహాఘోరవాతకమునుబట్టి చూడవ్యాసుడును దౌష్ట్యమున
నాతనికణమాత్రమును దీసిపోవువాడుగాఁ డనుటస్పష్టము. వ్యాసుడీ

కళింగునిజేరితన్నును దనకుటుంబమును రాజగృహాచార్య పీతముననుంప నొప్పుకొన్నయెడల, నపుడు పాలించుచున్న చక్రవర్తినిజంపి సింహాస్న సమాక్రమింప నాతనికి దోడ్పడునని ప్రతిపద్యె. ఇందువ్యాసుడు సంపూర్ణముగ గృతార్థుడయ్యె. వ్యాససహాయమున గళింగుడు పినతండ్రినిజంపి గడ్డమెట్టె. ఈబాలరాజు వైశ్వకర్మణులె మతగురువులుగ నెల్లెడల సంగీకరింపఁబడుటచే వారికవకృతివెంచకయే వ్యాసునికి దానొనర్చిన వాదానముఁ జెల్లించుకొననెంచె. ప్రవిత్తగౌరవములనిరు వాగులవారికిని బంచప్పట్టుటతో నిరువురిని సమాధానమునఁబడలచే. కానియాతఁడినుమంతయు సనుమానించి ప్రాంతము నుండియే ప్రతి ఘటనము ప్రారంభమయ్యె. వైశ్వకర్మణుగోర్క. సత్యాగ్రహమును దృఢీకరించిరి. కళింగుడును గుప్తితుండై యాగౌరవస్థానమును వ్యాసునికి నాతని కుటుంబమునకు నొసంగ. ఇదియత్యంత విచిత్రవసానము గాఁ బరిణమించె. విశ్వబ్రాహ్మణులొక మతసంస్కారములు నలుచునుండుటచే బ్రజలు వ్యవసాయాదుల నుల్లంఘించిరి. వ్యాసుడు సింహులకుఁదగినవాడే. రాజుచేదన్ను జేరినవారెల్ల గుడిచేతివారనియు గడమవారెల్ల నెడమచేతివారనియుఁ జాతీంపఁజేసె. చెన్నరాజధానియందలిసాంఘికపరివర్తనాగంభమెట్టిది. ఇప్పుటినుండి విశ్వబ్రాహ్మణకన్యకలకారకులస్థల పరిచ్యుతియుఁ బదితిరహితులయభివృద్ధి యుఁబ్రారంభమయ్యె.

ఏడవ ప్రకరణము



చెన్నరా్య వైశ్వకర్మణులు.

గతానేకశతాబ్దములనుండి చెన్నరాష్ట్రవిశ్వబ్రాహ్మణులుహిందూసంఘమున నాధిపత్యమునకై యిప్పుడుబ్రాహ్మణులనబరగుచున్న

వారితో ఘనతమీట హోరాహోరిపోరునల్పిరి. వీరు వెల్లాలాలతోడను నాతగతిలోఁ జేరినయితర సంఘములతోడను బోరినిరసించిరి. వారి సంగరములన్నియుఁ బ్రస్తుతగోబ్రాహ్మణులతోడనే. హంటరద్దానిని గట్టిగ బలబఱచుచు నిట్లుచెప్పచున్నాడు:—“స్వర్ణకారులు బ్రాహ్మణాధికారము నతితీవ్రముగ నిరోధించి, పవిత్రనూత్ర [యజ్ఞోపవీత] ధారలై మతోపదేశకాచార్యాది నామములతో వ్యవహరించుఁ గార మార్థికమార్గదర్శకులు తామేయని తరితరములనుండి వాదించుచుండిరి.” ఇరుపక్షములకును గలయీ రరూపము చాల్చినస్వర్ధవలనఁజెచ్చు తగవులుద్భవింపఁ బలుమారులు న్యాయస్థానమధ్య వర్తిత్వమవశ్యమయ్యె.

ఇందుమొదటి వ్యాజ్యముగు నెం 18, 1894నం॥ మచిలీపట్టణం అసిస్టెంట్ మాజిస్ట్రేటుగారి కోర్టునజరిగెను. ఫిర్యాది, ప్రభుత్వమువారు; ఎదిరి, శివకోటివీరభద్రుడు. ఇన్ డిస్ట్ మెంట్ (దోషారోపణము) సందారోపింపఁబడిన చువరాధమేమనః:—“ఒకతెగవారిచేఁ బవిత్రమైనదిగఁ జూడఁబడిన యొకవస్తువును, వానిమతమునవమానించునట్లేశముతోఁగాని, యామనుష్యులు తమమతమునకదినిండగాఁ బరిగణింపవచ్చునని తానెఱిగియుండిగాని, మైలవఱచుట [అపవిత్ర]ముచేయుట మాలమున నిండియన్ పీనల్ కోడ్ శె 295 ప్రకారము శిక్షింపఁదగిననేరముచేయుట” అభిప్రాయము, నిరపరాధియని, తీర్చిదిగింపఁబడి:—“ఈవ్యాజ్యము ప్రధమమున బందరుప్రేషనరీసబ్ మాజిస్ట్రేటువారిచేఁ గైకొనఁబడినది. కాని యెదిరితరపు న్యాయవాదిప్రార్థనపై దానిని డిస్ట్ మాజిస్ట్రేటుగారు నాయొద్దకుమార్చిరి. కులముచేస్వర్ణకారుఁ (Gold Smithe)జైన యెదిరిగడచిన మహాశివరాత్రినాటిరాత్రి రుస్తుంబాదా, మచిలీపట్టణముననున్న కాశీవిశ్వేశ్వరస్వామింఁగి యాలయమును జూచి నారీకేళజలమును లింగముపైఁ బోయింపుటమూల

మున సభిషేకక్రియ నాచరించినాడనియు, సందుచే బ్రాహ్మణులు తమమతమునిందపఱుపఁ బడిననియు, లింగములపఱుపఁ బడినదనియు, సంప్రదేశిక వరశుద్ధము చేయుటవశ్యమనియు, సేంచినదని యాభిరూపము.

1885 సం॥ నెం. 421, 422 క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులలోఁ దీర్పు చెప్పిన యిరువురు పండిత న్యాయమూర్తులు (Judges) భిన్నాభిప్రాయములై యుండిరి. కాని యీ విషయము సంపూర్ణ న్యాయపీఠము (Full Bench) నెదుట బెట్టఁబడి యుండకపోవుటచే బ్రాహ్మణ్యములగు తీర్పు లోపముగ నున్నది. కావున, 1893 భిన్నమతావలంబులయందే కాని కులవైషమ్యావేశితులగు భిన్న స్థానములందు స్థిరపడనుటకుఁ దగిన కారణములులే" వన్న భిన్నాభిప్రాయములను వివక్షనా యమూర్తిగా రి విమూఖాభిప్రాయమునడ గొరవఱుకొనుచు, "క్షులపరిమళము" యను మాటతోలుతటి యర్థమును గోల్పోయి యుత్తరములందు వలెనే యిచటను "అచారకర్మప్రకారము క్షులపరిమళము" యని గ్రహించిన లెనన్న జప్తి నోకముక్తస్వామి అయ్యదుగారి యభిప్రాయమును స్వేచ్ఛగ ననుసరింపవచ్చునని తలచితిని.

నెం. 293, 294 లనేర్పఱుచుటయందు దొమ్మిదోరాటములందు బరిణమింపఁ గల నర్హకారణముల పరిగ్రహింపఁట శాసనవిర్మాణ (Law Commission) గారి ముఖ్యోద్దేశము. ఈపురమునందే తమయభిప్రాయములను సంగ్రహించుకొని బ్రయత్నించుచున్న కోమట్ల (వైశ్యుల) గురు, బ్రాహ్మణులు, గలబలనష్టతద్వేషములతోఁగల త్యములఁ జేయుచుండఁ గలదో చెప్పఁదగియున్నది. ఒకకోమట్లకొట్లయందుఁ బనిచేయుచున్న ముగ్ధులు యూనిచే బ్రాహ్మణులనీవిధముగఁ బరాధావింపఁబురకొల్పఁ బడిననుడ సూచింపఁబడినది. కాబట్టి నేను సాక్ష్యము పుచ్చుకొన్నాను. ముగ్ధులు ప్రహస్తములతోడనే యభిషేకక్రియ గావించినట్లు వ్యక్తము చున్నది.

ఇట్లాతఁడు బ్రాహ్మణుల మతమును నిందపఱచుటకే చేసెనో, లేక, యట్లగానియెడలఁ దానొనర్చిన కార్యము, “లింగమూర్తిని మైల పఱచుట,” నుబ్రాహ్మణులు తమతమ నవమానించుటకే చేసినట్లు గ్రహింపవచ్చునని తెలిసియుండిచేసెనో యింక నిశ్చయింపవలసియు న్నది. స్వర్ణకారుఁ (Gold Smith) డభిషేకక్రియ నాచరించుటచే, బ్రాహ్మణుల యుద్దేశప్రకారము లింగము మైలపడినదనియు, నందుచే సంపూర్ణ మవస్థమైనదనియు ఫిర్యాదితరపు, సాక్ష్యమునిష్కర్షగాఁ దెల్పుచున్నది. ముద్దాయియొక్క యుద్దేశముఁ— (ఎ) ప్రధమసాక్షియగు అర్చకుఁడు (గుడిపూజారి) ముద్దాయిని గుడియందుఁజూచెను. తానాతని స్వయముగ నెఱిగియుండెను. తాను తిరిగి వచ్చునంతవఱకు నాతనిని సందియొద్ద నుండుమనెను. (బి) ముద్దాయియొక్క సోదరుడే యపరాధమునకే విశాఖసబ్బణము టెను మాజిప్రేటుగారిచే శిక్షింపఁబడెను. (సి) ఈపురమున వైశ్యులకును బ్రాహ్మణులకును గొప్ప వివాదము ప్రజ్వలించుచున్నది. ముద్దాయి, యొకవైశ్యునిచే నిర్బురికిని నమానశశ్రుంగు బ్రాహ్మణులఁ బరాభవింపఁ బురికొల్పఁబడెనను నీయంశముఁబట్టి యూహించవలెనని కోరుచున్నారు. ఇతను నాకిందుద్దేశము గోచరింపలేదు. అర్చకుఁడు తిరిగి వచ్చువఱకునేల వేచియుండవలయునో ముద్దాయికిఁగారణము తెలియదు. అందుచే వేచియుండలేదు. ఆతని సోదరుఁడు టెను మాజిప్రేటుగారిచే శిక్షింపఁ బడినమాట సత్యమెకాని. యాదోషస్థానం డిప్పిక్ మాజిప్రేటుగారిచే దిప్పినేయబడి జరిమానా ముదరా యీఁబడినది. ఇట్లెలజరిగినదని నేను ముద్దాయినుక నతఁడు తనసోదరుఁడు చేసినదెంతమాత్రమును దోషము కాకపోవుటచేతనే యని చెప్పెను. నాకీయుత్తరము యద్భామైచదిగను సకారణమైనదిగను గాన్పించినది. తృతీ (సి) యూశమా ధారములేని యూహామాగ్రిచుగుటచే నిచట విచారింపనక్కఱలేదు. మీదు మిక్కిలి యాతఁడు బ్రాహ్మణుల నవమానింప నెంచి

యున్నయెడల దశయు శమును సంపూర్ణముగ న్నష్టమైచియే యుండును. నిజముగ, నాతఁడభిషేకము చేయుచున్నసమయమున నిష్టలు బ్రాహ్మణులు చింతన నిలువఁబడియుండును. ఆతఁడు న్నర్హి కారుడై నట్లు తమకుఁ దెలియదని వారుచెప్పిరి. వాగూతఁడు బ్రాహ్మణులచే యనుకొనిరి. వినఁగియ నాధనములేమియులేదు. అగ్గకుండలిన న్నయముగ నెఱిగియుండకపోయియుండల నాతఁడు పూజావిధి గావించుకొనినతఁలువార నీసంగతి యెవనికి నెఱుంగఁబడిన చల్లగ వెడలియుండెడివాఁడు. పైఁగా ముద్దాయి శాను పులుసుచే విశ్వబ్రాహ్మణుండనియు, వృత్తిచేఁగంసాల (Gold Smith) యనియు జెప్పఁచు గొంతిమఱి విశ్వబ్రాహ్మణుల (Kaimmalars) రావించు వాఁడల్ల బ్రాహ్మణ్యముదనియు, సభిషేకముతో సహితము బ్రాహ్మణకర్మలన్నియుఁ జేసికొనవచ్చుననియు జెప్పిరి. నాకీ విషయమును నిర్ణయింప సభికారములేదు. ఇది రెండుపక్షముల వారికినిగూడఁ దలసినదే యుండవలెను. ఈవిషయమును దీర్చుట మతిసభయుక్కు గర్థవ్యము. ఇందు వీరి (ముద్దాయితరపువారి) పోరు తప్పక యదార్థమైచేయచి నేను నిశ్చయించుచున్నాను. వారతాము సరిపూర్ణముగ నెఱుఁచుకొన్నట్లుగానినచుననేక ప్రమాణగ్రంథముల ననేకైతిహ్యముల, నచటఁజెట్టిరి. ఇంతేకాక కొన్నిసంవత్సరములక్రిందట నీపురమునందె, యందుముఖ్య విశేషముగఁ బలుకుబడిగల యుకబ్రాహ్మణుని యధ్యక్షతక్రిందను జరిగి, విశ్వబ్రాహ్మణుల బ్రాహ్మణాధికారములంగీకరింపఁబడిన సభావిషయముల యాదస్తు (Record) నుగూడ నమర్చించిరి. దీనిచే మరుదేశము వినిశ్చితముగ నొనర్చుమగుచున్నది. తనకృత్యమును బ్రాహ్మణులు తమమతమునకుఁ బరాభవముగ భావించినచున్నది ముద్దాయికి తెలియునా? ఆతఁడెట్లు తెలిసికొనఁగల్గును? తనయొక సాయాలయముననే విశ్వబ్రాహ్మణులనేకు లభిషేకముచేరించి యున్నట్లును, నట్టి ఫిర్యాదునై యుండనట్లును, నట్టిసంప్రక్షిణయు జరిగియుండనట్లును,ము

ద్వాయి సాక్ష్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. సాక్ష్యమువలన స్పష్టపడి సంతవఱకు నీయభిషేకాధికార వివాదము పురమందలి ప్రస్తుతకలహముచేఁగల్గలేదు. అతని (ముద్దాయి) సోదరుడే యొకప్పుడు విచారణకుఁగొంపోబడి, యపీలు (Appeal) పై నిర్దోషిగా విడువఁబడినాడు. కడకు; దనయధార్థోద్దేశమున మైలపూచుట కాన్పట్టి యొకపని నెవరి మతమునకుఁగాని, తుదకు బ్రాహ్మణ మతమునంటిదే నగు తనమత నకుఁగాని యవమానముగ నాతఁడెట్లంచఁగలఁడు? అదివఱకెప్పుడు నీయాలయమున కరిగియుండఁడని ముద్దాయి తన్నభిషేకముచేయ నిషేధించు నెట్టి నిబంధనగాని యెఱిగి యుండలేదనియు, నాతఁడా పూజావిధి వాస్తవముగ భక్తిసంబంధమైనదే యనియెంచి, మహాశివ రాత్రినాడే కాశీవిశ్వేశ్వర స్వాములవారి యాలయమున నభిషేకము చేయుటచేఁ గల్గునని సాక్షులు చెప్పుచున్న యతీతయమగు పుణ్యము ను సంపాదించు నుద్దేశముతోడనే యీపని చేసినాఁడనియు, నాయభిప్రాయము.

కాబట్టి ముద్దాయి క్రిమిల్ ప్రొసీక్యూటోన్, శె 258 ప్రకారము నిర్దోషిగా విడుదల కావలెను.

జే. డబ్ల్యు. హ్యూజెస్,

రెండవక్లాసు అసిస్టెంట్ మాజిస్ట్రేటు

నిత్యసంగర నిమగ్నులగు నీవక్షుద్వయమువారికి జరిగిన రెండవ వ్యాజ్యమువలన బ్రాహ్మణస్థానగౌరవముల యధికారమువివాదమునఁ బడి ప్రాచుఖ్యమువహించె. ఇది దీర్ఘవివాదసంబంధమైనవిషయము. ఇందువలనఁ బ్రస్తుతబ్రాహ్మణులనీచసంభవముఁబట్టబయలయ్యెను. వేదములందుఁబేర్కొనఁబడినసరియగు నాదిమ బ్రాహ్మణులగు నెంచబడు నధికారము స్వర్ణకారులదే యని రముగ స్థాపింపఁబడెను.

ఈ వ్యాజ్యమిట్లు చివరియై, 1818 సం॥ చెన్నరాజధాని, చిత్తూరుక్లగ్గా, నకురేచే గ్రామమున గొంపఁబడి విశ్వబ్రాహ్మణులు,

(Kammalars) వివాహకార్యములను చేయుచుంటారు. మూర్ఖనాథులూ చార్యులను నాయకులగుటకు బ్రహ్మచర్యమును వ్యర్థకారులకును బ్రహ్మచర్యమును బ్రహ్మచర్యమును వైవాహిక విధులందఱియు భేదమును లేదని మొట్టమొదటనే తెలిసికొనుట యవశ్యము. రుక్మిణి నరక నాశ్రితరీతి నుండును. పంచాంగం గుండయ్య (Panchangan Kundyam) యను నొప్పురమందలి గుండయ్య బ్రహ్మచర్యము యాచారమును బలవంతముగ ననుగంటఁజేయు ను శిలచి యావ్యర్థకారుని యావరణబోనికి దండెత్తిపోయి వివాహమునొనర్చుట నొప్పి పరిమితమైనది, యుక్తకల్లోలమువలన, కుటుంబమునకు బాటాహారముగాను. మూర్ఖనాథులూ చార్యులు తాను నిజమగు నేవబ్రహ్మచర్యమును వివాహము చేయుచు నధికారము లుండుననుచు నున్నట్టి బ్రహ్మచర్యముననే యుగచర్యమని మొందఁజేయుట.

తరువాత సుభయంత్రములనాదులు తమము లగుటలనుదీర్చు కొన, విద్వాంసులగు; విశ్వనాథశాస్త్రి, 2 నాగోజీరావు, 3 మణ్ణుభ పండితులు, 4 సుబ్బారావుమొదల, 5 వేంకటరామనాయుడు, గార లుగల్గిన పంచాయతీ సభామధ్యవర్తిత్వము సంగీతించిరి. పంచాయతీ వారతి జాగరూకముగు సరికొద్దమున వివాహ విషయములన్నిటియందు సంపూర్ణముగవ్యర్థకారులను ననుననొప్పిచ్చి వారీ(Kammalar) సరియగు నాది బ్రహ్మచర్యమును పండుచే వారీ వివాహవిధి జరిగింప నధికారముగలదనియు నిర్ధారణచేసిరి. విద్యవేత్తలగు షెట్లా వంశీయ సోమసుందర పిళ్ళగారిట్టి కర్మలను, విధులను పరిగించుకొని నీదేవబ్రహ్మచర్యకథికారమున్నదని బోధించి గుండయ్య బ్రహ్మచర్యము డై తదుపదేశమును దరస్కరించి పంచాయతీవారిపై సక్రిమప్రవర్తన దోషమూర్తీపించి సభయందల్లరి గావించె. మూర్ఖనాథులూచార్యులు గుండయ్యపై దండార్జనమునై వ్యాజ్యముతోడ్చి. మునేపురుషుల

వలన నేరము ఋజువైనది. గుండయ్యయు నాతని యనుచరులును “జరి గానా” విధింపఁబడిరి.

మాజిస్త్రిటుగారి యవిధేయు డగు గుండయ్యపై ని, దుష్కార్యులగు తడనుచరులపై ని దావాతెచ్చుముని మార్గసహాయాచార్యులకు సలహాయించిరి. ఇ దావా ప్రారంభమైనది.

వాదులు:—

ప్రతివాదులు:—

- 1 వెళ్ళయాచార్యులు,
- 2 మార్గసహాయాచార్యులు,
- 4 రుద్రాచార్యులు,
- 3 వెంకటాచలాచార్యులు,
- 5 నల్లాచార్యులు,
- 6 కులదయాచార్యులు,
- 7 చిన్నకణ్ణాచార్యులు,
- 9 అరుణాచలాచార్యులు
- 8 మహాదేవస్థపతి,
- 10 వరదాచార్యులు,
- 11 డక్షిణామూర్తి.
- 12 స్థ స్థ పతి.

- 1 పంచాంగం గుండయ్య.
- 2 అరుణాచలయ్యగ,
- 3 వెంకటసుబ్బశాస్త్రి,
- 4 విశ్వసతిశాస్త్రి,
- 5 దొడ్డాచారి,
- 6 ఇక్కియూటెక్ శేఖర్
- 7 వ్యాసశాస్త్రి,
- 8 సూర్యనారాయణశాస్త్రి,
- 9 జ్యోతిశాస్త్రి,
- 10 వెంకటాచల సిరస్థారు,

వాది వకీలు:— అబ్దుల్ సాహేబు. ప్రతివాది వకీలు:— అరుణాచలం మొదలి. వాదులుచూసిన ప్రమాణగ్రంథములు. ప్రతివాదులుచూసిన ప్రమాణగ్రంథములు.

- 1 యజుర్వేదము.
- 2 పురుషసూక్తము.
- 3 మూలస్తంభము.
- 4 వజ్రసూచి.
- 5 వేమనపదము
- 6 కపిలశ్రీకాళి.

ఏమియు లేవు.

వాది సాక్షులు:—1 అండియప్ప మొనలి.

2 శంకరనారాయణచెట్టి

3 గోపిచెట్టి.

4 అప్పలస్వామి పల్లి

5 వెంకట సుబ్బనాయకం.

వ్యాజ్యమిట్లు వక్కాణించుచున్నది:—

(1) వాదులు, విశ్వకర్మ పరమేశ్వరుని సద్యోబాతనామదేవా ఘోరతత్పురు పేశానాఖ్య సంచముఖములనుండి, మనుమయత్స్వప్న శిల్పి విశ్వజ్ఞయను నామాంతరములుగల్గిన, సానగ, ననాతనాహభూన పౌత్తసువర్ణరువలదప్పించిరనియు; వాదులది తత్సంతియే యగుటచే వారు నిష్కళంకమైన యాదిమబ్రాహ్మణులనియు;

(2) వారు వివాహాత్సవమును బ్రధమవాదియుంటఁ జరుపు చుండగా నింటఁజొరఁబడి యతిధులఁ గొందఁజేసిగొట్టి, విరోధనష్టము నుగల్గించి కార్యమును భంగపఱచిరనియు.

(3) నష్టమునకును వ్యాజ్యపుంగర్వులకును రూ50—0—0 వ్యములుకావలెననియు.

(4) ఇతముందు వాదులిట్టి విధుల జరిగించుకొనుచున్నను సౌ తివాదులిట్టి కలఁతలఁ గలుగఁజేయకుండ వానిని నిరోధించు గట్టియు రువొనఁగవలెననియు, వారు (వాదులు) సౌర్ధించుచున్నారు.

ఇందులకుఁ బ్రతిఘాతముగఁ బ్రతివాదులు వాదులకు బ్రాహ్మ ణులైన తమముఖలతో సంబంధము లేదనియుఁ బ్రతివాదు లన్ననో యట్లుగాక, దేశమందెల్లడ నంగీకరింపఁబడిన పురోహితులనియు, వా దులకెట్టి నష్టమును గలుగలేదనియుఁజెల్పిరి.

వాదులప్రత్యుత్తరముబ్రాహ్మణులకపటవేషములతోల్పినీల్పివిడ చిపెట్టెను. నిమానముతోవారి (ప్రతివాదుల) నీచోద్ధవము బట్టబయ

లయ్యె. వారుతమమూలపురుషులుగ, జూపుననునేత్రుడు ఋషులు
నీచయోనిసంభూతులు.

శ్లో॥ [ఋష్యశృంగోమృగోజాతః కాశికోగాధిసందసః
జంబుకోజంబుకోత్పత్తిస్తా తమోగౌతసంభవః
వాల్మీకోశరభోత్పత్తి రగస్త్యః కుంభసంభవాః
వ్యాసోల్బకసంభూతోవశిష్టోఽఽన్వీశీనుతః
నారదోరజకీపుష్ట్రోకాండినోమృండకీనుతః
మతంగస్యమతంగస్యాత్ మాండవోమృండకీనుతః
సాంఖ్యశ్లోకసచనంభూతో గాంగేయోగర్థభన్ముతః
శునకీగర్భసంభూతో శౌనకాదిమహర్షయః |

(మనుస్మృతి)

ఋష్యశృంగుడు (Kalikot Rishi) వేడికింబుట్టిననియు; కా
కుండోక మహారాజునుంపుడుకత్తెకుం బుట్టిననియు ; జంబుకుండు నక
కును, గౌతముండాపునకును ; వాల్మీకిమాలప్రీకిని, నగస్త్యుండు దక
భమునను, వ్యాసుండువల్లెప్రీకిని, వశిష్టమార్దవశీయను వ్యభిచా
(వేశ్య) కిని, మతంగుండు మాదిగ (Chakkali) ప్రీకిని, మాండవ్యు
కప్పకును, సాంఖ్యుండు మాలప్రీకి ; గాంగేయుండు గాడిదకును, వీరంధ
రికిని వన్నె తెచ్చునట్లుశౌనకుండు కుక్కకును బుట్టెరినిప్రత్యుత్తరము
ధముగఁ బలుకుచున్నది.

ప్రతివాదులు తమదౌర్బల్యమును దాముకెలకు కొనుటతక్కు
వేటుదారిగానైన రి. వారు తమ మాడుమోములపై సిగ్గునమునుగుడ
సికొని తమఋషులు నీచజన్మగలవారైన నాపూర్వులకు బ్రహ్మత్మ
లదనియు, నించుమించుగ నర్పిహిందూరాజులచేత సంగీరింపఁబడి
యనలైన బ్రాహ్మణులు తామేయనియుఁ జెప్పి, పుంకునుగప్పిపెట్ట
జూచిరి:

జేజ్ న్యాయమూర్తి (Judge) గారి ప్రీత్యకూడ నియతీన ముగనెయింఁడు. నిర్మలమైన భాషానరణితో నవగ్రహింపఁబడువాద నిరూపణలతో నలరారు తన ప్రీత్యన నాతఁడు ప్రతివాదులను, వాదుల కువ్యాజ్యపుఁ గన్నులనహితము నష్టపరిహారముగఁ గోరఁబడిన మొత్తమును సంపూర్ణముగ నిచ్చినేయునట్లత్తరువిచ్చి, వాదులకిట్టి విషయములందిక ముందెట్టిహానిని గలుగఁజేయకుండునట్లు కట్టడిచేసెను.

ప్రీతీరుసనున్నది:—

1 ఆధారపత్రా (Documents) ని సర్వసాక్ష్యములవలనను, నిర్వివాదమగుశృతిప్రమాణాధికారముచేవాచనలేవిశ్వకర్మనగళోద్భవుడైన సరియైనయాదిమ బ్రాహ్మణులని సిద్ధాంతీకరింపఁబడినది.

2 ప్రతివాదులు తామేనిజమగు బ్రాహ్మణులనియు, వాసులునిమృతాతివారని యొక బ్రహ్మణుని యందులకొరముగ గోర్క. ప్రమాణమునై నది జానపదమునై నది.

3 ప్రతివాదుల ఋషులవిషయమగు పౌరాణికగాథ, వాదులు వజ్రసూచి (Vachchiras) తేమనవద్దములనుండి యుచ్చింప యుదాహరణలతో సంపూర్ణముగనే కీర్తించుచున్నది. ప్రతివాదులందునుజవాబుగ నీవదునేవురు ఋషులును దమప్రావీణులు గారనకుండుటయేగాక వారికి బ్రహ్మత్వగలననికూడఁ జెప్పెను. నిజముగనీచజాతులనుండియు, జంతువులనుండియుఁ బుట్టినవారి నంతటి బ్రాహ్మణులుగానేరదు. ఇంతేగాక వా జన్మరీచమైనదిగానున్నది బుధాణములే విషయమై విమర్శింపరాదని నిశ్చయింపనవసరములేదు.

4 నదరమీన్ పండితులు (Pundit saturnman) పంపినయును జన్మవృత్తాంతమునును వాదులు చెప్పిన దానికిని సరిగనదియొకటి. అంతేగాక యీయుఋషుల వాశాశ్రమము లేర్పడిన చాలకాలమునకుఁదఱువాత నేమనియుండిరి. న, వాదులైన, సీయునెవరికీయును బ్రాహ్మణులేయని యూహించుటకుఁ దగినకారణమును నూపలేదు.

5 ప్రతివాదులితర వర్ణస్థులెల్లరికంటెను తక్కువైవైవాదై నచో నారేదేని యోగ్యవృత్తీ నవలంబించి యుండవలెను. ఇందుకుమాటుగదే శదిమ్మరులై తిరిపిమెత్తుకొని కృష్ణజీవనము చేయుచున్నారు.

6 వేదములందొక పక్షికిగాని, యక్షరమునకుఁ గాని ప్రతివా ల కధికారమున్నట్లు కాన్పించదు. అజ్ఞులు వీరగ్రీకులస్థులని నమ్ముదు రు. వీరవివేకి జనమునుమంద బుద్ధులగు రాజులను మోసగించిపురో హితపదవిని సంపాదించుకొనిరి. ఇంక యదాధమును దెలిసికొని యథా విధిబరిపాలించుటే ప్రభుత్వధర్మము.

7 విశ్వబ్రహ్మ పంచాననసరమేశ్వర సంతతీయులగు వాదుల న్ననో ప్రతివాదులవలెగాక యజుర్వేద ప్రకారము పీఠీలికానిబ్రహ్మ పర్యంతము సర్వజగదాధారములగు సుతక్కుప్తకర్మలఁ జేయులోకనర డ్దకులు. అందుచేవాదులే సరియగుబ్రాహ్మణులన నొప్పును.

8 మహాభారతాది పురాణములు విశ్వకర్మనుగూర్చి నికృష్టము గఁ బ్రకటించుచు దూషణలువాదుల పూర్వులుగావించిన కట్టుకలతలని గ్రహించవలెను. ఇంతేగాక యవిప్రామాణ్యమున వేదములతోనెంత మాత్రమును సరిరావు.

9 ఈ వ్యాజ్యము ప్రతివాదులపై సంపూర్ణముగ స్థాపింపఁబడి వారు వాదులకు సప్తసరిహార ధనమగు 559 రూప్యములనిస్తురుగాకని యుత్తరువేఁబడినది.

10 వాదులు మతవైదికాది కర్మలనెప్ప టియట్లు వేదోక్తముగ జరుపుకొనవచ్చును; ప్రతివాదులికపైని వాదులతోఁ గలహింస ని షేధింపఁ బడుచున్నారు.

11 ప్రతివాదులు వ్యాజ్యపు ఖర్చులుగాను రు 91—12—0 అణాలు నిచ్చుకొన నాజ్ఞపులు.

15 డిశంబరు 1818.

ఓ. హెచ్. డేకర్.

మాజిస్ట్రేటు.

—:ఆంగ్లహైందవ న్యాయమూర్తులు:—

ఈయుభయ విషయే సక్షిముల యుక్తము, సాధికాగ పరిబంధముగు సుసంస్థిత పరిశోధకులకు నిష్పాక్షిక పరిశోధనాన్వయమున వలసనిట్లు సాంతమయ్యె. ఇతరే మతవైషమ్య కలుగినచో మానసిక డగు సింహాని పౌరాది యేదేశీయుని చేతబడినది నాతిడియగ విషయము లందు మానసజ్ఞుని నర్వహ్యధికారియేయని యెంచినను బర్లససాసము పరమవ్యత్యాసముగా నుండియుండును. దానితోబాటు సర్వమధోగతి ప్తై, యవశ్యము కుప్పకీ-సూసియుండును. నిప్రుభాత్మ విషయసలక్షి ర్త నానందమస్తుతై యుండియుండును. మా శిష్యులవలెయు సీ గేశ మందును, మహిమివృత్తియందు, నీనితో నొక్కీయచ్చునది బోధింప జ్ఞాన్లు సమీపభండమును నాట్టిదిని విచిక్షానుభవఫలమే. సామాన్యసింహా? ప్రజలెగాక యంశభూక ధనుశ్చులుగాక మతానేశవివ శుతైరి. ఈమస్సహ దేశోపనీనము న్యాయ గానములపై దానివెదలి తదభిప్రాయములం గూడం గంపీభూతమున ప్రభందులను పరిపాలనా రాజులులిచ్చెనము. ఒకమస్సదేశపురపక్షభట్టా (Policecourt) న్యాయాధికారి (Magistrate) యొకవిశ్వబ్రాహ్మ పరిశోధకుని విధించె. ఎందులకు? తన్నుడిట్టిక పలుకొల్పి డట్టియవరాని బాకది స్వచపేట మర్చించిన మాత్రముననె. నిజాభిప్రాయమున నిన్నుకానీ యుడగు విశ్వబ్రాహ్మణులను త్తమహానివాడుగ దానెంచు డట్టినే గొట్టుటచేసపరాధమపరిమిత ముయిట్టిభూరశిక్షయగర్హితుడ. ఈయకమ చర్యను ప్రీమోకోర్టు (ప్రభావన్యాయ ధానిము) నందలి మహానీయ న్యాయమూర్తుల నృప్తిబడినతోడనే త్తమహానివాడుగ నాదగతియు భీతిల్లిరి. శాంతిమూర్తియగు సర ఆర్పు బాల్లెలూరి న్యాయమూర్తిగా రా న్యాయాధికారిని దుడుకుతరమునకై చీవాట్లుపట్టి యారని ప్రభాస్

తీయఁ దన్నాయపాలనముపైఁ గళంకము నాపాదిల్లు నట్లీయవమాన కరమగు తీర్పును రద్దుపఱచెను. తన్నుఁజెట్టి తిట్టుటచేతనె కోపావేశుడై తానాతని గొట్టియున్న, నది రాజశాసనోల్లంఘనమగుటచేత నాతఁడు నేరస్తుడేయగుటచే నీవండిత న్యాయమూర్తిగారాతని 10 రూప్యములు 'జరిమానా' గావిధించి యేతద్విషయః సర్వాగత్యములకు నిదేచాలు నని చెప్పిరి.

ఒక వెల్లాలా సంఘీయుని 'మేహ' (Meha) యన్న దురయాకుల స్తునికి 10 రూప్యముల (జరిమానా) విధింప సాహించిన సుధ్యదేశ గణసభాధ్యక్షు(Ganasabha President)ని హుకార్యమే ద్వితీయావ మానకరవిషయము. అప్పుడు మధ్యరాష్ట్రము (Central Province) నుబాలించుచుండిన యాంగ్లేయుని న్యాయబుద్ధి యూత్తీర్ణుడై యెరుగ బడియొక్కటణములో దానిని రద్దుపఱచెను. సాధారణముగ పౌర, (Burgher) లేక సైంహళన్యాయాధికారియొక్క. యిష్టులు తనన్యాయస్థానమున నభ్యసించు న్యాయవాదులలోనివారే యగుటచేనాతని ప్రత్యక్ష పాక్షికత్వమునుజూచి తక్కినన్యాయవాదులు కినియుటయు నిష్పాక్షిక న్యాయప్రదానమునకు భంగమును గల్గుచున్నది.

హిందూదేశ పరిస్థితీయు నిట్టిదే. హిందూదేవాలయమున హిందూస్వర్ణకారుఁడు లింగమున కభిషేకారాధనమొనర్చి యుండుటవలన లింగము మైలనఱుపఁబడినదన్నమిషచే నాతనిని హిందూన్యాయాధికారిదోషిగా నిరూపించినను దద్దోషస్థాపనవాది విజ్ఞాపన(Appeal) పైఁజై యధికారియగు నాంగ్లన్యాయ మూర్తియది సరికాదని దానినిరద్దుపఱచె. ఇట్టి విషయముల విచారణ హిందూన్యాయాధికారి పాలై నప్పు డెల్లఁ జక్రముశకటమునట్లు, దోషస్థాపన మవార్యముగ ననుగమించి యుండె. కానియది హూణన్యాయ మూర్తిచేఁబడి నప్పుడెల్ల మానవు నివ్వచ్చాయరీతి, నిదోషిత్వ నిఘారణపై విమడల మానకయనుసరించె.

ఇట్టియగౌరవ విషయములనేకముల సుదాహరింపఁగలము. కాని యుభయదేశ దేశీయప్రజాభిరుచి ప్రసర్తనా విభంగముల కారణమును నిట్టిలజ్జా ప్రఖ్యాతికర ఘోరరంగమునన్నిటికీఁదెచ్చి యిప్పటి కెఱిగియున్నరను చున్న చదువరుల మనముల బాధింపఁజేయును.

ఈమీశ కణాభిప్రాయము లన్నియు మతదురభిమా నోత్పన్నములు. జనులుదుస్సహ బాధలొందుచు విసూచనమునకే మొలచెట్టి యాకలిస నిరర్థక నియమమును గూర్చిన సలపూర్ణ పాండిత్యముపూర్వానుస్వార మగుటగూడ యిందానికిఁ గారణమై యుండును.

సటుకొత్త చెట్టికొక చెంపపట్టిచ్చిచూపనే యావిశ్వబ్రాహ్మణుల నేకమాన కఠినశిక్షాసాత్తునిఁ జేసిన యామూలన్యాయాధికారి కట్టి పాండితీపరిమళమేమేనియట్టి యుండినఁ దానెక్కువగ భావించినవాని నైచ్యమును, దాఁదక్కువగ గణించిన యాతని యకాత్మవ్యవస్థానుగ న్నొనియుండును. కాఁబట్టియాదేశీయ న్యాయాధికారి విశ్వబ్రాహ్మణునిపై శిక్షవిధించు సప్పదుతాదోషము చేయుచున్నట్లుకీ యుండునని మేముతలఁచలేము. తలఁపసాహసించుము. మాయనుభవము వలనమత దురభిమాన మెట్టిపోకడలకైనఁ బోఁగలదని దృఢముగఁజెప్పఁ గలము. కానిమానవ మానసమంతటి ముగ్ధితిదోషమును భరింపఁగలవనిమేము తమాత్రమును నమ్మము, నమ్మఁదిరన్మరించెదము.

ఈయనద్రవములు ప్రజాస్వాతంత్ర్యము నిట్టివిసత్కరవండ్లయా త్రలనుండి సంగక్షింపఁబడి బరిపాకనేత్రోన్మీలన మొనర్పవలయు. ఈ దీప్తపమందలి సర్వన్యాయస్థానములందు నాంగ్లేయుల నియమించుట దీనికిఁ జకీత్స. ఆంగ్లేయుని న్యాయస్థానము, విధ్యుక్తముగ, సమాజమై యస్థిబట్టి యుగ్గుపాలనొనర్చునది. తన్నాన్యావవిమ్రాణ విద్యావ్యాసంగముగల యాంగ్లేయుని చేతులందు సాభారణముగ భ్రష్టముగాను.

మనపరిపాలకుల యాచారము వేర్తయున్నది. వారున్యాయనిర్వహణమును సురక్షితులుగ దేశీయన్యాయమూర్తులకే విధునవచ్చును.

నియెంచియు, రాజస్వశాఖ, (Revenue Department) ను మాత్రము దేశీయులకొప్పగింపకొల్లక యీ రెండవదాని యందె వినిశ్చితముగనె క్కుడు ప్రాముఖ్యము నుంచుచున్నారు. ఈబుద్ధిమంతు లేనయ్యుక్తిక మూలసూత్రాధారమునఁ బ్రవర్తించుచున్నారో గ్రహించుట కష్టము కాని దానిమంచితనమును విశ్వసించుముగాక.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

వేదములకు పూర్వకాలు.

విశ్వకర్మ సంప్రతీయులు నివాధివాసమగు మధ్యాసియాప్రాంత ములనుండి యేదోయొక యాకస్మికప్రదనముచేతనె చల్లాచెదనైరను ట కనేక చిహ్నములు గాన్పించుచున్నవి. ఇదిమనుష్యులతత్వము సజీ వులై యుండినకాలముననె సంభవించియున్నట్లు కాన్పించుచున్నది. ఏలనవారు వలసమూకలతోఁగూడి తుదకు హిందూదేశమునుజేరిరి. శిల్పివిశ్వజ్ఞులను తక్కినయిరువురు బ్రాహ్మణులు సంగతియేమైనదియుఁ జరిత్రచెప్పఁజాలకున్నది. శిల్పినిజాభిరుచులఁబట్టి ప్రాగ్దేశముకంటె పశ్చిమదేశమే మేలనియోజించెఁ గాఁబోలు. అహభూనర్షియగు శిల్పి శిలాకారుడు. వాస్తుశాస్త్రమందును విగ్రహనిర్మాణనైపుణ్యమందు ను గ్రీకులు చూపినయత్యద్భుతాభివృద్ధిపంశవారంపరికాగతసహజ కాశలమే గాని తత్సంబంధరహితస్వాగ్జిత శక్తివలన గల్గినఫలముగాద నిసూచించు చున్నది. అందుచే, శిల్పియుఁదోడి వలసవారును గ్రీకుదేశ శమునఁ బాదుకొనిరనియుఁ బిదపగ్రీకులనఁబరఁగిన స్వసంతతీయులకు నిజకళాభినివేశనము గల్పించిరనియు, సనంతరము తత్సంతతీయులు వీరనన్యసామాన్య శిల్పకళాచాతురీ సమర్థులై జగద్విఖ్యాతకీర్తిలైరిని యు నూహింపవచ్చును. విశ్వజ్ఞుని స్వర్ణకారుడు. నిజగ్రీకులవలసలం

ఎందుచేతనో మయుఁడును హిమాద్రియందు స్థిరస్థాయియై యుండలేదు. అటనుండి బ్రహ్మపుత్రానగజన్మస్థానోపాంతప్రాంతము నందవతిరించి తద్దేశమునకు మొదట మయాశ్రమ (MayasRama) మనియుఁబదంపడి యంతకంటె శ్రావ్యతరముగనుండునట్లును, దాఁజిట్ట చివరకాఁగిన స్థానమనియర్థమిచ్చునట్లును భూస్థాననామ మొనఁగె. పాక్షకుల బ్రహ్మపుత్రమునుండి సృష్ట్యక్కున గంగవంతునున్న భూభాగము దివిజావాసమను నర్థమిచ్చు “దేవభూమి” యనుపేరనొప్పునుచుండె. ఈదేవభూమియందు వసించియుండినదివృత్తెవ్వరు? విశ్వకర్మ జాతజనకుండగు విశ్వకర్మని యిరువురు జ్యేష్ఠపుత్రుల, సాంగసనాతనుల, మనుమయుల సంతతీయులే గాకెంతెవ్వరు? అసంతర మీప్రదేశమునకే మనువార్యదేశము, లేకఆర్యావర్త (ఆర్యులస్థాన) మనినామ కరణమొచ్చె. శ్రీరాహులశ్లోక మృదుమాధుగీ సారము నవనివీనుల మాత్రమె గ్రహించెనో యట్టివిద్యచ్ఛేఖరుఁడు, నాధునికకవీంద్ర చూడామణియునగు జగద్విఖ్యాత సింహాళదేశీయ బట్టరమల్లిసావిమితన “శూద్రగిర్ణయనర్పణ”మంఃదార్యావర్తమందున్న మంశస్థు (కులీను)లున్న”రని వాక్కుచ్చె. ఇదివాస్తవము, వారెయాదివిజులు. ననందన్ని వంశజనకుండగు నావిశ్వకర్మనంశీయులు. వేయేల ప్రస్తుతకాలపు విశ్వ బ్రాహ్మణులువారే.

తమిళమున కమ్మలరులు, తెనుగున కంసాల, సాన్మృతమున బాంచాల, యనఁబరఁగుచున్న వర్తమానకాలపు శిల్పులు వ్యాస జననమునకుఁజాలకాలము నకుపూర్వమె పంచనదీ ప్రదేశము (పంజాబు) నుదాటి వచ్చియుండిన యార్యసంతతీయులే; ప్రాచీనకాలముననే యీ తెగయార్యులు పూర్వోదాహృత రీతి నిచజన్మిల్గున నపిష్టాదినయను సంతతీయై న ప్రస్తుత గోబ్రాహ్మణులనుండివృత్త్యాసముదెల్ప విశ్వ బ్రాహ్మణ దేవబ్రాహ్మణ, దేవకమ్మలాది నామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండిరి. ఈయార్యులు హిందూదేశస్థాయులై యున్నప్పుడు

దేవాలయరాజగృహపురాద్యనేక సుప్రసిద్ధవిశ్రాంతిములగావించి యుండిరి. అవి నేటికిని నిలచి తచ్చిల్లునై పుణ్యమును జగముల్లుజులు ససామాన్యజ్ఞాపక చిహ్నములై విరాజిల్లుచున్నవి.

స ది య వ ప్ర క ర ణ ము.

—:0:—

ప్రాచీనాద్యుత్తమతము

ప్రాచీనాద్యుత్తమతముగ బ్రహ్మేశ్వర వారాధనాసద్ధతిలేదు. వారు సత్యమైన గురుకృత్యేదేవుని ధ్యానమూలమున నారాధించుచుండిరి. ఈమతముననే యంతరమనేక నత్పరములకు మహమ్మదు మట్టిపాయనలంబించి తత్ప్రసిద్ధిపొందెయ్యె. ఇదియే ప్రస్తుతారాధనాసద్ధతి, సర్వశక్తుడగు పరమేశ్వరునందు భక్తిచే మానవహృదయమునుల్లమ తికించుచు నిర్మలమనోవాహిని.

మానవుడు తానుత్కృష్టముగ నెంచిన భక్తిమార్గమున నిష్కపటదృఢ తమవిశ్వాసముగల్గి యిటు నిష్కళంక జీవనముచేయుచున్నంతవఱకు నాతడే యారాధనావిధ మనలంబించిన నేమి? పరమాసనిత్య నిరంతరస్వచ్ఛందసుఖజీవనా సామ్రాజ్యాధికార బహుకృతిగల్గుచు నార్యనిశ్చయముతో నిహముగ నైతిక ప్రవర్తనచేఁచి భగవదుపైఁబడి సర్వమతసారమైయున్నది. సర్వమతములు సీశ్వరారాధనామార్గములే. “నాకు సర్వమానవులు సమానమే. ఇతరదేవుల భజించువారెల్ల సప్రయత్నపూర్వకముగ నన్నే కొల్పించున్నారు. సర్వారాధనలందును బాగ్దానువాడను నేనే. భక్తులు బాగిలోపికిమును నేనే” యని బ్రహ్మనచించె. ఇతరదేవుల నెక్కలతోఁబోల్చిచూడ సీపరమశాంత మూర్తియగు హైందవుని నుడువులెంత విఘ్నార్థయుతము; యెంతదయారసపరిపూరితములు! ఇందెందుకు మానవుండిట నిష్కళంక జీవన

ముజేయుచు, నెట్టిదేవతార్చనాకృతియు ననుసరింపకే యుండిననేమి ? నిజముగ, సత్పథావలంబన, మిచ్చట నీప్యధ్యపై నీజీవితకాలమందు, రాజశిక్షాదాన్యమును నటుపిమ్మట కఠినదండసయ్య బొందనేరదు.

మనపూర్వులప్రాచీనసగళ మతమా యేక దేవతారాధనా మతము, కృష్యన్వేషణమువలనఁ గాకతాళీయముగ సంభవించిన విషయమును గించిద్విచారించుటవలని ఫలమగునయ్యన్వేషణము వలన గట్టి మార్పొంద విధింపఁబడినది. జన్మిదము (Jangums) లను నేనా శదేశపుటార్థులు గొందఱు వింధ్యాధిక్రికేబోవుచు, సగస్త్యుఁడు దండధారియై తత్పర్వతముల చాటఁబొడగాంచిరి. వారీఋషి దండమువలన నేర్పడిన చిన్నగుంటల బాటునుండి వ్హానంతరముముద్విజ్ఞము లతిన మృద్ధిగనేపుగఁ బెరుగఁగాంచిరి. దీనివలన వ్యవసాయమునకు భూమిని దున్నవలయునని వారుద్దేశపడిరి. హిందూదేశమునఁ గృషియిట్లుద్భవించెనని జనాభిప్రాయము. ఈయన్వేషణ కాలమునఁ బ్రజలు, యవ, పేషయవవనోషధీ గోక్షీరాదులవలనఁ జీవించుచుండిరి. ఇదియేదోమద్యసారమునకు మారుగ నుపయోగింపఁబడి మైకముఁ గల్గుజేయుటయందునవినకాలపు మత్తుపదార్థము కద్వితీయమైయుండిను. శాస్త్రములు త్రాగుబోతుపైఁ బ్రయోగించిన శాసనముమాచెప్పుదానిని బలపఱచుచున్నది. చిత్తభ్రామ విషయములు తఱుచు కల్గుటయు మధ్య గంధముఁబోగొట్టఁ గనిపెట్టబడిన యాషధయోగాధిక్యమును నుత్తమ వంశజులకూడ నేదోయొక పులియఁబెట్టఁబడిన సారాయినుపయోగించుచుండిరినుటకు చార్కాణములై యున్నవి. ఇదెంతయు వాస్తవము. ఇట్టి యాసనములందు నాల్గుపేర్కొనఁబడినవి. అందు సోమామృతము (Soma Nectery) సుప్రసిద్ధమైనది. ఋగ్వేదము దీనికవిత్సాహిత్యము నర్పించున్నది. దానింద్రావిసకొలఁది యింకను ద్రావ నిచ్చకలెడిది. ఈయంటురోగము లాకికుటతోడనే యంతమొందలేదు. అదిదేవశ్రేణి

పైకిని, దత్తుగోహితుని మీదికినిగూడ దాడివెడలె. తామ్రకారుడగు త్వష్ట ప్రజాసతిపుత్రుఁడు, దేవపుగోహితుఁడు, విశ్వరూపుఁడు, ఋభుల నెఱచు స్వచ్ఛాత్ములతోఁగూడ దేవసంఘమున సోమపానమునర్చు ప్రత్యేకగౌరవముగల్గి, యొకప్పుడు సోమయజ్ఞవమయమున నీయాసవా స్వాదని మమికముగ నొనర్చుచుఁ దత్కలశమందలి పవిత్రసామమును బలివశువులపైఁ బారబోసె. అది యక్కలమున నాద్యులు గోత్ర డుంబిల్వాసనమాత్రముగాక మాసవాసమాచరములగు పరమహిష్టి మద్యమువలెనే యుల్లొనకెర్రమున గురికివిధమైనది. వారు న్యవసాయపు త్తినెలంబించినదిదపనె వృధిన్యగ్నాద భూతారాధన ప్రవృత్తమును దలయెత్తె. ఈభూతారాధనమే యన్య క్షదేవితోఁగూడ యొక్కొక్క భూతమున కధిపతియైయుండెననియు దల్లిభము నొందవలె నన్నదదధిపతిని సంతోషపఱుపరలెననియు నూహించు పురాణనాథి ప్రాయమువలననేకగ్గినది. ఇదిగూడ మజ్జిమము మొదట సామాంగవకుట గాని వేఱుగాదు. ఈయభిప్రాయము పునాదినుండియు వలమనశ్య ము. ఈనూత్నమతము సూర్యసంక్షికుడగు నొక్కేదేవునా గాధించు ముని (Magi) మతిమునకు విఘాతమయ్యె. ఐనను గాలకృమమున నీదివ్యసూత్రము తత్సంక్షిపరవశమై సూర్యుడే దేవుఁడగు నారాధింప బడె. సూర్యారాధనము భూతారాధనముగఁ బరిణమించుట న్యవసాయవ్యాసార ఫలితమే.

పదునొకండవ ప్రకరణము.

వేదకాలము.

హిందువులు కాలమును బహుసంఖ్యా పరిమితములచే గ నింతురు. జుడవేష్టా (Jendawesta) కాలముగూడ నిట్లే యున్నది.

తఱుగనున్నది. తద్విఖ్యాత కావ్యకర్తయగు జోరోష్టరు (Zoraster) డతి పురాణకాలమున జీవించియుండెను. విద్వాన్ కుంతి (Prof. kunti) గారు 'విసిసిట్యూడ్స్ ఆఫ్ ఆరియన్ సివిలిజేషన్' [అర్యనా గరికతా విసర్యయములు] అను తమ గ్రంథమునఁజెప్పినట్లు జరత్వష్ట్ర [Zartthustra] నామాంతరుడగు జోరోష్టరుఁడు మనుభ్రాతృఁడగు త్వష్టయే యన్నది సత్యమైనయెడల నీయద్గ్రంథములు రెండును, వేదములును, జండవేష్ట్రయు సమకాలీనములేమై యుండవలెను. జోరోష్టరుని కాలమునుబట్టి వేదకాలమునుగూడ నొక్కొక యూహింపవచ్చును. స్ట్రేసీ, యాతనిని సోబురీనాందోళనకారకుడగు మోజెసునితో బోల్చుచు నాతఁడు ఖ్రీశ్చకారుడగు నీయైస్రీలీయు [Israelite] ననే కవేలేండ్లకుఁబూర్వముననే యుండెనని వచించుచున్నాఁడు. అరిష్టాటిలుఁడు [Aristotle] నెకోడసు [Exodus దేశత్యాగము] నాతనిజేట్లో [Plato] కు, 6000 పతనముల పూర్వపు వాఁడని చెప్పును. లిషియాదేజీయుడగు జాంతసు [Xanthus కీ]. పూ. 470] వాఁడు ట్రాజసు యద్ధమునకు 600 వత్సరములకుఁ బూర్వముండెనని నిశ్చయించుచున్నాఁడు. ఈతేదీలన్నియు బృచ్ఛనీయములే యరుటసత్యము. అవన్నియు నించుమించుగ ననిశ్చితాత్మకర సందేహాన్నదమూల సిద్ధాంతములనుండి యూహింపఁబడినవే. ఈయాధునిక విద్వాంసులగ్రంథము జండవేష్ట్రాఘగ్వేదసంహితలనలె మన యాదిమ పూర్వీకులకాలమునాటికి మనలఁ గొంపోఁజాలవు. కాన, నాతని (జరోష్టరుని) కాలనిర్ణయమునకై జండవేష్ట్రాఘగ్వేదసంహితలనాశ్రయమునెదిరుత్తరముగనొప్పకొని తీరవలయును. ఈరెండు పవిత్రగ్రంథములును నిజకర్తల నార్యులుగఁ బేర్కొనుచున్నవి. వైదికహిందువులు తమ్ముదామార్యులుగను నిజావాసదేశము నార్యదేశముగను జెప్పుకొనిరి. జోరోష్టరుని పూర్వుల నివాసస్థాన 'మరీనొవైజి' (Ariens Vaije) ఘనుడగు దరియ

సుండు(Daruis) తానాద్యుండని చెప్పకొనెను. తత్తద్వివేచితాయాంతవార్థమును దిలకించినచో వీరీనాటివై శ్వకర్మణుల భారతజేయని గ్రహింపవచ్చును.

జండవేష్టాశ్చగార్థ మసామాన్యమైనది. అదిటికే, వ్యాఖ్యాన మని యర్థమిచ్చును. దేనివ్యాఖ్యానము ? వేదములదికావా ? ఏతద్దేవ పయక సర్వసంశయముల నివారించు నీరంశు పుస్తకములు (వేదజంశు వేష్టములు) యందలి ప్రామాణ్య భాగములు కొన్నియొక్క కొని పోల్చినం ప్రాప్తించి చూచినట్లులు. అట్లెల్లమును వేదకాలము సత్యంత మార్గం పూర్వకాలముగాఁజూపవచ్చును. ఈసవిత్రి గ్రంథము లాద్యులనఁగా మనుమయాది సహజసతతీయులు హిందూదేశమునఁ బ్రవేశించి యనంతరమే లిఖింపఁబడినవని జనాభిప్రాయము. వేదములారావ్రతమున జన్మించెనన్న మయ చరత్రాంశ మీయూహను దృఢపరిచుచున్నది.

చెన్నపూరి వాసులుగూ దాష్టరీ అండ్ గార్లెట్టు వ్రాయుచున్నారు. సాధారణముగ మనుమయులును బరగు సావగనసాతముల సంశతీయులు, దేవభూమి, దివిజావాసము, నజీవించుచుండిన సమయముననే వారనేక యాగములు, లేక, బలులొనర్చిరి. దేవస్తోత్రములం గీర్తింబిరి. ఈకీర్తనలు ప్రధమమున మంత్రములుగను, దివసవాక్యములుగను, సంతతము సూత్రములుగను మారి, క్రమముగ జన్మస్థా, నాదిస్థా, నోపత్తి (Vppathistunan) ములగు,, అ,, ఉ,, మ,, యనుసత్తుల యొకము వలననేర్పడినఁబడిన, అను నవ్యక్తి శబ్దముగను నముతోఁగూడి తుదకు వేదాకృతిఁదాల్చి పూజితములయ్యెను. నేదవిషయమంతయు ఖండములుగఁ జెప్పఁబడినది. అవికాలనగ్రమునవాసుకనుండితప్పిపోగా రావణుడు* వానినినమ్మింపఁ గోరి యొప్పించిని నుగ్రహించి, సామవేదమును శతశాఖలుగ భాగించె. ఈవేదములు మరల

*రావణాని గూర్చి సింహాశ్రమమున కుండు గూర్చి గల చెరిసిన దీ గూర్చి వ్రాసి కేస
చెప్పవలసరము లేదు. అతఁడు పిత కర్తృ బ్రాహ్మణుండు అతఁడు భక్తుల గృహ
రియగు మంగోదరిని బెట్టి యుండెడి. యాశ్రమమే నాశని నాడయ్యు భార్య గా చెరిసిన
న భక్తులు మే ! ఆశ్రమం హింయము సింహపురము Singanore నందుండెను.

జీర్ణములుకాగా వేదవ్యాసుఁడు వానిని బ్రోవుచేసి స్తోత్రకాండ
ముగ్ధేదముగను, యజ్ఞాదికర్మకాండమును యజుర్వేదముగను, సీ
గమును సామవేదముగను, శ్లోకభాగము నధర్వణవేదముగను విభ
నివియే యిప్పటి చతుర్వేదములై యున్నవి.”

ఈనుప్రసిద్ధగ్రంథకర్తయేయిట్లు నుడువుచున్నాఁడు. “వ్రతి
గమునెట్లుసంభవించెనో నిరూపించెదగి నప్రమాణములుగలవు. త
గ్గీతక్రియాచరణకీయాగముల యుద్బవములు పురోహితులుం
ప్రధముండధర్మము, యజుర్వేది, మయస్మితినిధి, యజ్ఞపురోహి
డు. ద్వితీయుఁడు హోతుఁడు, ఋగ్వేది, మయస్మితినిధి, స్తోత్రా
హితుఁడు. తృతీయ యజ్ఞాగ్ని, సామవేది, ద్విత్యహినిధిగాఁ పురో
తుఁడు. తురీయుఁడు బ్రాహ్మణు (బ్రాహ్మ) డధర్వణవేది, శిల్పిప్ర
ప్రధానపురోహితుఁడు.” దీనివలన వేదములు పురాతనశిల్పి బ్రా
ణకృతములని స్పష్టముగఁ గాన్పించును. తత్సంతతీయులు సరిగనయ
దిమబ్రాహ్మణవంశజులేయనిగుర్తంపబడఁజారు పేయాఖ్యవిఖ్యాతులై
వీరేప్రసిద్ధులై శ్వకర్మణుల పూర్వీకులు. సామాన్యముగ వీరాచార్య
మునుఁ బరగుచున్నారు. ఈనామము “ఆ” “చా” “గ” యను
క్షరపరిమితము. ఆ, కారము వేదజ్ఞానమును, చా, కారము శా
పాండిత్యమును, రీ, కారము శిల్పసరిచయమును నూచించు
శ్లో॥ ఆకారఆగమాఖ్యానీ ।

చ్చాకారశ్శాస్త్రకోవిదః ।

రీకారోదేవతోత్పత్తి ।

రాచారీతుత్ర్యక్షరః॥

ఈత్రీయంవిధస్థానపారీణుడే గురువనునర్థమిచ్చు నీయాచా
నామమున కర్థుఁడు.

కావున, బూర్వోదాహృత ప్రమాణవిషయముల నలన, స
స్తతముసింహాశమున ననందన్నోలనఁ బరఁగుచున్న యాయాచార

లస్థులు, జన్మచేతను వంశక్రియము చేతనుగూడ, జగదుత్కృష్టకులమగు సూర్యవంశీయమును వంశమునకుఁ జెందినవారనుట తెల్లము. గోవీగోబ్రాహ్మణ ప్రబలనమ్మకముచే సింహళ, చెన్నరాయవైశ్యకర్ణుల సంఘస్థానము ధ్వంసీభూతమైనది. కానియెట్టిసమ్మేళనము గాని యదెంతఁబలిష్టమైనదైనను, నెంతవీర్యవంతమైనదైనను, బరమోత్కృష్టవంశక్రియాన్వితులగు నీనవచ్చమైన, యదార్థమైన, పౌరుషేయబ్రాహ్మణులనుండి తజ్జన్మాధి కారము నపహరించ ననమర్థము.

సదునాకండవ ప్రకరణము.

విశ్వబ్రాహ్మణగ్రంథాంతః—

గతదినములందు విశ్వకర్మవంశము హయాన్నత ధానభిష్ట తానల్పకారణములగు వివిశ్చిత విరోధకృత్యములను, జెనుపన్నగడలతోడికుట్రలను గావించి యుండిన బలనచ్చాత్రిపు లుండిరనుటకుఁబూర్వపుటలందువిన రింపఁబడిన యదార్థవిషయములే ప్రబలదృష్టాంతములై యున్నవి. ఈప్రబలశత్రువులందు, సాధారణముగ వేదవ్యాసుడనఁబడు కృష్ణదైవసాయన వ్యాసుసంతతి వర్ణింపఁబడుచులేరు. ఆతఁడు విశ్వబ్రాహ్మణుల సహజశత్రువు. ఒకవేళ, యేవిషయమును గూడనేతజ్జాత్యుత్కృష్టతను గూర్చి తచ్చత్రులే వ్రాసిన గ్రంథములిచ్చు సాక్ష్యముకంటెఁ బ్రబలదృష్టాంతముగా నేరదేమో.

సుప్రసిద్ధమగు మహాభారత గ్రంథము వ్యాసుసనదృశలేఖనీకృతముగ భావినఁబడు చున్నది. విశ్వకర్మను గూర్చి మహాభారతమిట్లు వచించుచున్నది:—

“విశ్వకర్మ మహాభాగో

చండిశిల్పప్రజాపతిః

కర్తాశీల్పనమా సాగ్రీణాం
 త్రిదశానా మోహనర్థః
 భూషణానాంచనర్వమానో
 కర్తాశీల్పవ తాంవరః
 యోదివ్యానివిమానాని
 త్రిదశానామహాకాగః(హTExo)
 మనుష్యస్వప్నవచంతి
 తస్యశీల్పాన్ మహాత్మనః
 పూజయంతీచ యూనిత్యం
 విశ్వకర్మణ మన్యయం"

విశ్వకర్మ ప్రహవతి. లేకనర్వహరిశాగ్రీమిక కర్తాశీల్పని, నిఖిల
 లంకార కారుడు, విశ్వశీల్పులకునురాజు. ప్రజలంతని వ్యాపారము
 లంబించి విధేయులై యాతనిని నర్వశక్తుడగు శాశ్వత బ్రహ్మము
 నారాధించిరి. (మహాభారతము 1. 2592).

వై జయంతమను మణియుక ప్రసిద్ధ ప్రమాణగ్రంథము విశ్వ
 కర్మకులస్తోత్రమున నిట్టివచో ధాటితోడనె ప్రవర్ణిల్లుచున్నది. 'త
 త్కులమునకది యగ్రీఫానమొసగుచున్నది. తత్కర్తవై లాసకూట
 ర్వతవాసియగు వై జయంతర్షి. ఆతఁడీ యన్నతాననమునుండి స్కం
 (Skhanda) రాజును సంబోధించుచున్నాడు. మానవశాస్త్రము
 నాల్గిటిని, మనుమయత్సప్తకృతగ్రంథములను వర్ణించి యాముషిం
 ణు నుడువుచున్నాడు. "ఈమానవశాస్త్రములన్నిటి కర్తయును వి
 బ్రాహ్మణర్షులే." ఆతఁడు మకుట నిర్మాణ శాలోచిత స్థానమును,
 చాచ్చలాపరిమాణాదులను, గిరీట నిర్మాతకాబోవు నాచార్యుని లక్ష
 ణమును, నాతని దుస్తులను, యజ్ఞోపకరణముల నభివర్ణించి యిట్లుచెబె
 చున్నాడు.

సనద్భత బ్రహ్మపురాహిలోకం
పూర్వాగ్నియామ్యుద్ధౌశవ్యాస్తం
తదస్యభూతాని బలానితత్ శిఖం
సత్యానవిచ్ఛేదస్మిహసతిభ్యః”॥

“అతిదూరస్థ పూర్వకాలమున, పాగ్గాగ్నేయ దక్షిణదిశల బాలించిన బ్రహ్మ సృష్టించుచును సృష్టించును. ఇట్లుసృజింపఁబడిన ప్రపంచమునఁ గిరీటములు చేయుటకు బ్రహ్మతత్కఁ దక్కిన దేవతలనిపు ఁలనర్హులు. వాస్తవముగ నీమఱుట నిర్మాణకులము (విశ్వకర్మకులము) సరిగ నాబ్రహ్మసంతతియే ?

ఆవిఖ్యాత గ్రంథమునుండియే గ్రహించఁబడిన యీక్రిందియుధాహరణ మీకులోత్కృష్టతను బూర్ణముగ స్థాపించుచున్నది:—

“విశ్వదేవకు తా సంశుద్ధిభ్యర్ణవంశజః
సర్వశాస్త్ర ధర్మోపాయై స్తపతిః దశకర్మజః”॥

విశ్వకర్మవంశీయుడై జనించిన యాచారి, సర్వచ్ఛమైసయుత్తమ విశ్వకర్మవంశసంభవులగు జననీ జనకులకు జన్మించి, సర్వశాస్త్రపండితుడై దశకర్మనిపుణుడై నయెడలఁ బ్రాధానాచార్యుడగును.”

ఈగ్రంథమునుండియే మహిమోక యుదాహరణ మెట్టివానిని బ్రాధానాచార్యునిగ గ్రహింపవచ్చునో యెవ్వనిఁగూడదో వర్ణించుచున్నది.

“తాం బ్రాహ్మీన్ సేవితాదిసువ్వంచ
వీరకోన్మస్తకాక్షకం
శూద్రాది మాన్యభూతినావ్
స్థపతిన్ పరివర్జయేత్”॥

కుప్త, సేవకోన్మస్తాంధులను, శూద్రవంశజులను, శూద్రవంశమువంటి యితరవంశములందుఁబుట్టివానిని బ్రాధానాచార్యులుగ నంగీకరింపరాదు. ఉత్తమవిశ్వకర్మ వంశీయునే గ్రహింపవలయును.

అందుండియె యింకొక యుదాహరణ మాచార్యుల నెట్లుగౌరవింపవలయునో బోధించు చున్నది.

“ఏతచ్ఛత్రుర్విధాచార్యాన్
మానయేద్భ్రహ్మపుత్రవత్
సర్వకర్మ క్రియాచిత్రం
యీశము క్తప్రమాణతః”

“ఈ చతుర్విధాచార్యులు, లేక, గౌరవలను. సత్కర్మశాస్త్రాని
కళానిపుణులుగుటచే వానిబ్రాహ్మణశ్రేణులు(Brahmin Princes
గౌరవించి యారాధించవలెను.

పూర్వము కుతూంత్రిక పురోహితులు స్వభావిషేకముచేయు
సధికారము సక్రమముగ స్వాధీనపఱచుకొనక పూర్వము తదుత్కృష్ట
క్రియాచార్యుని, లేక, కిరీటకారుడగు వైశ్వకర్మణుని ప్రత్యేకాధికార
మైయుండెను. విశ్వకర్మ వంశీయుడగు నాచార్యుడుతక్కు మణియెవ్వ
డు నిక్కార్యాచరణమునకామోదించబడలేదు. ఈయాచార్యుని పూర్వ
ద్దేశములందెల్లడల వ్యాసించియుండెను.

ఇదియొక యద్భుతకర్మ. ఆచార్యుడు సర్వాభరణాలంకృతుడై
శ్వేతధ్వజధారులగు స్వచ్ఛలు వెంటరా, మత్తదంతావళారూఢుడై,
రాజునకు సరిగ ముందుకూర్చుండి, రాజగృహమునుండి స్వభావి
షేక మందిరమునకు మహోన్నతమున బోయియట రాజమస్తకము
నమకుట ముంచెడివాడు.

పూర్వరాజులకు విశ్వకర్మ వంశీయుడగు నాచార్యునెడనుండిన
గౌరవమత్యంతము. అదియొక ద్వంద్వవిషయమువలన సంభవించె.
అదియాతని యుత్తమవంశము నెడఁజూపబడిన గౌరవమును నాతని
గౌరవవృత్తి యార్జించిన గౌరవమును, రాజగృహమునఁగూడ నీతనికి
వస్త్రాసనము పీఠమొనఁగఁబడుచుండెడిది. ఈయాసనములకుస్థానము
లచే సధికుడగు నానికి మూర్తియె యర్పింపబడెడిది.

అచార్యుని నున్నట్లు నాతని శిఖాధారణవస్త్రయు, తదస్థితో త్కృష్టతకుఁ బ్రబలనిదర్శనములై యున్నవి. ఈక్రింది యుదాహరణ విష్ణుస్మృతిలోనిది:—

“శూద్రశ్చతుర్థ వర్ణస్థు
సర్వసంస్కార సజ్జితః
ఉత్తమస్థాతు సంస్కారో
ద్విజోస్త్యుత్తమనివేదసం”

దీనివలనఁ గుఱించి ‘యచమంత్ర బ్రాహ్మిణ్యమగు జపమాలను బవిత్రసూత్రమగు యజ్ఞోపవీతమును ధరించుటకును, గ్రాశువులనొసర్చుటకును, బ్రాహ్మణులకునూత్రమే యధికారముగలదనియు; శూద్రులకు లేదనియుద్ధిరపడుచున్నది.

సాగర, రాజశాసనమువలన బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యులూత్రమే ‘కుటుంబి’ ధారణాధికారము గల్గియుండిరి. ఇదియెట్టి మతవిధ్యను సరణునూచకముగాదు. కాని యదియార్యుని గుర్తింపఁదగిన యార్య జన్మచిహ్నము.

గౌతముగావించి యజ్ఞోపవీతధారణా చారోత్పత్తివల్లన “మనుభవిసి కామని” యందుదాహరణంబు బడినది. అది గంభీరవాదప్రాయమునైనను నొసఁగఁబడినది. ఈపవిత్రచిహ్నమునకు మకుటజులు (కులీనులు)మాత్రమే ధరించుచుండిరినులభకతపథబ్రాహ్మణము (Satapatī Brahmana) నందలి యుక్తిండభాగమువలన విశదము.

“ప్రజాపతివై భూతాని ఉపాసిదత్ ప్రజావై భూతాని దనోజే హియధచనామ (Eathachavama) ఇతితతోదేవ యజ్ఞోపయతిసోభు త్వదక్షిణం జాత్యాచ్చాఉపాశిదత్ అబ్రువిత్ యజోవోన్నం అమృత త్వంచ ఉర్గవః సూర్యోవోజోతిత్ ఇతిఅథ ఏకంపితరఃప్రాచీన ద్వితియః సవ్యంజావాచ్చ్య ఉపసిదత్ తత్ అబ్రువిత్ మాయామాసి.”

“యశ్శోపవీతభార్యులైః దేవతాః దక్షిణకూర్చమును, దక్షిణ భుజమున నీవవిత్రీసూత్రమును ధరించిన కులీనులు వామకూర్చమును వంచుచు విశ్వజంతువిభండగు చక్రిసంతిఃసుద్ధకుడని ప్రాణాధారమగు నాహారముఁ గోరిరి.”

శిల్పశాస్త్రము శిల్పినభివృద్ధిచుచున్నది. శిల్పియన్నది వైశ్వకర్మణామాంతరము. కంతమున నక్షమాలాధారియై, భుజమునద్వితీయయశ్శోపవీతసవిత్రీసూత్రుండై యంగుఁగుశముద్రికాయుగండ్లై, దైవారాధనాతత్పరుడై, శ్రేకవత్తీనగ్రంథై, సగాంగనాసహవాసవివర్జితుడై, స్వపటుంబానకుడై, నిష్కలంకహృదయండ్లై యున్న యొక నినిమసఃపటమునఁ బ్రతిఱిచుకొనును. అదేశిల్పినీతి సాక్షాత్కరించుచున్నాడు.

అట్లున యశ్శోపవీత సవిత్రీసూత్రాధారణాధికారముశిల్పిదేవు యున్నది. అదియుత్తమ పంశజన్మహృదుఁడు.

వ్యాసకృత విష్ణుపురాణమునందలి యాశీర్వాదయుదాహరణము శిల్పకర్తృత్వమస్థాన మొనఁగుచున్నది.

“భూషణానాంచ సర్వేషాః

కర్తాశిల్ప వతోవరః

యః సర్వేషాం పిమానాని

దేవతానాంచ కారః

మానుష్యస్యాపజీవంతి

తస్యశిల్పన్ మహాత్మనః॥”

అలంకార, గృహ, దేవతా విగ్రహనిర్మాణ నిపుణుడగు నాతఁడె యుత్తముడు. బృహత్ సంహితదీనినే బలపరుచుచున్నది.

“స్థాపకదై వజ్ఞద్విజనృపతిః

విశేషతో భవ్యకల్యాణానాం భాగిభవతి

పరత్తొంచ స్వస్థాగ్”

“విగ్రహకారుడు, బోలిష్కుడు, బ్రాహ్మణులు, పండితులు, శిల్పులు, వీరిని గౌరవించి తీరవలయును.”

మానసారమింకొక దృష్టాంతమిచ్చుచున్నది:— “మహాబ్రహ్మ చతర్వర్ణముల సృష్టించునట్లు, తత్సూర్యావస్థమునుండి విశ్వకర్మయు, దక్షిణాస్యమునుండి మయుడును, నుత్తరమునుండి త్వష్టయును, బాహుద్వయమునుండి మనువునుద్భవించిరి. ఈనలువరినుండి మణిసలువరు జనించిరి. విశ్వకర్మకు స్థపతియు, మయునకు సూత్రగ్రాహియు, త్వష్టకు వర్ధకియు, మనువునకు పశుకుండునుగల్గిరి. విశ్వమానలి శిల్పులు వీరు మాత్రమే. ఈనలువరిలోను స్థపతి, తక్కినమువ్వరికిరి, సూత్రగ్రాహి, వర్ధకి, తక్షకులకును, సర్ధకి, తక్షకునకును గురువులై యుండిరి. స్థపతి సర్వ కళానిపుణుడు నిఖిలశాస్త్రులోవిదుడు. సూత్రగ్రాహియన్ననో యుపేక్షావ్యతిరేకముగ శూద్రస్వభావముదాల్చె. కాని యాతడు జన్మచే విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుడే, తద్వస్వభావమాతనిని జన్మాధికారదూరుని గావింపలేదు.”

శిల్పి తక్కినవిషయములతోబాటు యజ్ఞోపవీతమును దప్పక ధరించవలెనన్న శిల్పశాస్త్రవాక్యమునుబట్టి శిల్పులు బ్రాహ్మణులనుట నిర్వివాదాంశము. తక్కిన విషయములట్లుండ శిల్పులు, లేక, విశ్వకర్మ వంశీయులు శూద్రులుగారని నిస్సందేహముగ నొక్క వక్కాణింప నీయగ్గయంశమే చాలును.

త్వష్టశిష్యులు కలననై రాగ్యము (మునివృత్తి) సవలంబించుటచే ఋభువులవలదిరి. ఆహా, యేమి ! వారిశిల్పకళానై పుణ్యము ! నిజగు రుక్మభక్తితో సాత్రములనుదాల్చిదానినుండి యికమూఁడిలేదేనని. ఇట్లు చేయగల్గియెడల దమ్ము దేవశ్రేణియందు జేర్చుకొందుమన్న దేవతావాదానిముసంజేసిసట్లు కృతకృత్యులై దివిజనంఘమునండేరి. జనులు వారి నిట్లుప్రాధింపిరి.

“యేదేవేశో అభవత సుకృత్యస్యేహః ఇవశతి అధివి

తరత్నంధాతపప సోనపటః సఫన్వాసః అభవత అమతాశః”॥

స్వోయాద్భుతకౌశల, కళలచే దేవతలై, స్వీముస శిల్పపుస్త్రులుగ బీవించుచున్న మోమహనుభావులారా ! మాకై శ్వర్యమీయమిమ్ముఁ బ్రార్థించుచున్నాము.”

“ఋభవోవై దేవు తపనా సోమసీతం అభ్యజయః.”

“ఋభువులు తమకరిన వైరాగ్యమువలన దేవసంఘమునసోమామృతాస్వాదన మొనర్చు నధికారమును సంపాదించి.”

[వరాగీయబ్రాహ్మణ]

ఋభువులఁగూర్చి చెప్పించు బ్రజాపతి త్వష్టకీర్తనము:—

“తవనై ఇమి అంతి వాననో ఏన ఏభి సం పిబన్వ”

“వీరు నీశిష్యులు. నీవు నీశిష్యులును [మాకో] సోమామృత పాన మొనర్పవచ్చును.”

గతదినములందీ విశ్వబ్రాహ్మణ వర్ణమునకింతటి గౌరవముండెను. దేవతలే యీవై శ్వకర్మణులఁడను యుత్కృష్టసంఘమునఁ జేర్చుకొని, వారిని దేవతలుగనె గౌరవించినప్పుడు, ప్రజలను వారిని దేవతలుగనె గ్రహించి మైశ్వర్యమునకై వారిని బ్రార్థించినప్పుడు, తద్వంశోత్కృష్టతా నిదర్శనములకై యింకను వేదములను వెదకి ప్రయానపడనేల? కాని, వర్తమాన హిందూసంఘమునందుఁ ద్వష్టయొక్క, శిల్పాచార్యచక్రవర్తియగు త్వష్టయొక్క జ్యోతుఁడుడగు తుబలకైను (Tubal-cain) సతిశయించిన త్వష్టయొక్క, గ్రీకుల హిపైష్టసు (Hepaistos) మించిన త్వష్టయొక్క, రోమనులవల్కను (Vulcan) సధికరించిన త్వష్టయొక్క, పవిత్రబృందారక బృందమున సోమపాన మొనర్ప గ్రహంపఁబడిన త్వష్టయొక్క, దేవపురోహితుఁడగు విశ్వరూపుని తండ్రియగు నాత్వష్టయొక్క స్థానమెట్టిదై యున్నది? ఏమి! ఈ

ద్రవ్యేలాతనిని నిష్ప్రయోజకునిగను, నిష్పజాతీయునిగను, నీచునిగను నయోగ్యునిగను, గణించి కేవలాసహస్యమునఁ దత్తురనుచున్నారగుదా! వ్యాఖ్యాసమననరము.

“బదల్” శబ్దము పాలీభాషాభావము, కోశాధ్యక్షుఁడని దాని యర్థము. “ఆచారీ” శబ్దము సంస్కృతపదము. గురువని దానియర్థము. ఈయుభయపదములు సత్యధిక గౌరవార్థయుతములే, యైనను, వైశ్వ కర్మణుల సంఘస్థాన భవంసముచేయ గోవీలు, మేమీపుటలం దెవరి సాంఘికోద్ధవన మొకింత ముచ్చటించనుగటిమో గోవీలు, గావించిన పన్నుగడల బలమువలన, “బదల్” “ఆచారీ” శబ్దములపై నీచార్థము బలవంతముగఁ గట్టబడుటచే, నువ్వాద్యుత్తమ లోహములతోఁబని చేయుటే నీచవృత్తియైయున్నది; గాని బురదలోబొట్టి, దొడ్డి, నేలసాగుబడిచేయుటే గౌరవకర వ్యాపారిమైనది. పొట్టికివై పవ్యమును మత్తవై రుద్యమునుబోగలవా; యింతింతి నెక్కుడునప్పు? లిక్కనిషయము ప్రశంసార్హము—ఏవిరోధి విమర్శకుఁడుగాని వైశ్వకర్మణులను శూద్రకులమునఁబారవైచి యవమానించి యుండలేదు.

పదమూడవ ప్రకరణము.

సింహాళమున గోవీకులము తలయెత్తివ్యాపించుట.

సింహాళ ప్రజాచరిత్రముఁజదువు నెవఁడును గోవీకులస్థలయద్భుతాభివృద్ధిఁజూచి యాశ్చర్యపడకుండ నేరఁడు. సింహాళదేశమును వంశ రాజప్రభుత్వములందు, సింహాళీయ పాలనాంత్యదశయందు విపరీత శక్తిప్రేరితులై చేరిగిన యాకులజనుల ప్రాబల్యము, తచ్చతాబ్దారంభదివసములందా యచంచల మనస్కులగు సభిపుల చేతులఁ బ్రవిచ్చి న్నమైనది. ఈమాయుద్దేశము క్రీ॥ శ॥ 1198 లోఁ బాలించిన నుప్రసిద్ధుఁడగు కీర్తి నిశ్శంక మల్లరాజు నాజ్ఞచే గావింపఁబడి పాలిన్నరువా యొద్దనున్న శిలాశాసనమువలన గృహపమచున్నది. తద్యదాథ భాషాం

తరీకరణ మిక్రిందబొందుపఱచుచున్నాము. అందుమని చెప్పుచున్నదో చూడుడు.

రాజునెడ ద్రోహముఁ దలంపనై నఁగూడదు. రాజులేకుండ జీవింపకుము. కాబట్టి రాజులుగాని, రాజప్రతినిధులుగాని, యువరాజులుగాని, లేకున్నయెడల దేశమును గాఢముగా బాఠించును. కానిబుద్ధమతనైరులగు చోళకేరళాది రాజులను బుద్ధవ్యనుగు నీలంకాదీవమునకుఁ దేనుద్దేశింపకుడు. వారపై గురుగఁబడిన వారుద్రోహము. కాకిహంసతోడను, గార్ధభమశ్వముతోడను, కీటకము సగీస్యసముతోడను, మిణుగురులఁబురుగు మిత్రునితోడను, మశకము మాతంగముతోడను, ఫేరనము కంఠీరవముతోడను, బోలమగావ గోపీలును న్నెడును రాజుగాఁగోరకుడు. వారెంతప్రబలు తెయున్నను గోపీలను బంధ్యతాయుతోద్యోగములందుఁ బ్రవేశపెట్టకుడు. వాగ్దానియును నిక్కవినయములఁగావించురు. కాని, యొక్కనికొక యుద్యోగమిచ్చిచూడుడు. అతఁడు ద్రోహిఁజేతీరును. రాజవంశజుఁడువారితోఁ గలిసినయెడల నాతని శిరచ్ఛేదన మొనర్పవలెను. కాబట్టి విజయము (Wijay) ని రాజవంశమునఁబుట్టిన వానినొక్కనిని రాజుగఁజేర్పఁచుకొని యాతనిని మిఁనేత్రమువలెఁ గాపాడుకొనుడు."

శాసనమందిది తీవ్రమైన భావ. ప్రజలందొక ప్రబలపక్షా శాంకూరములను విధ్వంసమొనర్ప నింతటి విఖ్యాతరాజశేఖరుఁ డేల స్థిరశాసన మొనర్పవలసి వచ్చెనో చెప్పనసాధ్యము. కాని దీనికి, రాజును సింహాసనభ్రష్టులొనర్పఁబ్రబల గోపీమన్తవర్ణముచే గావించఁబడిన యొక యఘ్యుగాఁగిందోశనమే మూలకారణమైయుండుననుట నిస్సందేహము. కాకున్న రాజుశ్రోధమునకుఁ గారణమెఱుగలేము. ఈశాసన ప్రధమవాక్యమిచ్చు సూచన లెత్కారణావహమై యుండవచ్చును. అదియెట్లున్నను, 15వ శతాబ్దాంతము వఱకును గోపీలనుకూర్చి కొం

చెముగాని యసలేగాని మచకు పినబడకుండుటచే నీరాజు తత్ప్రకటనమునుండి తలుపాతి ప్రభుత్వములందుఁగూడకతినా చరణయందుండెనని సంపూర్ణముగ సమ్యవచ్చును.

15వ శతాబ్దాంతరంధమునుండి మధురలోని వైల్లాలా, తమిళ శక్తి సింహళీయ గోపీనంధుముప్ప గట్టిగఁజందులు తొక్కుచుఁ దాడే శరాజనంధుములఁగూడఁబ్రవేశింపఁజూచ్చె. తమిళనామములు, తమిళాచారములు, తమిళప్రవర్తనలు, కాలవైఖరులయ్యె. ప్రధమరాజసింహుని నామమా తికిరిబండ. ఈబండ, రాజసింహ, శబ్దములు రెండును దమిళసంధవములు. రాజసింహుఁడు ఘోరమైన పితృహంతకుఁడు. నిజజననకారకునిఁజంపిన యమితపాప నివృత్తికై యాతఁడు హిందూమతమునవలంబించె. శివార్చకులీ పశ్చాత్తప్తరాజునకు, బుద్ధార్చకులీయఁజాలనిదాసి, నీఘోరపాపమునకు యమాపణము నర్పించిరి. ఇది తమిళార్చకత్వమున గల్గిన ఫలమగుట స్పష్టము. ఏతార్కర్యప్రేరితుడై యాయుగ్రనిరంకు శాధితీ పాదమతమును, పాదగురువులను సమూలనాశనమొనరింప నన్నాహమొనర్చె.

పాదగురువులను, బుద్ధస్థముఖ్యకారణములగు తమో Tanha బంధములఁదెంచి, జననమరణమధ్యస్థు యుభయావస్థమైన నిరాణామను ప్రశాంతివై రాగ్భక్తిఁబ్రవేశించుటకుఁ బవిత్రీజీవనములొనర్చ, నీపాపభూయిష్టప్రసంగమును దదావ్య మోహములఁ బరిత్యజించునట్లు నటించు పచ్చవలునతాల్పు పుల సంఘమవి మాయభిప్రాయము.

ఈగురుసంఘమిప్పుడు సింహళముననున్న ప్రకారము ముత్తైగలు గ విభజింపఁబడియున్నది. అవి నయామి, అమగాపుర, రామన్నాతైగలు. ఈముత్తైగలకును మతసిద్ధాంతవలంబియుల భేదమును లేదు. కాని పవిత్రీచేలధారణా పద్ధతియందు మాత్రము భేదముగలదు. నయామితైగనా గొక్కభజమును మాత్రమే యాచ్ఛాదింపఁకొం

దురు. కాని యమరావురా, రామన్నా తేగలు కొన్ని సమయములందు ద్విభుజాచ్ఛాదనమొనరించి తీరవలసి నచ్చుచున్నది. ఈ కెండవదే సరియైన పద్ధతి. కాని మొదటిది గోవీకులస్థలగు గురువుల నితరకులములందలి గురువులనుండి నివర్తించుటకు రాజ్యాజ్ఞ వలన నేర్పడినట్లుహింపబడుచున్నది. మళ్ళవైషమ్యఫలితమై యంతకంటెను బ్రహ్మసూత్ర, లక్షణసూత్ర భేదమొకటి గలదు. అదే మనదక్కరెండు తెగలును దమలోనికి భేదముపాటించక నర్వసులస్థలను తేర్చుకొనుచుండ నీసయామీలు మహనీయుడగు బుద్ధుని దయాకరనిష్పాక్షికనియమముల యర్థభావముల నుల్లంఘించుచు గోవీకులస్థునిదక్క మఱియుక్కని తేర్చుకొననొల్లరు, అత్యుత్తమకులమునందా విర్భవించి రాకొమరుడైన బుద్ధుడేమతోపద్రీనమను నా భీలసహస్ర శ్రీహృదయశూకవాళము గావింపనెంచి తానేభిక్ష కావమొనమును నహించుచు, భిక్షుకవేషధారియై భైక్షుకతీవనమొనగించియుండ గోవీలు వ్యతిరేకప్రవర్తనలై తత్ప్రతిష్ఠ తీరస్కారులైరి. అమ్మహాత్ముని ప్రయత్నములన్నియు బూడిదగోబోసిన పన్నీరయ్యె. సింహశప్రజలెల్లరియందునే జాతివారు గాని యీపిచ్చిమతి భేదములను సింహభీయగోవీకుల తాదగురువుల కంటె నెక్కుడు మొండిపట్టుతో బాటించరు. వారు నయామీతేగ గురువులుగాని, యమరావురావారుగాని, రామన్నావారుగాని, కానిం డెవరైననుసగే. మహాద్రోహమతావేళోక్కాద వివశులై కులమన్నఁ జెవికొనుకొను నీశిలీభూతి నిస్సారపురాతన వస్తువులులేకున్నయెడల నాయుపద్రీవకరనిబంధన నిర్మూలమై, సింహశప్రజలెల్ల నేకీభవించి యుందురు. నిజపవిత్రీవననమిట్టి పరమనికృష్ణకార్యముల నాచ్ఛాదించ దుర్వినియక్తమగునని యాకపిలవస్తుపురమునీందుఁ డిసుమంతయు నెంచియుండలేదు. భిక్షుకవేషమునదాఁగి తమసచ్చవలువల వివేకుల పాలిటి వలలుగా నాగురువులకొందఱు పాపమూర్తులగు నతిభయం

కర ప్రత్యక్షరాక్షసులుగఁ బ్రవర్తించియుండిరి. ఈగురువర్గమందనేకు
లించుమించుగ సర్వవిధదోషకృత్యములను గావించియుండిరి. అణఁచి
వేయకున్న దమసంఘమునకును, మతమునకును సపఖ్యాతీననమానము
నాపాదించు నీయనిజ్జీయ నిరంకుశమానన మాతృలభాసించ మతని
బంధుము గావించనిప్పటికి చాలప్రీతి కెక్కి.

ఉపకథాకృష్ణులమై నిర్మియుంచిన మోక్షసాధనకథ ముప్పదిమిం
పవలెనన్న, నీ క్షేపమునఁ బ్రతిపాదించి తమిళప్రవర్తనావిస్తరణము
తదాప్రత్యక్షదాయకముగా విధింపఁబడె. దీనివలన దేశమునకు మహా
విద్రోహము వాటిల్లె. ఇట్టివిషయమునమీ దేశనిత్యదురదృష్టము యుండె.
ప్రస్తుతోపద్రవము శ నాశకారమై పరణ మించ, సింహాస్రభ్రష్టు
మధురలోని నడిగాతమిథులఁ బ్రకటించి నూయుద్దేశము. అగీర్తిగనం
భవించె. సరేంద్రసింహులును సింహాస్రవంశమునలి కడచటిరాజు.
ప్రస్తుతచరిత్రకారులీతనిభార్య మధురలోనియుక తమిళరాజపుత్రిక
యని నుచువురు. చరిత్రాన్వేషణంత మెట్లున్నను దంతకథమాత్రమీ
సరేంద్రసింహరాజుపట్ని యెంతమాత్రమును రాజవంశోద్భూతకాదని
నక్కఱియుచున్నది. ఈ యంగసతృద్రాస్థానానంతసంభవము
నియు సరేంద్రసింహుల యమానుకరాజమాతనీమెను నిష్కళంకత
త్రియ వంశజతయగు రాజకన్యకగానమ్మ, మానగింపఁబడిరనియుఁ
బ్రజాగాధగలదు. ఇంతేగాక యీమెమధురలో నున్నప్పుడామె నైతి
కవర్తనము పృచ్ఛనీయమై యుండినట్లు కానించుచున్నది. కాని
భార్యమగనిపైఁ జెల్లించునమితాధికారిముచే నై ననేమి, యామెయన
న్యసామాన్య రూపరేఖావిలాసములవలన నై ననేమి, యుకవేళరెండిటి
చేనై యుండవచ్చు, సరేంద్రసింహుడామె పశుచుననపుచ్చేప్థులను
క్షుించియామె కధినుడయ్యె. ఆమెకు నుబ్బయ్యనాయకరను సోద
రుఁడు. సరేంద్రసింహుల యీమెకు ప్రాత్యగార్థము

జూపజూచ్చె. మనుష్యుడు, తా, నీటముగ్గునప్పుడు త్రాగితుదను దన భార్యసోదరునికే యిచ్చునుగాని తనభార్యనునుమ్మి యాతనికొప్పగింప నొల్లడను లోకోక్తిగలదు. ఈ వివరీతధర్మమునకు శాగీరశాస్త్రయుక్త మగు కారణమేమో తెలిసికొనగల్గెము. కాని యదిమాత్రమున త్యము. సలేంద్రసింహుడు నిజమరణపూర్వము యారాజ్యమును దన బావ మజదియగు సుబ్బయ్యనాయకరునకిచ్చె. ఈతఁడుసింహాశరాజ్యసింహా సనమును శ్రీవిజయరాజసింహుడను మోసపుఁబేరున సధిష్టించె. సుబ్బయ్యనాయకరుమగురాతమిఁగుడగుటచే సుబ్బప్రవశమునఁబ్రాప్తిం చిన యారాజ్యమునకుదసతోఁ దన యిష్టానిష్టములన్నిటికిఁ గొనితెచ్చె. తత్పట్టాభిషేకదివసమునుండి డెబ్బయ్యారేండ్ల కాలపరమితిలో నిరునది మూడు శతాబ్దములు, కాలములపవిత్రీధ్వంసకార్యముల ధిక్కరించి మహావైభవమున వెల్లియుండిన యొకప్రభుత్వముయొక్క వినాశమును, నీయల్పకాలముననే తనకుఁగల్గిన ప్రీతిరణచే రాజానన రాజాష్టలలెక్క నేయక గుప్పగుప్పన దాట్లపై సతిత్వరీతగతి నీదీప్తమందలి యితర కులముల యసూయాశ్చర్యములు రెండిటికి నొక్కేసారి నెలవుకాఁ దగినంతటియున్నత స్థానమునకు వేచినయొకకులము యొక్కవ్యాప్తియు బాడగన్న కాలమునయిండె. సింహాశగోపీలని మాయుద్దేశము. మేము, నేడదియాక్రమించుచున్న యున్నతసాంఘిక స్థానమునకురా నీజాతిగావింపవలసియుండిన బ్రహ్మాండప్రయత్నములఁ దలఁచుకొన్న పృథ్వీ శక్తులెల్లాఘోషింపకుండ నేరము.

పదునాల్గవ ప్రకరణము.

—:0:—

వైశ్వకర్మముల పతనము.

ఇకనీదీప్త దేశీయప్రభు పాలనావైభవ దశయందును, దక్షిణ జాపన్దయందును, యూరోపియను పాలనారంభమందును సింహాశీనంఘ

మున వైశ్వకర్మణ స్థానమెట్టిదై యుండెనో యొకటి విచారించుట వస్యముగాదు.

మహేశ్వరడంతముగాఁ గల్గిన మహావంశనా నూతనమనువంశ మందలి రాజులెల్లఁగి కాలమునను వైశ్వకర్మణుని ఆధికారాధిక్యము లసంపూర్ణముగఁ గల్గియుండిరి. మన్వాదిసోదరుల సంతతివారగుటచేనది తజ్జన్మాధికారమే. విశ్వకర్మవంశ స్థాన్వికులందొకఁ డగునునాదిపురుషుఁడుగల్గిన చోళవంశమున జనించి దుఃకుఁడనును (Dutugemunu) వైరియైన యేలాలరాజు పోరుని పాలకుఁడుగ నుండ వైశ్వకర్మణుని నిజవైభవోచ్ఛదన యందె యుండిరి. అందేమియు నాశ్చర్యములేదు. తామేనిచ్చు ఫలకాదమ బ్రాహ్మణుల మనినాదించుచు మధురాగో బ్రాహ్మణులతోఁగి నీళ్లు విరోధమునఁ బ్రబుఁబాతివారల యెడసేమధు రాజులెల్లాలా తమిషులు నెయ్యముఁ గూసలేకుండి యుందురు. మఱియీ జెల్లాలాలెవ రందురేమా. హిందూ దేశగోబ్రాహ్మణుల సేవకులుగా కింకెవరు ?

రాజసింహుని ప్రభుత్వమునఁ జెన్నపురి తమిళసంపర్క దూషి తమగు సింహళీయ సంగమందు వైశ్వకర్మణులు కండియను రాష్ట్రము (Kandyan Provinces) లంద కనిపగు, జాతికృమమున ద్వితీయస్థాన మునకుఁ ద్రోసివేయుఁ బడిరి. అప్పుడంగీకరింపఁబడిన కృమమిదేయ నుట నిష్పాత్తిక స్వాధీనతా రహితసరదేశ చరిత్రకారు లిచ్చువృత్తాంతబలమును బట్టితప్పక యుప్పుకొని వచ్చును. చరిత్రకారులు గనిశ్శం కితసత్యవాదులగునార్మరు, 'గామి' ఆఫ్ కండియన్ లా, (కండియనుశాసన వ్యాకరణము) నను, నాకున్, 'హిష్టరీ ఆఫ్ సిలన్' (సింహళచరిత్ర) ను, నను, రోబీన్, 'కానిక్ ట్' (చరిత్ర) లోను, వీరెల్లఁబ్రధమస్థానమును గైగిస్త వబనకాలకును, మతగురువులకు నొనఁగుచు, ద్వితీయస్థానమును వైశ్వకర్మణుల కిసేకీధవించు చున్నారు. ఇందుకు తార్కాణముగ రోబీన్

నుండియొక భాగమును దాహరింతుము. తరువాత వచ్చువారు పక్షులు. స్వర్ణకారులును సుతైతో బనిచేయుని తరశిల్పులును గూడియ జాతివారగు చున్నారు. బసకాలు, లేక, ప్రభునంశీయులు చిట్టిలయి క్లకుఁ బోవచ్చును. గానివాటితో భోజన బాంధవ్యములఁ నల్పరు. లుబనకాల యెదుటఁ గూర్చుండ వచ్చునుగాని తక్కువజాతి వారెవ నట్లుచేయఁ గూడదు." ఈయంశము సౌధమగాఢ సింహాని కాలము సింహాళీయ సంఘమున వై శ్వకర్మజుల కొనఁగఁబడిన స్థానవిషయము దృఢ సాక్ష్యముగ నున్నది. అస్పృశువారు చి బని నీలువఁబడిరి. సంస్కృత భవము. "శ్లో" యనితస్మాద్భాగము. వారుబసకాలనే ప్రభుగురుకులములకు నూత్రమే ద్వితీయమగు స్థానముతో నాదరింపఁ బడిరి. కానివారు తక్కినయే నితరజాతికిఁ గానితెగకుఁగాని ద్వితీయములుగారు ; గోవీలకు ద్వితీయము తెందునుగారు. స్వాధీపేక్షారహితుఁడగు పరదేశీయుని యానిష్ఠాక్షిక చారిత్రక వృత్తాంతమును నీతి నిఘంటువు, దిశారాము (Desaram)నివర్ణ వర్ణము, కేహిలపన్నలునియే హిలపోల (Kehelpannalas Ehelapola) కాశిచెట్టి సింహాళస్థలని ఘంటపసంబంధము (Appendix to the Ceylongazateer) కతిరేకునిజఫ్నా ద్వీపకల్పపుచే పాత్రమ(Hand book to the Peninsula Jaffna) మొదలగు వానియందలి పక్షపాత విషయములతోఁ బోల్చిచూచును. ఈయప్రఖ్యాతి కరపుస్తకము లఁదు మొదటిది వై శ్వకర్మజులకుఁ ద్వితీయస్థానమును, రెండవది చతుర్థస్థానము నిచ్చుచున్నది. నాల్గైదులు దానినధః పాతాళమునఁ బారవేసి శూద్రవెల్లాలాల నీచసేవకులందుఁ గల్పుచున్నవి. ఎఱుమజరిగె, నీమహాపరి వర్తనము, వై శ్వకర్మజులను బ్రభుకులముఁ చెంతనుండి నీచులకడకుఁ ద్రోసివేసి న్యూనపఱచినయీ మహాప్రోళయము ? చెట్టిస్థానము నుండి నీచసేవస్థానమునకు మాటుట త్యంత విపరీత పరిణామము. కానియీసాంఘిక మహాహింసయునుగూ

ర్చిచరిత్రమేమియుఁ జెప్పకున్నది. ఈవిషయమును, గిట్టునఁ దిద్దునంవత్సర మందొకప్పుడునే యఱి యుగముగానితమపైఁబ్రసరించి యుండినవాప మునకు బోనంతటి 'ప్రభాత పురుషులగు మున్నదాహరింపఁబడిన గ్రంథకర్తల వలననే తొలుదొల్త వినుచున్నాము. నిజాభిప్రాయమున మాత్రమే యశోవంతులగు నీగ్రంథకర్త లెల్లవెల్లాలాలని యొకించుక తలంచి నపుడేనిందాకర వృత్తాంతములన్నియు నసత్యము లనియువైశ్వ కర్మణులను నాశము చేయవచ్చులగు ద్వేషబుద్ధులు కుట్రనన్నిగావించిన ద్వేషకల్పనలనియుఁ జనువరి తెలిసికొనఁగలఁడు.

విద్యచ్ఛిఖామణియగు ఎం. నారాయణశాస్త్రిగారు. ఎం. ప. యను నొకచెన్నిపురి బ్రాహ్మణుఁడు 1896 ఏప్రియల్ 2లో "హిందూ" పత్రికకు వ్రాసినయుగలేఖయందు వైశ్వకర్మణులఁ గూర్చియిట్లుచుచువు చున్నాఁడు:—“వారణాసి నగరము ఋగ్వేదమంతటి ప్రాచీనమైనది. వారుహిందూదేశమునకు బ్రాహ్మణులు రానిపూర్వమే యతినాగరికులై యుండిరి.” సిలన్ గజెట్ కు 1893 లోన సభ్యాతికరమైన బుద్ధిలేని యనుబంధము లిఖించిన సిమెంకాసిచెట్టి గతించియుండెను. ఆతఁడుత నంతటతానే చచ్చెను. ఆయనుబంధమున నాతఁడు వైశ్వకర్మణులను వెల్లాలావువరిచారిన వర్గముఁ బొందవేసె. ఈయుద్దేశము గొనీరో, నారాయణశాస్త్రినిచ్చి స్వతంత్రమునకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్నది. ఋగ్వేదమంతటి ప్రాచీనమైన గౌరవవ్యాపారముగల్గి వశిష్టాది బ్రాహ్మణులు హిందూదేశమునకు వచ్చుటకు, బాలపూర్వమునుండియు నాగరికులై యుండిన జాతివారలను బరిచారకవర్గముఁదాఁ జేర్చుటకుఁ దగిన కారణములేవినియూ గతించిన యూర్ధ్వమనుష్యుఁడు సృష్టికరించియుండలేదు. పూర్ణముగ మఱువఁబడి యేమూలనోమడఁగి యుండిన యాయనుబంధమును, దాఁజేరినపత్రము వారెంతయుఁ జిదఱుపడ, జెబ్బదియై

దేవేంద్రునినిదివి, యింతకాలమును, అందుచున్నచును, సం
 ల్లయాభూరసాంఘిక విరుద్ధముదేశమునందుండియున్నందు విశ్వప్రయ
 ములు నల్పుచున్న యీకాలమున ప్రవృత్తి, అట్లుగాది, పై కత్తివా
 నూతనో వనము గల్గించి నాచితమునందు వివిధ కేటాయింపు (Katiro,
 గారు తమగురువుగారానియొక్క కేటాయింపును చూచుచుండే జెంపా
 చుకొనినో తెలిసి కోసినో యింతకుండు కాలమునందు కట్టబడి. హిం
 శమునకు నాగరికతనుదేర్చిన నులుమునాను, వ్యవసాయవిద్య, నితర
 లంగల్పించివర్ణమునాను. నగరమునందు, విద్యా, నాయకసత్వన,
 శూద్రవెల్లాలూ దానూగనెట్లుగాను, నాచితమునందునూకొంత
 ధింతురా? గృహసేవసేవ (దాసులు) యింతకుండు మఱి
 నికేబద్ధుడై సామాన్యముగ, నియమమునందు విధియు (కూలి
 నాలనిగృహమందలి సర్వసేవకాన్యములను నేరువలెయుండును
 ద్వ్యతిరేకముగ వైశ్యకర్మము. దట్టి కర్మమునందు ప్రవేశింపడు. -
 మశిలకర్మలనే చేయుచు, దాను, నాచితమునందు విధియు
 చును. అది యాతనివ్యాపారము. కాబట్టి, నూతనము వల్లాలకుల
 యింటవనకర్మశాల దొరిదియట పని చేసికొనుచున్నంత మాత్రవ
 న్యాయముగునే తర్కశాస్త్రబలముచే నాచితమునందు యుక్తగృ
 దానుడగును? ఈవిషయమైతినిచూచుట, కాని దట్టి గారుచు బు
 తుడగుతచ్చియును, కంటి కేకులు గాదును వైశ్యకర్మములకు ద
 ఘికస్థానప్రప్తతగావింప నిష్కారణమునామొందెను మాతముగ
 హెచ్చగుచున్నది. సీచకర్మలజేయని నాతయేదేని సింహాశిమున నుక
 య్యదివిశ్వకర్మవంశమే.



పది నై దవ ప్రకరణము.



గోపీలు, వెల్లలాలు.

తమయందుదాదులు, వంటవాండు, కూలివాండు, బండి తోలువాండు, పీఠును బాతుగోతులు త్రవ్వవాండు, మొదలగు నీచకర్ములులేరనుట నై శ్వకర్మణులెంతయు గర్వింపఁదగిన విషయము. ఈ ఘనులందఱును గోవీకులమునుండియే బయల్పడలుచున్నారు.

ఒకజాతియొక్క సాంఘికస్థానమును నీచపక్షదుచుఁ బుస్తకము వ్రాయుట సులభతమమైన కార్యము. కాని యాయనాలోచనాపరులగు దొక్కఁడును దాను వైశ్వకర్మణుల కొనఁగి న్నస్థానమున కాధారముగనే యంగీకృతప్రమాణ గ్రంథమునుండి కాని యొక్కయుదాహరణమైన నీయఁజాలఁడయ్యె. గోపీవెల్లాల విషయమన్ననో వేలు, సంపూర్ణముగ వేలు! పురాణనామావళి, 2 పియమ్మల (Prummala) 3 రూపన్నాల (Ruam mala) 4 కావ్యలక్షణమణిమాల, 5 కావ్య కాంతాపాశము, 6 పరాహమిహిరము మొదలగు నించుమించొక శతగ్రంథయూధము గోపీలకు శూద్రులుగ వక్కాణించుచున్నవి. చూడఁమణినిఘంటువు తక్క- యించుమించు సర్వహిందూప్రామాణికగ్రంథములును వెల్లాలనుగూడ యీతరగతితోనే చేర్చుచున్నవి. సింహాభిమందలి గోపీలుకు హిందూదేశముదలి వెల్లాలలు నొక్కే కులమువారు. వారుకేవలశూద్రులు, వట్టిశూద్రులు. వారిపై తృప్త్యవృత్తియునునుప్రచే సహజనీచత్వముపై ఖండింపఁబడిన వరిసాగుబడి హిందూదేశమున నేమిటెగల వెల్లాలలున్నారు. వారెవరనః-కొండ కత్తివెల్లాలలు, తులువవెల్లాలలు, చీనావెల్లాలలు, నత్తిమానవెల్లాలలు, చోళవెల్లాలలు, పాండివెల్లాలలు, మలయమాన్ వెల్లాలలు; ఇటతీరివిధవైశ్యులుగలరు. వారు, గోవైశ్యులు, భూవైశ్యులు, ధనవైశ్యులు. వీరెల్ల వెల్లాలలతోఁగూడ విన్లొనిఘంటువు (Winslow's

Distconary.) పృథాకము, శూద్రులేకాని యిట్టినిందాగోపణ వైశ్వకర్మణులపై సకారణముగఁ దేశకృత్యముగాదు. అంగీకృత ప్రమాణమెద్దియు వైశ్వకర్మణులను శూద్రులందుఁ బడవేయలేదు. ఈపుస్తకపూర్వపుటలం దుదాహరింపఁబడిన ప్రమాణగ్రంథములన్నియు వేదములందు బేర్కొనఁబడిన యాదిమబ్రాహ్మణులు వీరేయని వాదించుచున్నవి. వైశ్వకర్మణులు గోవీష్ణ్యాలాలను దమపాలమున సాగుబడిచేయు నీచనేవటలని చెప్ప నెక్కు. మకారణము కల్గియున్నారు. ఇతేల, నీలవాల, మంగళాగమగ్రామములం దీయాచారము నిజముగనే జరుగుచున్నది.

మేనిూపరిశీలనమును మాదేశీయులగు గోవీష్ణ్యాలాల మనములనొప్పించు దురుద్దేశముతోఁ బ్రకటించియుండలేదు. ఒకజాతిని బడగొట్టి తర్ల భాగములపై వేఱొకవర్ణమును లేవనెత్త మానంకల్పముగాదు. మానిష్కళంకోద్దేశములట్టి యేయయోగ్యాభిప్రాయముల చేతను గలుగితములుగావు. మాచెప్పినదంతయు జపానవాసియుగు, కటిరేశుఁడుగాదు వైశ్వకర్మణులు వెల్లాలాలనేవకులను నూచనను గానించియుండుటచే, వైశ్వకర్మణ సాంఘికస్థానభంగకరమగు నీనూచనను ధ్వంసమొనర్చుటకు మాత్రమెయ్యదేశింపఁ బడినది. కటిరేశుఁడుగాదు తామెంతపండితులైనను తమ సిచ్చిమతాభిప్రాయములచే బాహణకొల్పులగుచున్నారు. కాని పూర్వోదాహృతగ్రంథావ లోకనమున, వెల్లాలాలు తమ జాతివారనిపించుకొననట్టి యధికారమును లేదని తెలిసికొన్నప్పుడు, దేశాంధ్రదాయకమగు నీయుపద్రవమును నిర్మూలించజేయు మాయత్నమునఁ దోడ్పడఁగలరని మానిశ్చయము.

తాము పూర్వపుటనకాలనంతటి వారమునుకొనుచున్న మాదేశీయులగు గోవీలయనంగతాభిప్రాయమును ఖండించి వారిపొరబాటును దొలంగింపనొక్కించుక తడయవలసియున్నది. ఈబసకాలెవరో స్పష్ట

ముగ జెలియుటలేదు. వారేదేశమునకుఁ జెందినవారో చెప్పచరిత్ర సహాయ్యపడదు. వారొకతెగ కైస్తవులనియు, గోమనుకాతొలిక్కులై యుండనియు, వ్యవసాయముచేయువారనియు, మాత్రము మనకు నిశ్చయముగఁజెలియును. గోపీబలకాల వృత్తులందు సాధ్య శ్యము తత్కులమొక్కటే ననుటకాధారము కావాలదు. పోస్టిగీసు వారిచే స్థాపింపఁబడిన కైస్తవమతమును గోపీలంగీకరించి యుండక పోవుటచే నీమతవిషయకమగు చిక్కేగాక, క్రీస్తునిశ్చంకమల్లునికాలమున బలకాలను వారుగడియుండలేదు. కాని గోపీలప్పుడొకసాలముగ నంగీకరింపఁబడియేయుండిరి. వారుగావించిన ద్రోహముచేతనే యావిగ్యాతచక్రివర్తి యనవ్యాపిడి వారిని గాజకీయోవ్యోగబహిష్కృతులఁ గావింప శిలాశాసనములఁ బ్రకటించె. బలకాలుగోపీలనుండి గాని గోపీలుబలకాలనుండి గాని గల్గిరిని సకారణముగఁ జెప్పనెంతమాత్రమును జూప్పడదు. గోపీలు తూర్పులని చెప్పువుస్తకానీకము బలకాలఁగూర్చి యేమియుఁ జెప్పటలేదు. మతవిషయమై యూయిరువురికిని గలవిశేషవ్యత్యాసమువలన బలకాలుసింహళమునకుఁ బోర్చుగీసు దండయాత్రాపారంభమున నీదీప్తియున స్థిరపడినయొకప్రత్యేకజాతివారని తేలుచున్నది.

సింహళీయగోపీలార్య పంజీయులుగారు. వారుసింహళదేశపు టాదిమావాసులగు యక్కాలగత కేషము. ఋగ్వేదమువారిని “దానులు” లేక, “దస్యులు” గవ్వలించుచున్నది. వారాద్యులరాక నెదుర్చుని పరాజితులై వ్యవసాయమవలంబించినవడేశీయులు. (కుంటీ) (Kunte) గారి “విసిసిట్యూడ్ సెకెఫెరయ్” సివిలిజేషన్ “ను” హిస్టరీయన్ సహిష్టరీ” యను గ్రంథముఁజూడును.)

ప్రస్తుతప్రయత్నమున మాయద్దేశములు రెండు. మొదటిదిపూర్వము మహాత్మ్యతత్పరియగుండి యిపుడుభోగలికానైన వైశ్యకర్మము

లను న్యాయమగు సర్వవిధములఁ బూర్వోద్దేశమునకుఁ దేసమకట్టుట. అంతకంటెను ముఖ్యమైనదగురెండవది, పిచ్చినర్థ భేదములవలనవ్యర్థత్వమును బయల్పెట్టి, వానిని గమనించుటచే దేశమునకుఁగల్గు ప్రమాదమునుజూపి, వారించి, యానీతిగ నీఘోర వివక్షఁగఁగఁ బ్రోక్కుట.

సింహళీయునీయ నాగరికస్థితినుండి నిర్గమింపఁదలంచునెడలసాంఘిక వ్యాపారమును సంపూర్ణముగ నాటంకపఱచునీవెడగు సాంఘిక వ్యత్యాసముల విధ్వంసమొనర్చుట ముక్తిమూలమార్గము. పరస్పర దూషణమైకమత్య, సమ్మేళనాకార్యములకు విఘాతము. సంగీభావము బలమనుసామాన్యతతో మాదేశీయులగు బోధింపవలెయినపు కథలనుండి నీతియేల ?

సింహళగోపీలు నాగరికతయందుఁ గేవలముమూలమువారిగ నున్న తమదేశీయుల నాస్థితినుండి విముక్తులఁ జేయుచుత్తమాశయకృతవై తన్యతై యున్నట్లుకాన్పించదు. పరచాతిధ్వంసమున సావిధిశక్యము నుద్ధాపించుకొనవలెనను సావిధిపరత్వమే వారిప్రధానకుతూహలము. ఇంచుమించుక శతాబ్దమునుండి యిదియే తత్త్వభావసూత్రమయిండును. తత్ప్రచురితనూత్న గ్రంథవై ఖరిని విచారించ నీవినాశకగమ్యాగావలంబ నమింకను గొన్నియేండ్లవఱకు వ్యాపించునట్లు పాడకట్టుచున్నది. ఇంక నై సమాదేశీయులు తమప్రవర్తనము మహాదోషయుక్తమగు పథమునఁ బడినదని గ్రహింపవచ్చు. ఈమాత్రము గ్రహింపఁగు శాగ్రబుద్ధియవ సరములేదు. దీనివలనఁదక్కిన జాతులుతమనుండి విడిపోవుటయు దేశీయపునరుజ్జీవనమపారదూరము తొలఁగిపోవుటయుఁ దలఁపించును,

వై శ్వకర్మణులను, దమదేశీయులందెతరులఁ గొందఱిని నీచపక్షుపఁ బాత్రములువ్రాసిన యాయేపురు పెద్దమనుష్యులునుగూడఘోరాలాతే. వారు న్యకులస్తోత్రములతో నారంభించి నిజకులమును దక్కినవర్ణములన్నిటికి నగ్రమందుంచుచున్నారు. ఇదియుత్తమవంశమనిచెప్ప

కొనుపొలి ముంకును ముఖ్యముగనుండు సామాన్యదార్శ్యమే,
కాని యేకగ్రహణగ్రంథములుగాని యుత్తిమకులముగఁ జెప్పియుండని
వర్ణమునట్లుయిన్నియుఁ బొగడుట సిద్ధమాలిన సాహసమునను, మొండి
మోఱకు వనమునను సాటిలేని మొద్దుమోమును బ్రదర్శించుకొనుటే
గదా !

అమ్మహానుభావులు జాతివిషయక గ్రంథావలోకనమేమేని కా
వించియుండియెడల శతశ్చక్రస్థానములకుఁ స్థానములొనంగుటకుఁబూర్వ
మెకించుక తాళియుండురు. అయ్యనమధ్యలుగావించిన యీదుష్కర్మ,
వైశ్వకర్మములకు నిజోత్తమజన్మవిషయమై సింహళమందెల్ల జాతుల
కంటె నెక్కుమఱిమాణిక గ్రంథనిదర్శనములఁ జూవఁగలవై శ్వకర్మ
ముల, కమిశితబాధాకరములయ్యె.

పదియారవ పోకరణము.

చతుర్వర్ణములు.

ఏతద్వివ వర్ణములవత్తదుచితస్థానములందుఁ దరగతులుగనేర్ప
ఱచుటయందు నహేతుక మాత్రమవలంబినవలయు. ఇట్లుచేయుట
యందుఁదద్విషయకను ప్రసిద్ధ ప్రమాణ గ్రంథాభిప్రాయానుసారము
గతద్గ్రంథములే జాతికే స్థానము నిర్ణయించు నాస్థానము నాజాతికొనఁ
గవలయు. ఈసరికి ననుసరింపక నెడగునడకల నడచుఁజపల బుద్ధిసూ
చించునట్లు బాహ్యకర్మము ప్రేరించునట్లు స్థాననిర్ణయ మొనర్చుటతప్ప
క మహదోషయుక్త మైన, దత్యంత వంచకమైనది.

మేమె యీదిగువఁ బ్రతిజాతిస్థానమును జూపునొక పట్టీనిచ్చు
చున్నాము. మేరుష్టాని నాయితపఱచుట యందుఁ దద్విషయమందప్ప

చృషీయాధి కారులగు మహావిద్యాంసుల యభిప్రాయముల మీదనే సంపూర్ణముగ నాధారపడియున్నాము.

సర్వజాతులును జతుర్వర్ణములుగ విభజించబడియున్నవి. అవి బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యశూద్రులనునవి. ఈచతుర్వర్ణములును బ్రహ్మశరీరమునుండి, యీశ్వరముగ, బ్రాహ్మణులు వత్తిమునుండియు, క్షత్రియులు బాహువులనుండియు, వైశ్యులు పులనుండియు, శూద్రులు పాదముల నుండియు, నుద్భవించినట్లు తెలుచుచున్నారు. ఈకిందిది యజుర్వేదోదాహరణము:—

“బ్రాహ్మణోస్య ముఖమాసీత్ ।

బాహూ రాజస్యఃకృతః ।

ఊరూ తదస్య యదైవశ్యః ।

పద్భ్యాగ్ం శూద్రో అజాయతః ।

“బ్రాహ్మణులు ముఖము నుండియు, రాజులు చేతుల నుండియు, వైశ్యులు తొడల నుండియు, శూద్రులు కాళ్ళ నుండియు, జన్మించిరి. ”

మానవ శరీర నాభ్యుదోభాగ మంతయు, సవిత్ర పునదని మనువు చెప్పుచున్నాడు. మనుష్య దేహ మందట్టి యనన్య భాగమును నిందించుట యగౌరవ స్థానమందుండుట చేతనై యుండవచ్చు. కాని యీనాభీష్ఠానమున కూర్చున్న మనుష్యభాగము పవిత్రముగ నెంచబడుచున్నది. మనుజు కాయమిట్లునాభి సరిహద్దుగఁగల్గిన రెండు భాగములుగఁబడి పవిత్రమైనది, క్రిందిప పవిత్రమైనదిగ విభజింపబడియున్నది. ఇంతేకాక, ముఖశరీరముల కంటెను, గరములూరువులకంటెను, రువు లంఘులకంటెను బూత మైనవనియు నందుచేత ద్భాగోద్భూత జాతులు సహజముగఁ దత్త్వాను గుణవ్యభావము నేగొందుననియు, ననగాబ్రాహ్మ ముఖోత్పన్నుడగు బ్రాహ్మణుడు బాహుజుడగు క్షత్రియుని కంటె సుత్పుష్టుడు. ఇట్లు క్షత్రియును వైశ్యుని కంటె

ను వైశ్యుడు తూద్రుని కంటెనధికులు. జన్మ పవిత్రత నిర్ణయ సూత్రాను సారెయనుట స్పష్టము. కావున జన్మ పవిత్ర తాకమానుసారముగ సగ్రస్థానముఁదప్పక బ్రాహ్మణునికే యొనంగ వలసియున్నది. అతఁడు నృ కాగకుఁడుగ వర్ణింపఁబడు చున్నాఁడు. అందుచేఁగూడ నాతఁడు తద్గౌరవాద్ధు డనుట తల్లము.

సంచాసన బ్రాహ్మయగు విశ్వకర్మ జగత్కారకుఁడని మూల స్తంభము స్థాపించుచున్నది. తత్సంచాస్యము నుండియు, మను మయ శిల్పి విశ్వశిల్పిలను పంచ పుత్రులుఁదయించిరి. వీరే ఋగ్వేద మందుఁ బేర్కొనఁ బడిన పంచబ్రాహ్మణులు. వీరే పృథ్వుత విశ్వబ్రాహ్మణుల పూర్వీకులు కావున వైశ్యకర్మణులు, లేక, సవందన్నీలు, జన్మబ్రాహ్మణుగుటచే వారుప్రతిసాంఘిక వృత్తమునను గూడఁబ్రవ్రధమ స్థానాద్ధులగుట సహజము. నేటి గోబ్రాహ్మణుల కట్టియధికార మావంతయు లేదు. తత్పూర్వీకులు బ్రహ్మ ముఖోత్పన్నులు గారు. తదాది పురుషులగు పంచ దశర్వులును బరమ నీచ యోని సంభూతులు.

త్వితీయ వర్ణ నిష్ఠయము కష్టము గాదు. రాజులును తత్సంతతీయులును మాత్రమే నీవికేజెందిన వారు. తృతీయ వర్ణము శూద్రాక్రమణ భయమునకుఁబాలగు చున్నది. వృత్త సంఘము మాత్రమే దానికేజెందవగును. భూవైశ్య, గోవైశ్య, ధనవైశ్య. పదముల నాగరికములు. అవి వెల్లాలాకల్పనా ముద్రితములై, వెల్లాలా తృతీయ వర్ణమునఁజేరనల్పియన్నముల స్పష్టము గఁజూపుచుఁదస్సంపర్క వాసనాయుతములై యున్నవి. కాని వైశ్యులును వెల్లాలును శూద్రకలఘులే యని సర్వ ప్రమాణములు సంగీకరించు చుండుటచే నీప్రయత్నము లన్నియు వృధగదా !

బ్రహ్మ సాహోస్పతులు చతుర్థ వర్ణమిరి. సింహాళదేశగోపీలును హిందూదేశవెల్లాలును, సీహాసహ్య కర్మాచరణులగు నితరులునున్నె

యీవర్ణమునకుఁజెందుదురు. వారాచార్యగమనము నాటంగ పలుప నెంచిన దేశీయానార్య సంతతీయులు.

పూర్వసంగతులఁబట్టి యీక్రింద తరగతులు నేర్పఱచుచున్నాము
 1 బ్రాహ్మణులు:—విశ్వబ్రాహ్మణులు, 'స' వందన్నోలకు, దేవబ్రాహ్మణ, దేవకమ్మల, కమ్మల, కంఠాల, పంచాల, తరచ్చా, శిల్పియును నామాగతములుగలవు. 'అచార' 'నమ' 'గాల్విమ' 'లోగురు' 'బదల్' అనువారునందలివాఁగి. లోహకారు లాచార్యులు, దారుకారులు, నెఱులు, తామ్రకారులు, లోగురులు; శిల్పులు, గాల్విమలు, బదల్ అనునది పాఠీభాషాభవము. లోహద్యక్షుఁడని దాని యర్థము. స్వర్ణ రజత కారులుదీనికిఁజెందినవారు.

2 క్షత్రియులు:—రాజులును దత్తసంతతీయులును సింహాశిముననామ మాత్రానశిష్టులు.

3 వైశ్యులు:—వణిక్సంఘము—మొద గెంటికిని నాల్గవ దానికినిఁజెంద న నాల్గెరు నిందలివారు. ఇప్పుడు నశించిరి.

4 శూద్రులు:—గోవీలు. తక్కినయెల్లరు దీనికిఁజెందుదురు.

ఇట్లుతరగతు లొనర్చుట వలన మా దేశీయులగుగోవీలమనములనెంత మాత్రమును నొప్పింపఁదలఁచుటలేదు. వారి శ్రద్ధాశ్రమములు దేశైశ్వర్యమునకుఁ దోడ్పడినవి. కాని, యన్నియు నున్నవ దొక్కటే—గోటన్నట్టియచ్చపుఁగొనము తెన్నియున్న సపుడపుడు నిజజన్మమును గూర్చిన పిచ్చియభిప్రాయములపై నితరకులము సంతయుఁదీనముగ బాధించుట, యందుపయోగించు నయ్యభిప్రాయములపై బుద్ధిబాహిష్టురు. ఇక్కారణమున నితరులందుఁ బ్రతీకారభావము రగుల్కొని యనే

కవ్యములఁగూర్చి యదార్థవృత్తాంతము బయల్పడి. ఇందువలన నీజాతినిర్ణయమువెల్పడి. ఇదిప్రామాణిక గ్రంథసామర్థ్యమునఁ గుహనాకులముల డంబములఁచుడిచివైచి, తక్కినవానికిఁదత్త దుచితస్థానముల నొసఁగుచున్నది. దీనివలన మాదేశీయులు కొందఱుపఱపునఁబడి కేవలమలఁగితిమన్నైయున్న విషయముల, మఱలకెలకే ప్రజాదృష్టిఁబెట్టరాదని తెలిసి తెచ్చుకొనగలరని మానిశ్చయము.

దిశారాము (De Sarum) ని వివిధవర్ణములందలి ముదలియారులు, ముహందిరములు, ధరింపవలసిన వస్త్రవస్తువులనిర్ణయము కూడఁగేవలన్యాయవిరుద్ధము నత్యంతావమాన కరముగానున్నది. ఈబుద్ధితేని విభంజనమున నీదురహంకారులే సహేతుకసూత్రము ననుసరించి నట్లుకాన్పించదు. అదిచిత్తచాపల్య, కల్పనాశక్తులు గావించు నచించి తకార్యమని చూచియుఁజూడకుండనే స్పష్టమగును. అవిభజనప్రకారమునవర్ణరకతామల ధరింపఁదనజాతి ముదలియారులకు మాత్రమే యధికారముగలదు. వర్ణమునుగనిపి , వర్ణవస్తురచనయే పైత్యవ్యవృత్తిగఁగల్గినవైశ్యకర్మణులకు న్యక్షాభరణముల ధరించుటకే యధికారములేనట్లు కాన్పించుచున్నది. నిజ నీచసేవక, రబకులవలె, నెముకగుండిలు, వెండికొండిలు, మాత్రమేధరింపవలయును. ఇట్టిసిగ్గుచూలిన సాహసమింకను దగుకొన ఖండింముఁబడసియుండ కుండుటాశ్చర్యము.

ఈ హానికరపుస్తకముఁ బ్రభుత్వోద్యోగులకుఁ బంచిపెట్టిఁబ్రచురింపఁబడినదని విని యున్నాము. మానగి లన దానిఁదగురీతి ఖండింప నయ్యుద్యోగులకుఁ దోడ్పడగలదని తలంచుచున్నాము.

పదినేడవ ప్రకరణము.

—:0:—

లంకాద్వీపమునకు ప్రథమరాజగు విజయుఁడు నిశ్వబ్రాహ్మణుఁడు.

నిజ జన్మ స్థానమునైనైరాన్ గోయ (Vale of Iran) నుండిన ప్రాచీనార్యులీ హానికరవర్ణభేదముల నెఱుంగరు. జన్మచేవారెల్ల నొక్కే

తరగతివారు. కానికాలక్రమమునఁగితిరకమగు నిజ్జపితృవ్యా వాస
దేశత్యాగాసంతరము గొన్నితరములకు మర్త్యహాసములు వారియకల్మ
షావక్రమాససములఁజొచ్చుటతోడనే యింక భేదముపొందుచేగాని
యదివర్ణసంబధమైనదేగాని కులసంబంధమైనదిగాదు. తెలుపరుపు
పనుపు నలుపు చాచులఁబట్టి క్రమముగ బ్రాహ్మణ ఋద్రియ వైశ్య
శూద్రులను మహాభాగములేర్పడె. నన్నాకిన్నిజానూత్రము విభజనా
ప్రేరణకర్తయ్యె. ఈవర్ణభేదములే పిదప వర్ణముగాక జన్మయవిభాగ
రేఖగఁగల్గిన ప్రిస్తుతకాలపుఁగులముగఁబరిభ్రమించె. మొదటిదాని
యందుఁగొంత యర్థమున్నది గానికెండవ దర్శనహితమేకాక యవర్థము
గూడ సగుచున్నది. మొదటిది శరీర సాందర్యసంబంధమున దగుటచే
సందుఁబ్రవిస్పృహభిక్యముకలను. కెండవది కేవలభ్రాంతి, చపలచిత్త
స్వప్నము. ఈభేదముప్పటికినిున్నది. అదియనేక నహస్రనర్జములనుండి
యుండియున్నది.

కలియుగ 2558సం॥ వైశాఖశుద్ధపౌర్ణమినాడవఁగా మహాను
భావుడగు బుద్ధుఁడు నిర్యాణమునొందెన దివసమునవిజయుఁడు
(Wijayo) స్తవశత పరివార జననమేనుండ సింహభిమున నొకదిగ.
క్వేణీ (Queni) యస్పడిగీర్వపమును బాలించుచుండె. ఆమహానరేఖా
విలాసాదులఁగూర్చిచారిత్రక నర్ణన మేమియుఁగానరావు. వర్ణమాస
కాలపు హెడ్జాలు, క్వేణీపాలించి, తానెయందొక కర్తవ్యున యక్కోల
సంతతీయులే యొనయెడల మేచూమె విలాసముల సంతకఁగొనియాడఁ
జాలము. ఆమెదివ్య సుందరరూపిణియగు నప్పూంగన పతె జగన్మో
హిని యెంతమాత్రమునై యుండనేరదు. కాని యామెప్రస్తుత ప్రాచీన
ప్రపంచము లందేయువతీశరీరము పులంకరించని యనన్య సామాన్య
మహాద్భుత శరీర విశేషభూషితుఁడు. ఏలన సామాన్య స్త్రీల
యురో పరిభాగమున నవ్వంద్య మాత్రాలంకృతమైయుండ నేప్రాంచీ

నాంగన కొరెంటిమధ్య నింకొకటి యదనముగ మొలచుటచేత నీమెస్త నత్రయాంచితయయ్యె. ఈవివరీత వైఖరి శరీరసౌందర్య చిహ్నమో, లేకశరీరస్రక్యతి వికారమో చెప్పఁదరముగాదు. కాని జ్యోతిష్కల్పిమె తనభవిష్యనాధుఁడవ్రభువునగు వానిపైదృష్టిపఱచిన తుణమునందె యాయధికస్తనము తచ్చరీరమునుండి యవ్యశ్యమై పోవుచుచున్నది.

చరిత్రమువిజయుని గూంతురంగిక సౌందర్యముఁగూర్చి యేమి యుఁజెప్పకున్నది. అతఁడుదుర్మార్గుఁడై తండ్రిరాజ్యమునుపద్రవములు గావించు చుండుటచేత నావృద్ధగాతీతని, నతని మష్టానుచరుల నోడ లంఢిక్కించి యదృష్టమొక్కడకుఁగొట్టుకొని పోయినబోవుగాకని హిందూమహానముద్రమున విడచిననిమాత్రము మనకుఁదలియును. వారులంకాద్వీపమును తీరుటకేవల మదృష్టవశముననే. అపుడుకొలించు చున్న క్వేణీ యాయజ్ఞాత పరదేశీయును యాగమమున గూర్చి తెలుసుకొనెను. వారెవరో యానుయోజుఁడను. కాని యారాజప్రేయ నుని నూచుటతోడనే తనకధికముగనున్నమధ్యస్తన మనీషాశ్తుగ మాయమైపోవుటచే భావిఁడన కాతఁడేమి కావలెనో తెలిసికొనెను. జ్యోతిషభావి వృత్తాంతమిట్లు ప్రత్యక్ష నిదర్శనమయ్యె. విజయుఁడు క్వేణీహృదయ విజయుఁడయ్యె.

క్వేణీకొలించు, అగ్గలాయక్కిలిద్రావిడి గొంతప్రతిఘటించిరి. కానివిజయుఁడు నిజవల్లభానహాయ్యమున వాగినినుగండు నణగఁద్రొక్కి. తానీ ద్వీపమునంద్ధిరముగఁ బాదుకొనియె. క్వేణీవలన నాతఁడుజ నహస్తంఁడనువుత్రుని, దిశాలయను నొకపుత్రుఁడనుబడచి కొన్నాళ్ళకు వారిఁబరిత్యజించె. పాపనూ తల్లికూడ నీక్రూరస్థితిఘ్నుని చేతులనిట్టి యాదరణకేసాలయ్యె.

విజయుఁడు మనువంశీయ సింహాసలాజులందుఁ బ్రభముఁడు. అందుచేతనాతఁడు విశ్వబ్రాహ్మణుఁడే. హిందూదేశ మునుండి విశ్వక

ర్మవంశీయులగు వైదుగురు గొప్పవాగాతనితో సూడవచ్చిరి. వారు సిరిత్ ప్రక్రమరడల, సిరిత్ అభిషేకరడల, సిరిత్ పానాలర శరణరడల, సిరిత్ దేవనారాయణరడల, నామాంకితులు. వారువై శ్వకర్మణ పూర్వీకులందొకడగు మనువునకు బట్టాభిషేక మొనర్చి విశ్వకర్మకుల దేవబ్రాహ్మణ సంతతీయులు మునుచేర్చుబడిన యీగోవురు విశ్వదేవకులప్పులను విజయుని నానినిబట్టాభిషేక మొనర్చి దేవగృహనువకార బహుకృతిగ వారికివిశ్వ దేవకులముంబుట్టి మధుగమండి సాండవ రాజ్ఞికూడ నచ్చినగొప్పయింటిస్త్రీలు నిచ్చినివాహమొనర్చి * రాజు వారలకుఁగడుపితీయ, కిమ్మలతోట, పత్తింబున, వేవగమ, నిమ్మగళ, వివందమ మున్నగుగ్రామము లొనఁగియాదరించె. మధుగారాజు విజయున కేయేబహుమానములగు నోవివరంబుననముతేను. కానియా సాండవరాజ్ఞి వెంటసింహాళి మునుండున్నవారు విశ్వకర్మకులప్పులేయనిచెప్పినజాలు. వైశ్వకర్మలుత్తమ కులొద్దవునిని గావించుటకీయుక్కనంగతియేయెక్కువ.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము.

శాస్త్ర శిల్పకర్మలు.

సింహాళమందలి శిల్పులుసాధారణముగ స్వర్ణకారు (Gold Smith) లాచార్యులు, లేకసవందన్నోలనఁ బరఁగుదురు. ఈతుదిపదము యొక్క మూలార్థము నిర్మాణసామర్థ్యమును, నూత్న వస్తుకల్పనాశక్తి

5 * "పురుషేశ్వరయ" యను గ్రంథము, వారు హిందూదేశ మందలివిశాల మహానవర.ందలి యేడువేల, యేడువందల యేడులచ్చేరీ (Latchchavi) ల రాజులకుఁ బట్టాభిషేక మొనర్చిన పండితవంశము నకుఁజెందన వారనిపర్థంచుచున్నది.

ని ధ్వనించుచున్నది. వాగునాల్గీభాషించు, “స్వర్ణకార” యనియు సంస్కృతమున “స్వర్ణకార” యనియు బిలువబడుదురు. ఈరెంటికిని బంగారుననిచేయు వారనియర్థము. కర్మర, కమ్మల, తరచ్చా, యన్న వికూడ తన్నామానిరములే. హిందూదేశమున సంస్కృతమందువారు” “పాంచాల” నామమున జెన్నారుచున్నారు. వారికి “క్రియా వా” నామముగూడ కలదు, “క్రియా వానిహ వై ఫూర పాంచాల నీలవ్య క్షేతి” (తత్సప్తభ్రాహ్మణ) మనువువారు వసించియుండిన మండలములఁజేగ్గొ నుచున్నాఁడు. అవేనను, గురుక్షేత్ర, మస్సి, పాంచాల, శూరసేన, దేశములు. (మను 2 19)

అశోకచక్రవర్తి కాలమున దరచ్చాకులస్థితియెట్లుండెను? అశోకపుత్రులుగు సంఘముల్ల బుద్ధ గయ నుండిసింహాశ్రమున కశ్వద్ధ (Botroa) శాఖనుగాని పోయినప్పుడు పదునెనిమిదవ దేవతాకులస్థులు, నేనమంశు బ్రాహ్మణులు, గలంబీ లెనమంశు, గోవకులెనమంశు, దరచ్చాకులస్థు లెనమంశు, గళింగకులు, లెనమంశు, నాయ మవెంటఁ జనిరి. ఈయెనమంశు తరచ్చాపండితులెవరనః—1 సిరిత్ తరల్నారడల, 2 సిరిత్ పోతరల్నారడల, 3 సిరిత్ వీనరడల, 4 సిరిత్ నారాయణరడల, 5 సిరిత్ ఉభయరడల, 6 మహానెకేరడల 7 విద్యాచక్రవర్తిరడల, 8 సిరిత్ విక్రమరడల, యనువారు. ఈతరచ్చాపండితులెల్ల మన్వాదిభ్రాతృల సంతతీములై గొప్పకుటుంబముల వారనితెన్నామముల వలననే తెలియును. *

మతమును బ్రకృవర్తి స్వదేశీయులనేకు బొల్లక కిస్కతోజూచు చున్నను, పవలించించిన మతమును, వ్యాపింపజేయుట, మహారాజు నానందభరితు నొనర్చుట, యను కార్యద్వంద్వ నిర్వాహణమునకై భూభాగస్థవృక్షములండెల్ల సతిపూజిత మగుదాని శాఖనుగొనిపోవు ప

* “కురుక్షేత్ర విప్లవము గగింధమునఁజూడుదు.

నిత్రకార్యభారమును వహించిన పూతచరిత్రయగు నిజపుత్రకారత్నము వెంటనశోకుండు, పంపిన యీపగడిగులనామము బాపగూర్చునాత్మ్యమట్లుండఁ దరచ్చా కులము స్వాభావికముగ న సరమాత్మకృష్ణవర్ణము. తరహా లనునది తరచ్చ సదభవము. శారదాగోపనియట్లు నుడువుచున్నది:—“కలింగునగరమాననున్న బాతులన్నిటిలోఁ గలింగుకులముత్తమమైనది. తరచ్చానర్ణము గూడఁ కలింగుకులమనియె యుత్కృష్టమైనదియై, దానివలెనే గౌరవిగలఁబడు ప్రధాన, విశ్వసనీయ వర్ణము గనున్నది.” ఇది దృఢసాత్యధార యుతిమగు నిష్కర్షణ కాభిప్రాయముదీనికి నిర్దుగు సింహాళీయ గ్రంథప్రకాశకులచేఁ బరిష్కృతమగు ‘కుశజటక’ మందలి 171, 175. సద్యమాలలోని తిరిహల్మబ్ధముననుప్రాయఁబడిన వ్యాఖ్యానమునకును గలవ్యత్యాసమును విచారించి చూడుడు. మతవైషమ్యప్రజ్వలితమగు మానవద్వేషమంతి వన్వరుగఁ గలదో తత్త ణమే విశేషమగును. ఈయిద్వరు ప్రకాశకులలో నొకఁడు బాహ్య వర్ణస్సెంతయోకన్తి స్థగ్నాకింతడంబమును, గొంతపాండిత్యమును గల్గినమొదలియారుడు. తరహాల్మబ్ధమిచ్చుట కారణార్థమొన్న పదన్వరూప ముద్దేశపూర్వకముగ ననమానింప వలెనియే గావించినమహాదోషము నాలనిపై నది మోపి తీరువంత నుష్కచిత్రస్కారకముగను, నాగరికాభిమాని కత్యంతగర్వముగ నుండి, యాలనిపై డంబంతయుఁ గృత్రిమమగు పైపైపూతమెఱుంగు మాత్రమే యనియు దానికిఁదగినమనఃపరిశుభ్రత నుత్తయులోకమునకు వెల్లడించును.

బదల్మబ్ధము పాలీభాషాభవమై మొదటఁగోళాద్యక్షుండను సర్థముగల్గియుండెను. పూర్వముగోళాధిపతులెల్ల వైశ్వకర్మణులే యైయుండుటచేఁ దచ్చబ్ధార్థముభావప్రతిబింబనహవానమువలననొకస్థానమునుండి వేతొకస్థానమునకు మార్చబడి యీశబ్దము బాతిమామముగనుపయోగింపఁబడుచువచ్చె. కానియిది యితరభాషలందనేక శబ్దములవలె. నాం

గ్గమున “నేవ్” “విలన్” మొదలగు వానివలెను, దనగౌరవయుక్తమగు మూలార్థమును గోల్పోయియివును దూష్కార్థసమన్వితము గావింపబడినది. “హందురువా” “కెవులా” “హలియా” యనుశబ్దరూపములు వానిచే గుర్తింపబడు నాయాజాతుల కత్యంతనింద్యము లైనట్లు బదల్, తరహల్ శబ్దములు “బదలా” “తరహాలువా” రూపములందు వానిచేగుర్తింపబడు జాతిని దూషించుటకు మాత్రమే యుపయోగింపబడు చున్నవి. విశ్వకర్మకులముఁకుఁ గల్గినన్ని నామాంతరములుగల్గిన జాతిభూతము నందెచ్చటను లేదు. అవి విశ్వశ్రాహ్మణ, దేవశ్రాహ్మణ, దేవకమ్మల, కంసాల, హంచాల, శిల్పి, జగద్గురు, కమ్మల, తరహల్, స్వర్ణకార, రాంకరు, నవందన్నో మొదలగునవి. వీరివృత్తి జాతులఁజొన్న నిరపాయ కర్మములు యిట్టిసాధు శబ్దములనేకములుండఁ బై కేమిఁక నెఱుగని యచూయకుని వలెఁగాన్పించు నీయదలియారుఁడు నిజకార్యార్థము నింపవ్యవహారమును గ్రహించితత్తులమున కననసర బాధకల్గించుట కాతనినేమి యావేశించెనో తెలియదు. ఈతరహల్ పదమును 179 వ పద్యమునఁగూడఁబట్టియర్థముననేయాతఁడుపయోగించి యుండుటచేత నదిక్షమింపఁ దగిన పొరబాటుయుండ, నేరదు. కవిస్వర్ణకారుఁడగు సామాన్యార్థమునే గాని యవినీతిపరుఁడగు స్వర్ణమును శించి యుండక పోవుటచే సందర్భమును బట్టియనింద్యరూప మననర్హు యుండలేదు. నిజముగ కవియతిగౌరవ నీయుండగు స్వర్ణకారుఁడనియే యుద్దేశించె. బదల్, తరహల్ పదములు హందురు, కెవులా, హలీ, పదములవలె సంతయు సాధువులు కాని “ఆ” యను చు్చు సంతమునఁజేర్చుటచే వారియర్థమనన్య మగుచున్నది. ఆయచును జేర్చుటవలన గల్గునర్థభేదమును ముదలియారుఁడెఱిగి యుండియు నితరకులము కంటె హెచ్చైన విశ్వకర్మవంశమునజన్మించియుండుటాక్కటే తమతత్త్వగఁగల్గిన జాతివారలయెడ, లేనబడకే యకారణముగ సంతయు బుద్ధిపూర్వక దూషణ మొనరించియుండె. కావుననీ

మొదలియారుడు గావించిన యాజుతిమావణ మకారణముగనే గా
వింపబడియుండిన యెడల, అదిగులఘోరి వేదంబొచ్చి యానందమొ
దు నాత్మయొక్క సహజదృష్ట్యానుభవస్వభావకారణ ముండువలె.
ద్వితీయగ్రంథ ప్రకాశకుని గూర్చి మేమెనియు చెప్పము. నిష్పాక్షిక
త్వము న్యాయవర్తన ననుభవించుటకు నుచు నున్నది మొదలి
యారుడే తీసిపోయి నున్నది గెడవనానిగూర్చి చెప్పినే ? ఇరువురు
ను సమానదోషులే. వారొకరినొకరిని అనుసరించుచు నభేద్యములు
గావనియు, నైవేద్యబరుల యెగతా ! ముగ్ధులగుచునుండి విమర్శము
లుగావనియు గొందెము చింతించుకొని ముండినయెడల వివేకవంతుల
లై వేటొకటిని దూషించు సవివేకభావమునుండి విరమించియుం
దురు. మర్యాదగలవారుగ గానియు మనుష్యులైయున్న యమర్యాదా
దురభిరుచులచే గలపితులగుకొన్నవము !!

నిజవృత్తియే యుత్తమమైనదను మర్భాంతిచే గోవిందులకు
మొసమొన్నటి వఱకును నైశ్వర్యముల వ్యాపారమును నీచముగఁజూ
చుటొక్కంత యాచారముండు. నుత్తమ బట్టుట మొకగొప్పయవ
మాన, మాకుఁజాతిని ముట్టుటయు పంతుఁగొనిపోని యుత్తమై. ఇట్లు
దూషింపబడిన వృత్తినిగూర్చి మహానీయుడగు బుద్ధునిట్లు వచించు
చున్నాడు.

“బాహు సచ్చంచసివృంచ

వినియంచ సుశిక్షితో (Susikkhito)

సుభాషితంచ యావాచా

ఏతాన్ మంగళ ముత్తమమ్.”

“కార్మికపరిష్కారము, వినియనస్సృజనము నియమవివేకము,
విభ్రాంతికర నాగరిక సంభాషణము. గ్రంథముండుట మహావగ ప్రసాద
తుల్యములు”

గోపీకులాభి వృద్ధియు, నాచార్యపతనము, నందువల న సింహాశ్రమమునగల్గిన కథాతీతాత్వమును దుదకు దద్దిత నాశకములై పరిణమించిన మహానద్రీనమాలయ్యె.

వైశ్వక్రగుణుల న్యచ్ఛమగు నుత్తమవ్యాపారమునకును రైతుజాలరుల వృత్తులనును పీలగునట్టి పోల్కియులేదు. కృషీవలునివృత్తిని చన్వభావమైనదని మనుషునిందించె. జాలరివృత్తిని ఖండింప దానిపేరు చెప్పిననాచారు. కానిపాక్షికి వైశ్వక్రము వలనబుట్టిన సమ్మేళనాకుత్సితములబలమును నిష్కమన్వర్థ రీతితో వస్తుగచన యగౌరవమైనదై బురదలోజూరలాడుచు నేలదన్నుకొనుటయు, నంద్రీములందె గంబడివలను బుట్టను దాల్చి పీలలంబట్టుటయు గౌరవనీయవ్యాపారములయ్యె. ఖండనతనమోమున నె గలదానిని ఖండింపదర్శమేనికి ?

సతితొమ్మిదవ ప్రకరణము.



శాశ్వతముని చందుని యింటికేతెంచుట.

పూర్వము విశ్వక్రగుణులొత్పన్నులెల్ల ప్రసిద్ధిపురుషులవలనను నమధిక గౌరవముబడచుచుండెడి. బుద్ధుని రీతికాలమునఁ బావానగరమునఁ జందుడగు విఖ్యాత విశ్వబ్రాహ్మణుండొకఁడుండెను. ఆతఁడు భగవంతునిసంగుబేరుడై ప్రభవమున నాతఁడుజైవుండెను. కానిశాశ్వతముని బోధనామృతమండ్రోలిబ్రాధమగుచునలంబించె. ఈశాశ్వరాజపుత్రుడు చందునెట్లుసంబోధించెను? తిక్కునజాతివారలను సంబోధించు రీతిగనా? నిమ్మజాతీయులతో భాసించుగనా? పరమహంసనుండగు నీమునీంద్రీ చందుడు చందుని “అయిష్మత్”లనిసంబోధించె. ఈశబ్దము పూర్వ

ము నిష్పాదునుగూడ జాతిస్థానముచే ఘనులగువారలకు మాత్రమే యుపయోగింపఁబడినది; యుపయోగింపఁబడుచున్నది.

చందుడు బుద్ధుని నాశనిశిష్యులందేనూర్చుకొని నిజభవసమునఁ బ్రాతఃకాల భోజనమునకాహ్వానించె. విందుబంగారు సత్కేరముల సేవింపఁబడ నందొకదాని సతిధులందొకఁడనువారిచే. బుద్ధునికై ప్రత్యేకముగ నిర్ధవఱుపఁబడిన దేవుకపిశ్చము సూక్తిరాశిసమన్వితము. ఆతఁ డద్దాని నారగింపఁదేవగ్రహణిగోగ ముంకురించుటకు మృత్యుప్రద మయ్యె. సూకరముననేమియో జాలతర్కమునయింపె. బాలకీరమాంస మని సాధారణముగఁడలఁపఁబడుచున్నది. బుద్ధుడు పెరిటిమౌనము దినుటచే మృతినొందెనును పెరిహాసాస్పదాభిప్రాయము క్షిప్తవనంకు మా మహనీయునెడ నెగతామాటల గుప్పించుట కడఁచుచు. కాని యనేక కారణములచే మేమిజనాభిప్రాయము సరియైనదిగనంగీకరింపఁ జాలము. చందుడు మొట్టమొదట బ్రాహ్మణుడు. కాపురంబంటయుఁ బండిచియ్యఁగు నాశనిశిష్యులు. ఆశనిశిష్యులైన మాత్రమైనను బ్రామిశ్చిత్తము గావించుటకు నలసిపంపియశోచము. ఈనయము బోధనాచాతుర్యమునఁజందుడు బోధమతానలంబియయ్యె. అస్మకప్రేరేపకమస్థితముననవిధవిధహింసానిషేధకము (అహింసాపరమౌధర్మక) ప్రత్యేకమొకనికై చంపఁబడిన జంతువులకుక్కనూంసము నారగిం చుట యదియెవరికై యుద్దేశింపఁబడె నాభోక్ష్య తిద్ధరాత్రిక్రమణపాతక పరివృతుఁడగును. చందుడు నూత్నముగ నన్యమతి స్వీకరణమొనర్చు వాడు గాన నట్టియెడఁదన్నత సిద్ధాంతములఁబాటించుట యం దెంత యుగచ్ఛితముగ నుండుననియుఁగిటినిఁజంపియుండఁజాలఁడనియు నట్టి పలలము ననన్యముగను నిష్కర్షముగను జూచుబుద్ధునికద్దాని నర్పించి యుండఁజాలఁడనియు మనమిప్పుడు నిస్సంశయముగ నమ్మనచ్చును. ఇకసూకరముననేమి? అదిచాల దుచిగలపదార్థముగ నెఱుఁపఁబడు.

దళాలు" (Indalolu) అను నొకవిధముగ పుట్టగొడుగు సంబంధమైనది. మేమియభిప్రాయమునె యంగీకరింతుము.

ఇరునవవ వ్రాసినది.

చగ్గరము సూర్యసంకీర్తన శాస్త్రము.

పండితగణేషిన్ (Professor Rhys Davids) యూరపియను జాతీయతావిద్వాంసులగు నుపాధ్యక్షులగొనాకడు. తస్మాత్తమున గూర్చి యు, యశోనగరమునకు తత్సంస్థాపకునిగూర్చియు, నాతడువ్రాసిన గ్రంథము జ్ఞానాంశమునను. అందునుగూర్చియును తద్దర్శన వేదాంత మందలి ప్రాధాన్యములు విపులముగ, విస్తృతముగ వివరింపబడి యున్నవి. గౌతమ మహాయానగూర్చి నరియగూర్చియు నుపాదేశగో రువారీ పండితగణేషిన్ గాత్రాధ్యక్షములు దాటి వేటాకచోటు వె దకనవనరములేదు. కానియిట్టి ప్రసిద్ధవిద్వాంసుడు తద్ద్రంధమునందన విషయమున కెంతయు నవననరమై, తనగ్రంథోత్కృష్టత కుగొంత కాకుండనే విస్తృతమై, గుర్తవ్యమైనది. హిందూసంహితాదేశ ప్ర జలయందధమ మునసమువారి మునులనైన బాధించినట్టి విషయ ముచే నొకపుటనుగళింక పరిచియుండుటంతయు విచారకరము. అన గాజందుని కలమునుగూర్చి యాతడుచెప్పిన విషయమని మాయభి ప్రాయము. ఈపండితుడు తింగింధమున 80 పుటలొన్నిట నచించు చున్నాడు. అతడు (బుద్ధుడు) సావాచేరగనే తత్పురవాసియగు చందుడను నొకస్వర్ణకారుడందుచే దక్కుబాతియకడతని కౌతిధ్య మిచ్చె." ఈపండితుని మాటలందలి యభిప్రాయము గ్రహించగ వ్యముగాదు. ఏకులమునందెండు భాగ్యమాచుచునికెచ్చె. నాస్వర్ణకార వర్ణము తక్కువబాతియని చూచునియభిప్రాయము. పండితగణేషిన్ నిశ్చయముగ మహావిద్వాంసుడే. కానికులముగూర్చి పండిత్య

మాతని కంతగఁడెలియునని మేమునున్నము. ఆనందముని సంశయము తక్కువదను నాధారములేని నట్టియూహ కడమిచ్చుట మాయుద్దేశమునకుఁ బ్రబలసాక్ష్యము.

కుమారా పండితులఁగనుఁగొని వైశ్వకర్మని జాతీవిషయము క మంచినరీతి. స్వర్ణకారునినులము తనకు వజాతీయుఁడని యాశనిశితాతి విషయముగాని, యేజాతీవిషయముగాని, కులచేయుగాని, యనలేగాని, తెలియదనుటకీదే సరయైనచిహ్నము. చందునికులమునారలకు హానికరముగనుండిన యీపండితుని యభిప్రాయమిందలి మేకారణమునలననో కల్గియుండును.

రిజ్డేవిడ్డిగారే మహాధానియునుండి చందునికులవిషయమగు జ్ఞానముసంపాదించిరో తెలిసికొనఁగవచ్చుగాను. ఈపండితుఁడు యావనమునసింహాశ్రమందొక మండలాధిపు (Civil Servant) డైయుండెను. ఆపదము వినునప్పుడతనికి వైశ్వకర్మణ జన్మకర్తృపునగు గోవిగమా (Goigama) కులమందలి అగ్రీకపురోహితబ్రాహ్మణుల సంబధముండెడిది. కావుననీపండితునికిఁజంచుని కులమట్టిదిగ, నట్టుటకాతఁడు సింహాశ్రమందార్జించిన యనుభవముయొక్క ఫలమేయనినిరాటకముగ నమ్మవచ్చును.

మానవ జీవితపుదొలిభాగమున నేర్పడినవట్టువల తోడి భావముల పై శాచికశక్తి ననేకపర్యాయములు గాంచియుంటిమి. అవిసాధారణముగ శాశ్వతత్వోన్ముఖములై యుండును. మూర్ఖపుబట్టుదలయొక్క తద్గుణవిశేషము. దృఢసంకల్పులగు ధైర్యవంశులుమాత్రమే యీ పరిధమభావములకు బానిసలుగాకుండఁజప్పించు కొనఁగలుగుదురు.

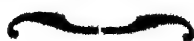
చాలచదువుకొన్న యీపండితుఁడు తనయమూల్యకాల మందొక్కింతభాగమును-జాతులఁగూర్చి చదువవినియోగించియుండిన యెడలఁదాఁదక్కుమజాతి యాతఁడుగఁబరిగఁగించిన పాపపురచందుండను,

దాను నిస్సంశయముగ నెక్కువ జాతి యాశంకుగగణించుచు దాతిధియగుబుద్ధుడు, నాకాలమున జన్మించుడంత సుప్రసిద్ధుడై జనించిన విశ్వకర్మకులముందుకు యాదిపురుషుండగు విశ్వకర్మయును నొక్కే-మూలమునుండి సంభవించిరిని తప్పక కల్గనియుండును.

ప్రాచీనార్కుండను, ధర్మశాస్త్రకారకుండగు వైవస్వతమనువు నుండి సూర్య (Soorayya) వోధ, చామక్య వంశములు మూడుదశ వింశే. ఈమూడువంశములందును సూర్యవంశము ఘనతమమైచది. శాఖ్యమునియగు గౌతముడి వంశమున జన్మించె. కాని వైవస్వతమను వెవ్వడు? అతఁడు విశ్వకర్మ జ్యేష్ఠపుత్రుడు. ఈతఁడెయవంతరము మహాసమ్మతగా జయ్యె. ఆతఁడు చందునిన వెనే వంశము చేతను గులము చేతను శిల్పి. సూర్యవంశము త్తజ్జన్మాధికారులు. ఇట్టికులమువారిపై నాతఁడు ప్రకటించిన యనమానకరోద్దీశము వారికమిత బాధాకరముగదా! చందకులము (విశ్వబ్రాహ్మణ) నుగూర్చి తెల్పుపురాతన గ్రంథసముదాయ దంతకథా పరిచయమొక్కించుక గల్గిన యెవ్వఁడెనియింపావాపట్టణ కోటిశ్వరునికులము భూగలముననున్న జాతులన్నిటికంటె మత్కృష్టమైన పరిశుభ్రబ్రాహ్మణ నర్థమని తెలిసికొనగల్గును. ఈయదార్థస్మృతాంతమును మాదేశీయులందు వ్యాపింపజేయుటచే నీజాతియెడ నితరకులములు చూపుశాస్త్రవభావము నీర్వ్యయు సణగిజాత్యైశ్వర్యాభివృద్ధులకు ముఖ్యమగునఖ్యభావము వారియందంకురించునని మానిశ్వాసము.

పండిత రిక్షడివిడ్నెగారు బుద్ధిపూర్వకముగనే యీతిరన్మరణ గావించిరిని మేములఁపము. అదియచింతితముగ జూరినమాట, యమాయికముగనే గుభాలుమన్న యాశ్చర్యవాక్కు; అంతచింపక మాటలవరుసఁబడిన దగుటచేక్షంతస్యము.

ఇరువది యొకటవ పత్రికరణము.



కాష్టవాహనరాజును హిందూభిష్టగ్రాజగుధన్వంతరియు

వై శ్వకర్మణులు.

హిందూదేశ నెల్లాలాలాదేశ విశ్వబ్రాహ్మణులు సాగంపరిక పరి పంథులై నట్లు సింహళగోపీలలో నొకభాగమును గోవిగమానీదేశ వై శ్వకర్మణుల సహజశత్రువులు. హిందూదేశ నెల్లాలాలా వై శ్వకర్మణు ల సాంఘికోన్నత్యమును న్యూనమువలన ప్రియత్నించిరి. సింహళ గోపీలుకూడ నిట్టిహానికర ప్రియత్నములందుఁ దత్సమానముగనే ప్రి వ్రించిరి. ఈరెండుజాతులకుఁగలవైరియు దీర్ఘకాలమునుండి నేర్పుచు తీయుండెను. వారిశత్రుత్వమృగతమై యెడతెగని పట్టువలతోఁబ్రబ లుచుండెను. ఈస్వభావమారెండువర్ణములందు మాత్రమేగననగు విశే షముగాదు. అదియూద్యోవమందలి యితరజాతులనేకముఁగలసామాన్య సఖ్యభావమే. ఇదిప్రేమ పాశమునుద్రొంచి, సాంఘిక్తకమత్యమును, దేశాభివృద్ధికి ముఖ్యముగు సయ్యోగమత్యమును, ధన్వంతరిగర్భు జాతిని యమము వలననెక్లిగ దనుటస్పష్టము. సింహళప్రజలందు సోదరభా వమును చూపుమాపిన యీప్రత్యక్షోపద్రవమునకు, విద్య, విద్యయే దివ్యోపధము.

ప్రాచీనప్రపంచమున ఘనతగాంచిన విశ్వకర్మణుఁడు చందుఁ డొక్కడేకాదు. చందునికంటెను గొప్పపదవినలంకరించిన యాతఁడిం కొకఁడుగలఁడు. ఆతఁడుకాష్టవాహనరాజు. ఆతఁడేబోధిరాజు (Bodhir aja) నృపుని రాజధానియగు కోకనదపట్టణమును నిర్మించిన శిల్పాచా ర్యుఁడు. అనంతర మీరాజుకూరుండై యీదారుకారునిదత్పట్టణము నుండివెడలఁగొట్టి, నాతఁడు హిమాలయములకరిగి 'కాష్టవాహన నామమున నచటరాజ్యమేతె. (ధర్మసదార్థకథ, (Prehissorie Ceylon in National Review)

దిగంతవిశ్రాంత యశోవంతుడగు నింకొకమహానీయుడుగల
డు. ఆతఁడువిక్రమభూపాలుని మంతులందు, బ్రహ్మభానుడు. హిం
దూపై ద్యచక్రస్థాయగు ధన్వంతరియని మాయుద్దేశము. ఆతఁడుత్వ
ష్టశిష్యుడగు ధన్వంతరినంజాతుడు. * హిందూదేశ తమిళులెగతాతికి
దత్తరను నీతస్వప్న పారసీకు (Persians) జరత్సప్త్యులకే జూరోష్టరుడే
కాని యన్యుడుగాఁడు. సౌధన్వ, ఋషు, (Ribhawa) గణములనుండి
సింధు, కేరళ, కర్నాట, పాలికాదేశములందు నివసించియుండిరి. కావు
న మునువినగించిన సంగతులంబట్టి జగదవేష్టా గ్రంథకర్తయుఁ బారసీ
కర్మియునగు జూరోష్టరుడు విశ్వకర్మజాతి మూలపురుషులగు నైదుపు
రిలో నొక్కఁడని యిపుడుగ్రహించవచ్చును.

7 * హిందూదేశపుఁడమిగు లపహస్యమునకుఁ దత్తరని పిలుచుత్వప్తరులేక
త్వప్త్యియను నాతఁడాచార్యబ్రాహ్మణుడు. ఈతనిదేవరతి త్వప్త్యి, ఈనామమెయ
నంతరము, పారసీకుల జండవేష్టాగ్రంథకర్తయగు జరత్సప్త్యియను నవభ్రాతము
గామరినది. ఆతనికుమారుఁడు దేవతాపురోహితుడగు విశ్వరూపుడు. ఆతఁడు
[త్వప్త్యి] నాతని శిష్యులగుఋషులు మాత్రమే దేవతలతోఁ బాటు సోమపానమొన
ర్ప నధికారముగల్గియుంిరి. ఇంద్రుడువిశ్వరూపునవమానించెను. దేవతలద్దాని కి
శత్రునింద్రునికి సోమపానమొనర్చు నధికారమును నూడఁబెట్టికేసెరి. అనంతర
మాతఁడు కడుదీనముగ విశ్వరూపుని తమచణము గోరుకొని మఱియొకధికారము
ను సంపాదించుకొనెను. కాని ఇంద్రుడధిదేవతగఁగల్గిన త్సత్రియులకయ్యధికార
ము కాశ్వతముగఁబోయెను.

ఒకానొకప్పు “దరియానా” యందలి యార్దులందొకయంతరికలహ ముద
యించెను. వారియందు మజయస్థియనుగు పూర్వాచారపరాయణులు. జరత్సప్త్యు
డు, లేకత్వప్త్యి, వారినాయకుడకృమముగనాతని “కనురమజ్జ” యనిపేరిడిరి
అనురయన, దేవత, మేధిప్తయన నత్యధికధీమంతుడగుటచే దాని [“అనురమజ్జ
కదేవతా పృథువని యర్థము. ఈశ్వప్త లేకత్వప్త్యి, లేక జరత్సప్త్యి, వైశ్వకర్మ
పూర్వులందొకఁడై యున్నాడు.

పూర్వపుటలందు వైశ్వకర్మణులైబ్రాహ్మణునిమాసిందియుంటిమి. జాతకకథలొని యీక్రిందియుదాహరణ మీవిషయము నింకను దృఢపఱచుచున్నది:—

బ్రహ్మదత్తస్యపుని పాలనమునఁ బట్టణమునొకపల దారుకారుల గ్రామమొకటియుండెను. ఆగ్రామస్థుండగు దారుకారబ్రాహ్మణుఁడొకడు శకటములుచేసి జీవనము దుచ్చుచుండెను. దారుకారుబ్రాహ్మణుడన దారుకారవృత్తి ననలంబించి బ్రాహ్మణుడని యర్థముగాదు. సందర్భమునుబట్టి యట్టియర్థ మనువుగాదు. దారునిగ్ని పారంపరికవృత్తిగఁగల్గిన బ్రాహ్మణుడని నిర్దిష్టము. నాగి నేమిడను హాళిగార్థగురువునకును మీనాండరుండను గ్రీకురాలునకును జరిగిన వివాదమును నిట్టివిషయమే పేర్కొనఁబడినది. కొంబొక వృక్ష (Kon Tree) చేర్చదన మొనర్పినేతెంచి భారద్వాజుఁడు దారుకారబ్రాహ్మణుఁడు (Carpenter Brahmin) గ వర్ణింపఁబడియున్నాఁడు—

ఇరువది రెండవ ప్రకరణము.

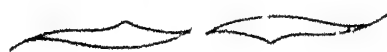
పట్టాభిషేకము వైశ్వకర్మణుల ప్రత్యేకాధికారము.

సవిత్రాశ్లోక వృక్షశాఖను సింహశమునకుఁగొనిపోవు రాజకుమారిసంఘ మిత్తవెంటఁబెట్టి యె. మ. కు) వైశ్వకర్మణు రడలాలను దేవనంపియతీశ (Davanampiyatissa) స్పృశుఁడనొమాన్యగౌరవము న నాదరించె. శ్రీసంగవ (Srisangava) రాజునకుఁ బట్టాభిషేక మొనర్చిన పండితవిశ్వకులశేఖరుఁడా రడలాలందొకని సంగతయును. సంగర వివాహములచే సంతానాభివృద్ధి గాంచ నొల్లకుండుటకొన్పకుటుంబముల ప్రత్యేకస్వభావము. వాగునీ హా పుడలు పుడరులతో మిశ్రముగా నిరాకరించు ప్రత్యేక భాగముగఁబడిరి. ఈసాంఘిక నిశేషము సింహశమందలి వైశ్వకర్మణు ఘనకుటుంబము లందెంతయుఁ గాన్పించును.

మహాసామ్రాజ్యము బాహురాజు పట్టాభిషిక్తుఁడు గాఁదలంచున పృథ్వీకా యెసమంపుతరచ్చా రడలాల వంశములు నించుమించుగ నశించి తస్యంశక్రమమునఁగడపటిదగు నప్తవర్షప్రాయముగల యొక బాలికమాత్రము దుఃఖియుండెను. రాజుమెను దననగరుననెఱపించి, శుదకువివాహమాడి, యామెవలన నహోపండితుఁ (Abo, pandeta) డను నొకపుత్రినింబడసి. ఈతఁడేషిదవ, రాజగు తనతండ్రిమస్తకము న మకుటముంచె. తఱువాత చరిత్రమునందీతఁడు పండితనీలముఁ (Pandit-Nilam)డనఁబరఁగె.

సింహాశ్రయ పండితరాజగు ఘనతగాంచిన ప్రాక్రమబాహుఁడు పండితరాజశేఖరునిచే బట్టాభిషిక్తుఁడయ్యె. ఈతఁడుపైఁజేర్కొనఁబడిన పండితనీలముని వంశమునజనించె. అతఁడుగావించిన యుపకారముల యెడలఁగ్రతఃకృత్యై రాజుతని కెన్నిది గ్రామములిచ్చి బహూకరించె. పండితసామ్రాజ్యము బాహుఁడు తమబట్టాభిషిక్తుఁ గావించిన యాచార్యు నకుఁదన పేరిటఁబ్రకృమాచారి యనునామమొనఁగె. పెరదేనియలోఁ బాలించిన విక్రమబాహురాజు కొత్తాయందలి నల్వరు వైశ్వకర్మణ పండితులచేఁబట్టాభిషిక్తుఁడయ్యె. పట్టాభిషేకా నంతరమా భూపాలుఁ డువాగొక్కొక్కరి కొక్కొక్కగ్రామమును మాన్యముగ నిచ్చె.

ఇరువదిమూడవ ప్రకరణము.



దంతశేషవలాయనము.

సింహాసమహా యోధరాజగు ప్రథమరాజ సింహుఁడు సీతవా కపురమును బాలించెను. అతనిమహా సాహసకార్యములు రాజభక్తిగ

లవ్గితి సైంహాళీయుని హృదయమును గర్వముచే నుచ్చాంగతీయును. ఆతఁడు శైవమతము ననుసరించుట, యాతఁడు బోధింపఁగల నుదాహరితములచేతను. వారని జాగిలపుంగుగ్రామములో నెచ్చటదాటి ననచ్చట వేటాడి మంటపాలుగావించె. పరమసాధు సగుణమధీరుడైన తని కూర్మకోటానలాహుతులగు వారితో బ్రధముడను. ఈసాధుని హాసమునకై దేవతలాగ్రహ మొంటదేశమును తామబౌద్ధిగావించి రని చరిత్రకారులు తెల్పుచున్నారు. దంతవేదము కూడ నహ్యముచేరి ది తనబాగుచోటువాని కండియందలి ముల్లంబోలాగో నొకపుష్పము (Sapu-Flower)నందుదాగె. రాజభటులు పూజించును నెవఁడును దాని చుట్టును బ్రసరించిన ప్రభామండలముతో రాజ్యమును విషయము సురాజున కెఱింగించిరి. రాజును దదానికులమును వ్యవసాయముల మావ్యంద్య వస్తువునావర్త వాసమునుండి దిగిరమ్మని ప్రియించి ; గాని తద్యత్తుములన్నియు విఫలములయ్యె. సిద్ధపవారు జ్యోతిషములోనా లోచించిరి. విజయునితో సింహాసమునకే తొలచి యెప్పుడువిశ్వదేవకుల పండితుల సంతతీయులుగాని యశ్వత్థిశాఖ దెచ్చుగాజునుమారి సంఘ మిత్తతో వచ్చిన యెనమండు తరచ్ఛాగడ లాలసంతతీయులు గాని యున్ననందలి యాతఁడు మాత్రమే యీదంతవేదమును గదల్చగలడని యాదై వజ్ఞులుచెప్పిరి. అట్టివారున్న రమ్మలిచాటిందిరి. పైవారిలో రెండవతరగతి వారిసంతతీయుడనని ప్రకృతిమహాహుతినియందు ముగియకువచ్చె. ఆతఁడు మేల్మొంగరు తమ్మిపూవొకటి నిర్మించియుత్సవమున నూరేగి యాపవిత్రీవస్తువును చోటికికి "తానాస్మిద్ధనంశనం భవుడే మైసనాదంత మాపుత్రడిపూవునదిగుగాకని" "నత్యక్రియ" నాచరించె. ఆపండితుడిమాటలనియు పఠకుండగనే యాపవిత్రీవస్తువేమ మాపైడి పూవునందవలెరించె. రాజాపవిత్రీ వస్తువునద దాశ్రియమున నుంచి యాపండితుని దురాదేశకటముననే తనచేతగా నుర్పుండబెట్టుకొని సచివులంగూడి మహాత్మనమును నామూర్తిగవసుభనియటనాదం

తనేషమునుచే. అనంతరమాహాపండితుని దననగరికిదొడ్కొని పో
యియున్నప్పుడు నాశజావి బూరింపడగు మర్యాదతో నాతని నాదరించె.
ఆదిసము నుండయు నానెంపకొరగామ పండిత సేలముడనుబరంగ.
(విజయసీత.)



యిరువదనాల్గవ ప్రకరణము.



విశ్వకర్మకులమహిమప్రకృష్టనర్తము.

అల్పరాజశోక పుష్కరితగుమహిమని విగ్ర
హమునునై శ్వకర్మకులు మాత్రమేవహించుట కుత్సరవచ్చె. ఇట్లు
రాజు వారసనగను ప్రశస్తికగౌరవ చిహ్నము. మహానగరమున నుం
డయ్యిరింపబడినచేయు అతగ వాచ్చి అయ్యుట విశ్వకర్మకుల హామీ
తరము. ఈవ్యాసపురుగు నొందెను యా భాషాంతరీకరకాకారులు నిర
చ్చాయన్నది పుష్కరితా దోషమనియు పద్మానికమైన పదములన్ని
చ్చాయనియు పోషమును భ్రమింపజేయుచున్నారు. ఈపద్మబాటు
వాతప్రతిమలతో నీపదము సంభవించుట పర్యాయమూలసంఖ్యను బ
ట్టికావింపబడియుండలేదు. కానియంతరచ్చాపనమే అనిప్రయోగింపబ
డినదో తెలిసికొనఁజాలని యాభాషాంతరీకరణ కారునియశక్తియే
య నికారణము. అనిగ్రహమును నగచ్చామాత్రమే నీనికానివ
త్తే ఇతరులేల చేయరాదని పండితు డనుగును. యుద్ధమగతుండగు
నీభాషాంతరకారులకు రాజ్యకులకారణమేమా శిలినికొనఁబడి యుం
దగునేకారణమును లేకయే యామార్పు గావించుకొనుచున్నారె. ఈ
యభిప్రాయమిట్లుండ నీమార్పుసాధ్యము నేమనిగలది విషయము
న్నది. ఏమన మొదటిదానినీ మూలగద్యచ్చాపనము నీపదము లరే
నయెడల వాగ్విమలవాగ్వికరణ దూరమగుచున్నది. అట్లుగనుట మా
గింపబడుచున్న యొకము కులకర్మకర్మమున కివకారణమిట్లు.

దురదృష్టవంతులగు కండిభూనాలులలోగొన్ని కడవటివాడగు శ్రీవిక్రమసింహుని పాలనమున 1798 సంవత్సరమున నుపసాధింపఁడగు నుదవాలగ్రామభోజకుల పరిధాని మంత్రిగఁగుఁడను. వివిధకారీయులగు బానిసలను, బతాకములను, జగల్గతొప్ప (Jagalltoppes)లను కోణాపుటోపీలను నూటయిరువది యమునము (Amunams)లమరక, వల్లపుభూముల నారాజాతనికొచ్చినవాలగ్రామభోజకుల డేసులమునందలి మఱియొక ప్రసిద్ధపురుషుఁడు. ఈకండిరాజ్యపు మనదృష్టరాజితరి. గూడ దత్యధికగౌరమునె యానగించె. దేశేంద్రసూతాచారియగు నాయన యాప్రభుత్వమున నె యుండినయింకొక సుప్రసిద్ధవైశ్వకర్మకుఁడు ఈయార్యునియెడ నయ్యాస్థానికోర్కొని యగుకొకగోవి యగౌరవ పదప్రయోగము గావించుటచేతనే యాయననూనకారకుని పంహ్యుత్తరింప రాజ్యాపించె. ఈకండికులు విధిమటయనారాజా బాహ్యుణ, క్షత్రియ, వైశ్యులందెవ్వరినో దూషించిరి తూత్రులందెవ్వరినో ఖండింపవలెనను ప్రాచీనమగుశాసనము ననుసరించినగాని, నేఱుగాదు. ఈరాజ్యాజ్ఞ కొద్దిమార్పుతోఁగావించబడినది. ఆదోషనాల్కొనిననుమాత్రమేత్రుంచిరి. ఈదౌర్భాగ్యుఁడా దురదృష్టనిరంకుశ ప్రభుననంతరము చాలకాలముజీవించి తాజచ్చువరకును కొనలేనినాల్కవలని బాధలను భరించె. అజ్ఞులునిందపరవఁజూచు విశ్వకర్మనా మత్యుత్కృష్టమైనదని యు నితరజాతుల వెక్కిరింపులకు నెగతాళులకుఁబాత్రముగాదనియు, స్థాపింపనీతాత్కాణములె చాలునని తలంచుచున్నాము.

జాతీయను నీదేశీయదోషమువలన నగణిత మహిమావద్రవములు కల్గలనని చూడమాదేశీయులెప్పటికిఁ గండ్లుతెరువఁగలరో మేముచెప్పజాలము.

ఇరువదియైదవ పాఠిక రణము.

సంస్కరణ సంఘము.

దేశీయశక్తి మమే తమముఖ్యోదేశము సాధించునూదేశీయులు కొందరుగావించిన నమనకడకి మూసివేయితి భయమునుగల్గించె. ఈమహా సంఘోసద్రీవములుకల్గి నాశనమును ముందెప్పటితో సాదరింపంబడిన బడగలుదానిని కీయు తీతియ్య శముగగాన్వించుచున్నది. ఈదీప్తివహి జనుండి సాహర్దభావమును దూరముగదరిమివేసి యొక్కటికొకటి చుక్కెదురుగావించి యూదేశీ మూసద్రీవమును నిర్మూలించి యత్నించుటకు మూరీ సంస్కరణ సంఘమువారు మునుంద్యుణ శల్పముగ వోచు విషయముపై, మూలన వర్తమున బడిరి. మనుష్యుని ముప్పు ఏడవీలగు తాత్కాలిక విషయము. ఒకదుట్టు మార్చియంతకంటెను మంచిదై గౌరవహింపఁజేయు దానిని భయమటవలన నిట్లుతాల్చిన యీ తని దేశీయతకెట్టి భంగమునువాటిల్లదు. ఈదేశమందలి తక్కినరకము లన్నిటిని గుంగింజేసి, యత్నిశ్శుభ్యముగు స్వాతంత్ర్యభావమును బ్రజామానసములంబ్రినేతేవట్టుచున్న యూరపియనుమట్టుల నిరాకరించుటయు, శుద్ధానాగరికులమోలు గుడ్డిబాబులుటయు, సచిరకాలము లో దేశానర్థములన్నిటినినిశ్చలముచేయ నవ్వవిషయములందును సంపూర్ణశ్రద్ధమునొంది భావహింసించుచు బ్రగీడించు నామందసామాజి జ్యముగు స్వరాజ్యముగఁగలు స్వరాజ్యమును సంపాదించుగలువాళి ఏమిభావిమః— పట్టనగటికల కెరడియగనలి పెద్దమనుష్యులుదాబు శాస్త్రసమ్మతములగు ముకుపుంజుకుండు. సంస్కర్తల దేశీయవేషముగఁ గైకొమ్మనుదిదియేనా; ఇంతకంటెనుజోద్యమై, పరిహాసాస్పదమైన మానవవేషము నేతొంగుగలదేశీ పై యాస్పత్రినది నిశ్చయమైన కోణంగివేషమునలెఁ గొట్టుంచుదేశీ

మానవజాతిల బాల్యదశయందలంకిరణము మునుపులకు ముందియ్యు. కంఠిపిజలయ్యి పూర్వీకాలపు పాటలవారిని కంఠి.

శేషముగఁగాన్పించుచున్నది. అదిపూర్వముగఁ బిచ్చియొక్క భావముగా శక్తి నలంకరింపఁబడి సంపూర్ణముగఁగలఁత పట్టఁబడిన యూహాశక్తియొక్క వస్తురూపముదాల్చిన కల్పనయే. మానవశరీరమున నాభికళాభామంతయు నవరిశుభ్రమైందని మరుపు దెప్పించునాము. ఇద్దాని గొందఱు భిన్నాభిప్రాయములైనను గొన్నికారణములేదే మేమయ్యారమునీంనుని యభిప్రాయమున యంగీకరించుచున్నాము. వస్త్రము మానవ శరీరపక్షత, సందముఖ్యముగ నుహ్యప్రదేశముల పక్షత నాచ్ఛాదించుకట్టు. ఈరెండువిధములను నుపయోగించుచున్న నుహానిక పక విడిచిపట్ట వేయవలయును. కండినుప్పు వీనిలో నొకదానిఁగానున్న నొకవానినై నఁగావింపదు. అదిదాని దాల్చి వారికి నుహులముగా నుండి యాతనిగుహ్య ప్రదేశపక్షత నాచ్ఛాదించును. ఇంతేకాక యది దేశప్రజలందఱుద్ధదాయకములగు వర్షభేదిములఁ బ్రజ్వలించఁజేసి దేశీయాభివృద్ధికేభంగకరము, బుద్ధిమగ్నులై, ముందంజనేయు దేశ పుత్తులఁగఁద్రొక్కనంచు నీపసిసానపు చుట్టునూనిని సంవాళిమునఁ బ్రవేశపెట్టిన వారినంతటి యుడగు మర్కాద్దఁడు సింహానంధ్రమృదు గావింపఁబడి త్రోసివేయఁబడిన తిలువాతని నవివర్ణించియుండవలసినదే.

కండిరాష్ట్రగోపీకులనాయకులు పాదువాకులధునిఁగండి పెద్ద మనుష్యులదుస్తుల ధరింపనొప్పుకొందురా? ఈప్రశ్నయనంగతము లప్రస్తుతము.

అనాదికాలమునుండియు విశ్వకర్మ వ లు తామిచ్చుగించు. నుశువుల ధరించుటకు నిషేధములేవ్వియులేవు. కండిలోని యీకులధు లందలి ప్రసిద్ధులు కండిప్రభులిప్పుడు తాల్చుచున్నట్లునె యువుకును ధరించుచుండిరి. ఉడువాలగ్రామభోజకుఁడు, నీలవాలగ్రామభోజకుఁడు పుత్తలమునకు “దిస్సావా”గాఁజేయఁబడినసత్త మోహత్తులుఁచుచున్నగు వారిందుకు దాహరణములు. కొద్దికాలమునుండికండిలోని గోపీకుల

నాయకులు తాముధరించు సాధికారములేని యీదుస్తులుగుత్తగడమకే యుంచుకొని బయల్పించిరి. వారద్దానిని ధరించవచ్చునని యించినను గూడ సద్దానిని దేశీయవేషముగ నుపయోగింపుమని సాదేశీయులకు బోధించెను. అదియునుపు విషయము యనాగరికాభిప్రాయములు గల్గినవారలు మాత్రమే ధరించుపూర్వకాలపును. అదిమానవ శరీర దిగంబరత్వమును గవ్వజాలని హస్తబరువుచేతు వికృతమగు నుచు వగుటచే దానిని నిరాకరించవలెను.

సింహాసనాలకులు ధరించునదే నేడు గౌరవార్హమగుదుస్తు దానినెవ్వఁడైనను నిరభ్యంతరముగధరించ వచ్చును. అదినర్ణమును బయల్పెట్టకదాని(అనుస్తు)దాల్చువానికాతఁడే కులజాఁడైనను గౌరవ మొడగూర్చును. కావుననిక నావసరముపుటవివేకపు వికారిపు మూలు గుడ్డలూడ్చి జవ్వపు నలువలదాల్చుముగాక.

ఇరువదియొకవ ప్రకరణము.

—:0:—

1

పై శ్వకర్మణుల యుత్తమవృత్తి

విశ్వకర్మకులస్థల వంశపారంపరి కవ్యాపారమలి గౌరవనీయును గువ్వశ్చియని వెనుకటి పుటలగునలి విషయములచే ద్వష్టాంత వేలచియు న్నాము. అద్భుతయను పూర్వకాలము నుండియు ప్రసిద్ధులెల్లగంగీకరించిరిని కూడ తత్కాలముననే తేట పడగలను.

పై శ్వకర్మణ కలయెడ గౌరవము హాస్యమును కాలమొకప్పుడు సంభవించె. తద్దాని కరాధిపాగ్రియ మున్నడి యిరువదివ శతాబ్దపుగో వీలమనములు బోధించునట్లు మానవలోపమును కంటియు నుపశోష కరవిషయము. పై శ్వకర్మణుల కర్మక కథలఁగొన్నిటిని వెల్లూరవలం

బించుట తదత్కృష్ట వ్యాపారమునూచీనగౌరవమును జరుగవలసినది చించుచున్న దనుటకు శుభసూచకము.

పూర్వము వైశ్వకర్మణ వృత్తినమాదిరినది బడుటయెగాక వైశ్వకర్మణులను సమధిక గౌరవముంబడయు చుండు. ఆతనిపాముఖ్యము ముఖ్యముగ సమస్తసమయము లందుగ నుట్టిది. పూర్వముఖిలి పైనులు తమశత్రుప్రలాముధములు సమకుండ్లు కొనజాలకుండునట్లు హ్యాడియాదేశలోహ కారులు నెట్లగిని సమస్తలోబాండుకొనిరి. ఇన్నేలులో నొక్క శిల్పియుదేశ పోయెగదాయని శ్వముఖ్యులను చూచి చారింపె. తఱువాత కొంతకాలమునకు బాబిలోని యములు జరూపలమును ముట్టడించినప్పుడు నాగారావన పురమగవలి శిల్పిలందఱిని బందెగొని తమదేశమునకు గొనిపోయిరి. పర్యవసానమేమన, బాబిలోని యను లిన్నేలైటుల పైకి నులభముగ జయమొందును.

వైశ్వకర్మణుల ప్రముఖత యొక్క యుద్ధసమయములందుమాత్రమే పూర్తిగ గ్రహింపఁబడి యుండలేదు. పరిమళాంశ సమయమందుగూడఁది పూర్ణముగ విశదమైయుండెను. సాలామనుడను యాత్రుడగు జ్యోతిభువ్రజహంసలము దేవాలయమును నిర్మింప నకలవి ట్టులను నియమించె. * ఈవని వారందఱిలోఁజేరు గాజగుడిరమునికంటెనిపుణుడింకొకఁడు లేడయ్యె. ఆతఁడు కమనేర్పరి యగు తామ్రకారుడు. దేశశత్రుగుడ్యముల నలంకరింప నాతఁడు తామ్రమున నిర్మించి తామర పూవులుప్రకృతిసిద్ధమగు పుష్పము లందుఁగొనఁదగు నెల్లసాగనులతో, మేలుమెఱుంగులతో, నింపారుచున్నవి. హీరమునిశిల్పనై పుణ్యమున కలరి సాలామనుడు తనపనివారిలకుఁగావించిన విందున గౌరవపీఠము నాతనికి యొసఁగె. ఈతామ్ర కారునికర్పింపఁబడిన గౌరవానన మాతనియసామాన్య శిల్పకళానై పుణ్యమునకయియెయ్యు సంగఁబడినది గానియూతఁడు పురురాజనికాదు.

* జరూపలమును నిర్మించిన యాత్రదార్య రాజగుపాలనుడు(Pauls)

శాస్త్రములకాలమున శిల్పిగతులన్నతస్థానమొనగఁబడి యుండెను. గౌరవమున నాతఁడు వైద్యునికి ముందయ్యె. నేల్లురాజునగరున నాతఁడు రాష్ట్రరాజులతో నొక్కమేజా బల్లపొద్ద రాజకుటుంబపురోహితుని ప్రక్కను గూర్చుండెను. (ప్రజాభిప్రాయము) రాజులుగూడ శిల్పినెట్లుగారవించినో తెల్పుటకిది దృఢనిదర్శనము.

శిల్పివ్యాపారమంతయు బావరహితమైనది. తదాచరణయందేజంతుజీవమునకును హానికల్గదు. కావుననే బుద్ధమహాత్ముడద్దానిని “అగరియసిప్పణ్” “ఉత్కృష్టకళ” యనికొని యాడుచున్నాఁడు. కానిసింహళగోవీలొకశతాబ్దమునకుఁ బైఁగాదానికొనఁగిన యాచరణయద్దానికివ్యతిరేకముగనుండును. వారికది నీచవృత్తియయ్యె. నత్తెబట్టుటయు, నాకురాతిని ముట్టుటయు, వారికశుచియయ్యె. కాని వారుదాల్చిమేడితోకచేఁ బూనిబుగదలతోఁ బొంగలాడిన నేల దున్నుటేవారికిగౌరవోద్యోగమయ్యె. గోవీలయ్యాయభిప్రాయములందుఁ గల్గినమార్పిణ్యశ్చర్యకరము. నూతొండలకుఁ బై గానీచవృత్తిగఁ దృణీకరింపఁబడినదిసేఁడు గౌరవవ్యాపారముగ నెంచఁబడుచున్నది. ఈవరిణామమురాఁబాలుమాలిన, నెట్టకేలకునచ్చినది. అదిసింహళదేశాదృష్టము. గోవీలలోనినువ పని, బంగారపుఁబని, నడపుఁబనిచేయువారు బయద్దేరిరి. వారావృత్తినిగౌరవనీయమైనదానిఁ గనెయనునరించుచున్నారు. దుక్కిదానిన హజమాలిన్యమునకై నిండింపఁబడెను. పాశ్చాత్యనాగరికతయలవఱినయే గోవీయునకుఁడును దనకులవృత్తి నవలంబించుటలేదు. ఆతఁడువైశ్వకర్మణునికళనె యాశ్రయించుచున్నాఁడు. ఏమి ! యాయభిప్రాయ పరిణామము ! కానిశిల్పమేపారంభరికవృత్తిగఁ గల్గినకులము నీయవివేకులుతక్కువగఁ జూచుచున్నారు. ఇంకొకదశకమరుగునప్పటి కీప్రశాచము కూడనంతరించి వైశ్వకర్మణుని మహిమన్నతవర్ణము గౌరవముంబడయఁగలదు.

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము.



వై శ్వకర్మణులు రాజసన్మానములొందుట.

వంశపారంపరికముగ శిల్పియగు నాతఁడు జన్మబ్రాహ్మణుఁడని యీహృత్తువు దొలిపుటలందుదాహరింపఁబడిన విషయములచే సంపూర్ణముగ స్థాపించఁబడినదని మేము తలంచుచున్నాము. అదియట్లుండవై శ్వకర్మణకులము తక్కువజాతికాదనుట సింహాశరాజులద్వారాని నమ్మానించిన రీతినిబట్టియై విశదముకాఁగలదు. రాజులువారి కెట్టిబహుశృతులొనఁగిరో, వారెట్టిగొప్పనదవుల నలంకరించిరో, వారుబాధ్యతాయతములగునెట్టి మహాద్యోగములఁ జేసియుండిరో, యిచ్చవచ్చినదుస్తులనుగొని ధరించుటకు వారికెట్టి స్వాతింత్ర్యముఁజేసెరో, యీసంగతులన్నియు విశ్వకర్మకులము తక్కువజాతియను వారిసూచనలఁ దుడిచివేయును. ఈనర్ణమును దురాశ్రేణులకు దూరముచేసివ్రసంచమునఁ గలయన్నిజాతులలోను దానికుత్కృష్టతమస్థాన మునఁగఁదక్కిన యేసాక్ష్యమును సింహాశరాజులు గోవీలకు స్త్రీపురుషులను విశ్వకర్మకులజాలకు సేవకులుగనిచ్చిరను నీవాస్తవవిషయముకంటె నెక్కుడు సహకారికాజాలదు.

సింహాశమందే జాతియనవంశన్నోలకంటె నెక్కుడు రాజమాన్యముల నొందియుండలేదు. ఇదియెంతయు వాస్తవము. “గన్లుట్రలా” “గన్లుట్రలా” లేక “గన్లుడ్డా” శబ్దముసాంప్రదాయక సింహాళియ భాషాప్రభావమున “గన్లుడ్డా” గానంత్రేసింపఁబడి కండిరాష్ట్రములందలివై శ్వకర్మణుల ప్రద్యేకగౌరవవిరుదముగ నుపయోగింపఁబడుటందువలననే. ఈశబ్దమునకు “రాజువలన మాన్యముఁబడసిన విఖ్యాతలేక యుదారపురుషు” డని యర్థము. గోవీలదృష్టినినే డిగౌరవవిరుదముకూడ దానిఁదాల్చిన యాతనికవశీర్తిగఁ గాన్పించుచున్నది. ఇయ్యదిగోవీతెగలుగాపంచ కుట్రలవలని ఫలమేయనుట స్పష్టము.

వైశ్యకర్మణులకొనగబడిన శాసనముల (Sannasas) లో ముఖ్యతమమగువానిలోఁ గొన్నిటి నీక్రిందనుదాహరించు చున్నాము. 1708 సం॥ లో వీరప్రక్రమభూషణ సంగ్రహసింహుఁడు “యతిసువర” యందున్న “కురుకుత్తిలోని” రత్నముదలిదవుండ. * 9 అభరానాచారికి గురుకుత్తిల, ఏల్మలచాలగల్పెలో హిస్సారందేనియ, మురుతగహముల్ల, తియన్నాదేనియ, యను పొలములను, మెఱకపల్లపుభూముల, నాతనియుద్యోగమునకు సంబంధించిన సకలగౌరవచిహ్నముల (Angulw and dalupathas) నుదాహరించెను.

1664 సం॥ లో ద్వితీయరాజసింహుఁడు మహాగోడావాస్తవ్యుఁడగు సందు నైదియను నాయనకు మహాగోడాతామ్రశాసనము నొసఁగె. అతఁడు కొత్తావ్రభువగు వష్టమభువనేక బాగునిచాలసముపకీర్తి॥ శ॥ 1500లో హిందూదేశముచుండి సింహళమున కేతెంచివిఖ్యాతవైశ్యకర్మణుని సంతతీయుఁడు. ఈశిల్పిశిఖామణికి గౌరవచిహ్నముగ రాజుదేవసింహమూలా చారినిగలిసికొన నకువావలమూలాచారినిబంపివట్టపుటేనుఁగుపై యాప్రసిద్ధపురుషుని దోడ్కొనిరమ్మని పంపించెను. ఈయాచార్యుఁడు రాజునకొక దూరదర్శినిని, వాలుకాఘటికారమును గానుకగనిచ్చెను. రాజుసంతసించియాయాచార్యునికి మండలవల్లినామ మిడిన్హొకోరేళ్ళ (Lower Korales) నున్నకిని, గోడాయందలిమంగళగమాగ్రామగోపీగమాయి నేటికిని నీవకుత్తిదాని నాగ్రామపు.బ్రభు వంశముగ గణింతురు.

1768 లో సింహళమి? రాజులలో ద్వితీయుఁడగు శ్రీకీర్తిరాజు సింహుఁడు న్నాగొకోరేళ్ళలోనున్న నకువావలియంపలి విజయవరదానదేవసింహమూలాచారికి తామ్రశాసనమును పంపి) : “డమునము” లయైదు “అహం” పుట్టవల్లపు భూములనిచ్చె.

“దవుండ” యనునది యొకలిరుదనూచకము. దానిని ధరించియూతనికాతని నివాసమున ప్రాకృతస్నాయంకాలములందు మధుర సంగీత మొనర్చుట కుతుమను మంగళ వాయిద్యమును మ్రోగిండువారల నొసంగుదురు.

1763 లో నారాజే రాజకరుణదేవసురేంద్రమనువీరవిక్రమ సిరిత్తరాలూ అరశరణం వినిత్రచిత్రకర్మాంత నిర్మితనకల శిల్పతిలక నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారికి దివ్యసుగునామము, నొక తామ్ర శాసనము నిచ్చె. ఎడ్డేనియాప్రసిద్ధమగు రెండుశాసనములలో నిది యొకటి, గంపోత్రాలోని వల్వానగోడాలో నేబదసములును, నాల్గో రేళ్ళలో ముప్పదముసములను రాజుతనకి మాన్యముగ నొసంగెను.

1772 నామహిళుడె యెడ్డేనియాయందలి ద్వితీయతామ్రశా సనమును రాజకరుణమను వీరవిక్రమఅరశరణ నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారికొసంగె. 'ఎడ్డేనియాలంకార' మనునుప్రసిద్ధ గ్రంథమునీ విషయముంగొనియాడుటకే యప్పటి కవిశేఖరుడొకఁడు రచియిం చెను.

1786 లో రాజాధిరాజసింహుఁడు మఱియుకశాసనమును శ్రీదంతభాతు మకరధ్వజ ప్రాక్రమఅరశరణ నవరత్నానిర్వర్ణ తిలక నవ రత్నముదలి దవుండుఅభరానాచారికొసంగె. గరిపాలాలోని వల్వాన గోడాయందలి చాలభాగమాలని మాన్యములోనిదే.

1790 లో సీరాజే యెడ్డేనియాలోని మఱియుకప్రసిద్ధశైశ్వ కర్మణునికొన్ని మాన్యములను రాజకరుణదేవ సురేంద్రమను వీర విక్రమ సిరిత్తరాలూ అరశరణ కర్మాంతనిర్మిత నకలశిల్పతిలక నవ రత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారియను బిరుదనామమునొసంగె. వీర్యవం తమగు నొకయువ గంభేధముగొట్టేలు నందుఁగురుకత్తలమునను గొన్ని భూములును బహుమానములు.

విక్రమబాహు రాజుపండితనీలముఁ (Pandit Nilam) డను సుప్రసిద్ధ వై శ్వకర్మణునిచేబ్రాభిషిక్తుడయ్యె.

అయ్యవనరమున నారాజుపండితునిదగ్గిని, గూతును, గ్రామ ముగఁబునధహమి, విజయవరదాన, నామములచేగారవించె. ఒకమ

త్తకరిణియు, యవనిక, యిల్లుతుడుచుటకొకదానియు, “బోవతమోత్తి” యనునంగీయు వీనికిఁదోడయ్యె.

1270 (?) లోఁ బండితవక్త్రము బాహునాహ్వనమున హిందూదేశమందలి కింబులవాపురమునుండి యుకనుప్రసిద్ధాచార్యుడు సింహళమున కేతెంచెను. ఆతఁడు మన్నే శ్వరమునందలి దేవాలయమును గూర్చిచేసెను. అందులకురాజాతనికి “మతుగళరాజకగుణాది వీరవరదాన నిష్కన్నానందనఆచారీ” యను నామమునొసంగెను. ఇదియకాకాతఁడు రాజువలన “బుంచికాల”ను, పిడియేనుఁగును, బానిసలుగ నల్పులుస్త్రీలను బురుషులను, మన్నే శ్వరపు దేవాలయమందలి యవనికను బాడుచేసినముప్పురు తమిళకరావాలను గొఱతవేసిన జ్ఞాపకచిహ్నముగఁగరావులాయనబరఁగిని గ్రామమర్గమును బడసెను.

1640 లో సింహనారాయణుడు నిట్లు సమ్మానింపబడె. రాజాతనికార్యములకలర సభగం, మేడకొరేలులోని హెలావుడవత్త నందున్న కనటపిటీరూయందు ముప్పది యముసముల కేదారమాన్యమొసంగె.

హులంగోమువాయందలి రాజవక్షభాగోత్తర సిన్తరమొహత్తాయను నాయనమణియుక నుప్రసిద్ధ నై శ్వకర్మణుడు. ఆతఁడువరమగుఱ విద్యాపారంగతుఁడు, మహామంత్రీవేత్తయై యష్టాదశ బాధ్యతాయుతోద్యోగములఁ బొందియుండెను. ఆతఁడు రూసిగమా, యోడగమా, అసపులుందన, మన్నే శ్వరం, పుట్టలమనువానికి “దిస్వావా” యు, హాలుమందపికి “లీకమా” యునై “ముహందిర” మనుపై నితోద్యోగముం గల్గియుండె. ఆతనినివాన మిప్పటికిని “వాలాప్రవా” యని పిలువఁబడుచున్నది. ఇమ్మహా గౌరవమునకుఁ గారణములీకింద విషయమునఁ గనఁగును. రాజాకనూత్న పట్టణమును నిర్మింపనొంచి తమచిత్రానమను మోహత్తావలన నెఱుంగఁగోరె. ఈతఁడునేడు కండియు స్థలముదులకుచిత్రమరి వక్కాణించె. తక్కినయెల్ల చోట్లకంటె

నీతావునే యాతఁడనుకూలమైనదిగ నెంచుటకుఁ గారణమేమనియడుగ నాతఁ ఁఁడదిశ్వేతకూర్మముపై నానియుండుటచేతనే” యని ప్రత్యుత్తరమిచ్చె. ఈశాస్త్రియింత సాహసముగఁ జెప్పినవింతవిషయము విని నంతనే రాజునాశ్చర్యము రగుల్కొనియె. రాజుజంతువునుజూపుమని యాజ్ఞాపించుచు నట్లాకమతమును జూపఁజాలకపోయిన దానిందీయఁ దీయుగోతిలో నాతనిఁ బూడ్పింతునని వదించె. మోహంతలఁచుకొని చెదరక తెల్లమంటి పొరవచ్చువఱకుఁ దగ్గివుండని సేవకులకాసతిచ్చి విశ్రమించె. సేవకులఋష్టప్రకారముతగ్గివ్వి తెల్లమన్నరాఁగానే మోహంతాగారికెఱింగించిరి. రాజునకుఁగబురంపిరి. ఆతఁడు వచ్చినంతనేతగ్గివ్వి రంభింపనహా ! యేమియాశ్చర్యము! శ్వేతకచ్ఛసముకట్టపైకివచ్చి ముమ్మారీది బోనికెఱింగి యదృశ్యమయ్యె. అంతనాత్యంతిషహస్ర వేత్తవిస్మయనిమగ్నుఁడగు రాజుంటిరి యాతనికిచ్చనచ్చినదిచ్చుటతోఁ దనబెదరింపుజెల్లించుకొమ్మని వేడ్కొనె. పరమానందభరితుఁడై రాజు తనికె బూర్వోక్తబాధ్యతాయతోద్యోగములేగాకొక మత్తమాతంగమును గట్టుముగనిచ్చె. తద్దంతావశదంతములపై నున్న చక్కఁడమి యీసంగతి నిర్వివాదనిదర్శమై నేటికిని నిలచియున్నది. ఆతని “జగత్ టూప్సీ” నేడు తల్పంతతీయుల యధీముననే యున్నది.

1566లో ద్వితీయరాజసింహుఁడు వారినత్తునందున్న యుల్లం దుపీఠీయలోని కుంబురీగెడర మూలఱచారికి “రాజకరుణ దేవనారాయణబోధి పక్షవిచిత్రచిత్ర శ్రీదంతథాతు మకరధ్వజభువనేక బాహు అభిషేకదంతసింహరత్న మహానామమూలఱచారి” యను బిరుదనామ మొసఁగె.

కొత్తాయందలిభువనేక బాహురాజు గొండపోలగల్లుజ్ఞాపిచ్చినబిరుదముకూడ నింతఘనమైనదిగ, నింతశాస్త్రమైనదిగ నున్నది. అది యిట్లున్నది. “విజయసింహ శ్రీదంతథాతు మకరధ్వజభువనేకబా

హుమణికర్మ స్వర్ణకర్మతీకలసతన పుస్తరిముదలివుండ నవరత్నవల్లిఅభ
నాచారి.”

జ్యోతియాలోనిసిత్తర మూలాచారికి “భువనేక బాహుపుష్ప
దేవనారాయణ అభిషేక విచిత్రచిత్ర శిల్పాచారి” యను బిరుదముం
డెను.

అనంతరపు సింహాశరాజుల కాలములో దేవనారాయణ ఆచా
రిమొగోవకకొరేలునకుఁ “గొరలా” యైయుండె. ఆతఁడామండలమం
తటిని బాలించె. ఆశినికి దుతారామండల మందొక గ్రామమంతయు
ను “నిండగమా” గానెనఁగఁబడె. విశ్వకర్మకు హనుమంతుఁడిచ్చినట్లు
చెప్పఁబడు విచిత్రహనుమ (హనుమంతకొడియ) ధ్వజమును గల్గినఘ
నుఁడితఁడే. హిందూపురాణమందలి భయశరవికృతాకార దేవతగా
వింఛిన సర్వనాశకర మహాబస్వలసజ్జ్వాలలనుండి తన హస్తమునైదుని
ముసములు వెనుకఁబట్టి నందుల కొనఁగఁబడిన బహుకృతీయదియె.
ఈవతాకమచంతరము మఱిరా “కడిగ” రగునాంజాని యోరాబెలుని
యెద్దఁగ్గొనఁబడె. వివాహాది శుభములందు, నవరక్రియలాచరించున
పుడును వైశ్వకర్మణు లీతైక్కెమునుగొరవచ్చిన్నముగఁగొనిపోవుదురు.

బంగరుబహుమానములొందిన వారిలోఁ గొందఱు, దివేంద్ర
మూలాచారి, మంగళగమాబల్ నెడి. ఎ నియాఆచారి, బెల్లసమేస్త్రి
మున్నగుముఖ్యులు ఈక్రిందిప్రతిచ్చియురువుఁ జూపఁబడిన బెల్లసమే
స్త్రికొనఁగఁబడిన సువర్ణచూడాలంకారము (Fillet.)



శాకశకము 1674 సం॥ న

శ్రీదంతధాతు మకరధ్వజ మండలవల్లి విశ్వ
కర్మరాజకరుణ మహాంబరమునకు దత్తమైనది.

సింహాళీయపాలనమున గౌరవబిరుదములు, బాధ్యతాయుత

స్థానములు, రాజబహుకృతులు:—

ఈ ద్వీపమున సింహాళీయ రాజులుపాలించు కాలమునవర్ణ భేదములతి దృఢముగ నాటకొని చాలపట్టుదలతోఁ జూడఁబడుచుండెను. గౌరవోద్యోగముల నుత్తమకులస్థులకే యొసఁగఁబడుచుండె. పూర్వసాంప్రదాయములఁ బట్టికొని వేలాడు నీకర్మశ్రవభువుల పాలనములందె విశ్వకర్మవర్ణస్థులు మున్నదాహరింపఁబడిన గొప్పబిరుదులను, ముఖ్యమగునుద్యోగములను, విలువగల భూదానాదిబహుకృతులనుబొందియుండిరి. అయ్యధినతులు, రాజులు, యనరాజులు నిట్లముద్యోగములను బిరుదములనొసఁగుటయందు పూర్వశాస్త్రసూత్రములకు లోఁబబడియెసఁడుచుకొనిరివై జయంతమునుండికొన్నియుదాహరణములిత్తుము.

“అథాతఃఆచార్యదానంపత్న్యమాః”

“మేమిఁకపై నాచార్యునకుదాన మొసంగఁదగుపదార్థములం బేర్పొందుము”

“పురస్సాదమాలించ

సర్వభూషాయథాతథా

మంగళాన్ సర్వభాగ్యంచ

కత్పణాందానముచ్యతే.”

“పట్టణము, దుర్గములు, కిరీటమాభరణములు, తొక్కినుటకుఁగాచుకొనుటకు వలయునాయుధములు, తక్కిన సర్వవిఘోషకరణములు, వీనిని నిర్మించి, యలంకరించు వారలకు వారడిగిన యెద్దానినైన నీయవలయును.

“అంగరీచ సదృశభవం

వేష్మమాత్రప్రదీహకం

కిరీటంచోక్తకం శీర్షం

పంచాంగం పంచభాషకం.”

“ఏతత్సర్వమభోగ్యంచ

కీరీటముత్తమంతగా

సుప్తమాచార్యతోపంచ

సర్వవృత్తకరంస్థపంచ.”

“రాజనకాతని నగరమే నగరు. ఆతనినగరే యాతనికీడేయి, ఆతనికీరీటమే తచ్చిష్టుము. ఆతనికరములు, చరణములు. మణికట్టు, వీనినలంకరించునవే రాజభూషణములు: అవిఖడ్గము, ఛత్రము, కీరీటము, పాదుకలు, చామరము వీనినన్నిటి నీయవలయును.

“ప్రాముఖ్యమునఁ గీరీటము తక్కినయెల్లవస్తువులకంటె సుత్తమమైనది. కీరీటమునిర్మించిన యాచార్యుని బరితృప్తుఁగావించిన సృష్టివశుఁడు నిఖిలై శ్వర్యసంపన్నుఁడగును.”

“స్థపతిమాచార్య సర్వ

కిరీయాకారస్య శిల్పిభిః

యత్రయత్రాహ్య సంతుష్టాః

యదస్సర్వార్థ నాశనం ”

“అన్నింటిని నెఱవేర్చిన ప్రధానాచార్యుఁడా చార్యుఁడు. శిల్పి వీరిలో నెవ్వనికేని యాగ్రహము ఘట్టించిన నారాజుదరిదుండై నాశమొందును.”

“హస్త్యశ్వరథసచ్చత్ర

తోలరాజాధి వాహనం

శంఖకాహళ వాద్యంచ

దాసదాసీచదానకః”

“గజములు, గుఱ్ఱములు, ఛత్రములు, రాజాందోళములు, శంఖనాదములు, బాలురు, బాలికలు, వీనినన్నిటిని యుదగును.”

“కంకణం పాదభూషంచ

నర్వయశ్శోపవీణకం

హారకుండల మాలాచ

బాలసత్తంచ ఘుద్రికం”

“కరచరణభూషణములు, మౌక్తికములు, కుండలములు, హారములు, ముద్రికలు, వీనినొసగ నగును.”

“నర్వభూషణ రత్నంచ

వస్త్రాదిధుధాస్యసి

గామీమాదిక్షేత్రభూమిచ

గోమహిషాది చాలకః”

“నర్వభూషణములు, నకలరత్నములు, నిఖిలవస్త్రములు, ధనముధాస్యము, క్షేత్రములు, పశువులు, వానినిగాంచుటకు సేవకులువీని నీయందగును.”

“మాతృమగ్నిమహిమంచ

మాలిమాచార్యకం తథా

పురోహితా శిల్పమార్గాన్

అవధ్యాసంచక్షేప్తపైః”

“రాజుత్వం, యాతనిరాణి, కిరీటముచేసిన యాచార్యుడు, రాజుయొక్క ప్రధానమంత్రి, యాతని యాభరణములఁగా వించినయాచార్యుడు, వీరినిరాజెన్నఁడు దృఢీకరింపరాదు.”

“మాలిమాచార్యకాఽర్హుః

శ్రీవితాంగ ధనక్షయం

యజమాంశ్చ కృతాన్యత్ర

సర్వభోగ్యాయునశ్యతి.”

“కిరీటమునిర్మించిన యాచార్యుని పాదమునుగాని యవయమునుగాని ధ్వంసముఁజేయ, పాతవిశ్వ కర్మమునిర్మించి, నాచిత్తము శ్వర్ణమున కెగుఱుకొల్పెను. ”

“యత్ యత్ సంతృప్తిదానం దత్తం

తత్ తత్ స్వామి ఫలానందదేవో

దదతి నృస పశ్యంత

అభివృద్ధికి రాన్ నదాన్ ”

“రాజాచార్యు నొలనంబోషి పుట్టినచో నా శ్వర్ణముంత గలబ్రహ్మ మానమును. ”

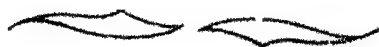
“ఏతత్ విశ్వకృతా చార్వణీ

బ్రహ్మపురోభవిష్యతి

తత్రేవోక్తకం విద్యాత్

హోమకుండాగ్నికం విధేత్. ”

“ఈయన్నింటిని నిర్మించి యలంకరించిన యాచార్యుఁడు బ్రహ్మసంతతి ఆతఁడు సర్వహోమకర్మలను వేదోక్తులనుగఁగావించుచు పూర్వసత్రము లందలి విషయములఁ బఠించి, యిపుడు నానము గలయేమానవుఁడు వైశ్వకర్మకుఁ బూర్వగాతానందము గాఁగవలయు గాంచకుండఁగలఁడు ! నిష్కామముగ, నభిమానరహితుముగ, బరిశీలించిన విశ్వకర్మకులఁజాలు శూద్రులుకాక పౌరుషగాఁగ, తద్వ్యతిరేకము గల బూర్వోదాహృత ప్రమాణముల నాధారముగఁ గొందుమని, వారి భూభాగస్థ సర్వమానవులందు నుత్కృష్టతమ జన్మగలవారమట నిస్సందయముగ నెల్లవారలకుఁ జెలియఁగలదు.



(ఇరువదితొమ్మిదవ ప్రకరణము)

—:0:—

మహామొదలియారు రాబెలుడు.

ఈగ్రీకులును యూరసియనులు జయించి స్వాధీనపఱచు కొన్న తమవారినిచటఁ బాలించి తదధిపతులు వైశ్వికర్మకుల నెల్లదరించి రోయిఁకఁజూడ నలసియున్నది.

సింహళము డచ్చివారిపాలన యందున్న కాలమున మరాటా యందలి దుర్గములో నొకశాస్త్రశాలియగు సింహళీయుఁడఁడఁ అతని పదవ సింహళమున నట్టివాఁడెక్కడ నుదయించి యుండలేదు. మాచె వ్వనాశఁడు డాన్ ఆంగ్లోని యోరాబెల్ విజేంద్రవిజయ సింహుఁడు. అతఁడు విశ్వకర్మకులొక్కఁడు “రాబెల్ వర్ణనావ” యనుగ్రంథము, రాబెలుడు మహామొదలియారు పదవిఁబ్రతిష్ఠింపఁబడిన యవ సరమునఁ దదుత్సవమున కార్థము రాబెలుని సమకాలికుఁడును మహాకవియనగు కవిశ్రీభరమల వరుఁడరచించి యీకావ్యము, మృధుమధు రక్షి లియందును, భాషాసౌప్తవము నందు నీరీతికావ్యములలో దేనికిఁ దీసిపోని యీకావ్య, మాతఁడతంతము మహాసమ్మత రాజైన మనువు సంతతీయుఁడని చూపుచున్నది. మనువు విశ్వక కుల మూలపురుషుఁ డును దేవుఁడుగ నారాధింపఁబడు వాఁడునగు వ్వికర్ముని జేష్ఠపుత్రుఁ డు. కులముచేతను వృత్తిచేతను గూడ లోహకారుఁడగు నీమనుమహా నీయుఁడే సూర్య, చంద్ర, చాళుక్యరాజ వంశములు మూడిటికిని మూలపురుషుఁడు. ఇందుమొదటి దానినుండియే తిరువాత బుద్ధత్వమునం పాదించిన ప్రసిద్ధుడగు సిద్ధాధుఁడు జన్మించ.

నేడుడొండాియనఁ బరఁగుచున్నదే వినువరమున రక్తచందన నిర్మిత విష్ణువిగ్రహముఁబ్రతిష్ఠించు పవిత్రీకా మునకు నివేదింపఁబడిన మహాదేవాలయమును గ్రీస్తుశక మెనిమిదవ శతాబ్దమున దాపులు సేసభూపాలుఁడు నిర్మించె. తదాలయనిర్మాణమునకై యాతఁడు హిందూదేశమునుండి తరచ్ఛా, లేక, విశ్వకర్మకులమున జనించిన శిల్పకళా ప్రావీణులనేకులను సింహళమునకుఁ దోడ్చిచ్చె. వారుమరసలువాయను

నూత్నానాన మేర్పఱచుకొని యటఁబాడుకొనిరి. ఈవనివారలయందు లకమాతయను నాతడఁద్వితీయుఁడు. సరిగనాతని వంశముదే యాంటోని యోరాబలుఁడు దయించె. 1661 ఏప్రియలు 28 న జేసీనిరా బలుకు మహామునలియారు పదవియునంగఁ బడె. ఇదియగాక యాతఁడు మఱోరా “కడిగరు” గిరువడో లొమ్మిసుగో కేసునకు ముదలి యారు, ఎత్పండేనులేక, కరువిముదలియారు, ధాన్యకరణా (Grain-Tax Department) ముఖ్యుఁడు, మఱారాయందును గొంతొబోయందును గూడలాండ్రును, లేక, కార్యనిర్వాహకసభా (Executive Council) సభ్యులలో నొకఁడునై యుండె. అతిచికిమహా మొనలి యారు పదవినొసంగు నవసరమున నిమ్మహాసీయునికి గౌరవచిహ్నముగ నెల్లబండీలును హత్యాది మహాషములఁ గావించి కఠిన శిక్షకుఁబాఱుకొలుగఁ జేయఁబడిన వారుగూడ కారాగృహ నిర్మకులై గని పూర్వోక్త కావ్యము చెంచున్నది. బాబ్బియనుడిద్దాని నిగూఢి పఱచుచున్నాఁడు. ఇంతియఁక యీతఁడు సింహళీయ భూకాంతకుఁ దాగ్గొనినూడించె. బాబ్బియనుడిందొక విషయమును 702 న పుటయందుఁ బేర్కొనుచున్నాఁడు.

“రాబెలుఁడు, పరాక్రమవంతుఁడగు సింహళీయుఁడు, మఱారావాస్తవ్యుఁడు. హక్మనానుండి దాడివెడలె. తత్సమయమునఁ బదుగురు యూరపియను వీరులును, బదునేపురులాస్కారీను శూరులు, నాతనిశరీర రక్షకభటులై యుండిరి. సింహళీయ సైన్యాధిపతిరాబెలుఁడాదుర్గమున లేనివార్తఁజెలిసికొని యద్దానినిముట్టపించి వశముచేసికొన నూఱురుయోధులంబంపె. రాబెలుఁడివృత్తాంతము వినితక్షణమేమఱలివచ్చి శత్రుసంఖ్యజూచిభీతిల్లక, పైఁబడియోడింపవారు చెల్లాచెదలై పిక్కబలముచూపిరి.” సింహళీయరాజురాబెలునిశౌర్యసాహసముల కెంతయునచ్చెరువొంది యీయవమానకర విషయమునకై విచారింపక, యాతనియెడబరమమైత్రిఁబూని యమ్మహావీరుని సాహసాదిగుణము

లఁ గనుంగున్లుఁగొనించు నానినికిఁ గేతనములను, హాటకహారములను, రత్నతఱచిపాదుకలను, గృహణమును గానుకగఁబంపించె.

సింహళీయ తాజాతనికమ్మహాగౌరవచిహ్నము లర్పించునప్పు డాశూరశిఖామణియెననో బాగుగ నెఱింగియేయుండె. ఆబహుమాన ములైనను సింహళీయ రాజహస్తములనుండి పొందనున్న శివర్థపురుష సింహళునమాత్రమే మున్నదని యపేక్షింపఁగలయట్టివిగాని సామాన్య ములుగావు. రాజెలుని కులమాతని నట్టిహాటకహారముల కన్తుని గావించె.

సింహళమునడచ్చిపాలకులు గావించిన మహాముదలియారు లెల్లరిలో నాంటోనియో రాజెలుఁడెవఁడనును. అతిసుప్రసిద్ధుఁడు. ఆతఁ డు మహావిక్రమశాలియగు వీరుఁడు. కావుననే ప్రభుత్వమువారట్టిగౌర వమును, గొప్పపదవులనాక్రమించువారలకు మాత్రమేయునఁగఁబడుమ హాగౌరవచిహ్నమును, యూరపియును సింహళీయయోధుల శరీరము కభటవర్ణము, నొనఁగియుండిరి.

1661లో సింహళప్రభు (గవర్నరు) వగు గౌరవనీయులైన ఆ డ్విరల్ రిక్ల్యావ్ గోమెన్సాగారురాజెలుఁడుడచ్చిప్రజాతంత్రమునకుఁగా వించిన యసాధారణసేవలకు నంగీసించి యాతనిగౌరవ మవర్ణవతకము నొనఁగె. ఆయ్యది సింహళిడచ్చి ప్రభుత్వమువారెవ్వనికిఁ గానియునఁగిన వానిలోఁబ్రప్రథమము. ఈపతకమిచ్చఁజేసిగలను. నేడదిమహారాయం దురాజెలుని పంశీయుఁడగు నొక్కనియధీనముననున్నది. “రాయల్ ప్రియాటిక్ సైస్టమ్” యొక్క సింహళశాఖవారి 1908 సంవత్సరపుసం చిక (Journal) 54, సంపుటము (Volume) 18, యందలితమ “డచ్చివతకముపై నిటివ్యాఖ్య” (Notes on a Dutch Medal) నురాజెలు యందు పాల్గొనియేగారు సేత (Sach) నురాజెలుగా బొరపడువ్వఁ రప్రమాదమును గావించియూఁడు “గాలములండేసి వానినినముద్రతీర

మునసమ్మి” జీవనమొనర్చుచుండిట్లు వర్ణించిరి. నీయగినుఁడుగారు వివరించిన విషయములన్నియుఁగూడ బబగొడాయందు జెప్పినయాపురస్ బ్జీవితమునకు సంబంధించినవేగాని, గాలములఁజేసి జీవించవలసినంత యవసరములేనకుఁ బట్టియుండఁగలిగి మహాధనికులగు జనసేజనకు జనించియుండిన రాబెలునకుఁ జూగునవిగావు. ఈఆంగ్లోనియో రాబెలుని గూర్చి చరిత్రకారుఁడగు వాలెన్ టీన్ డచ్చి భాషయందునాగిసియున్నాడు. రాబెలుని సాహసకార్యములన్నిటినిచ్చట లెక్కింపనవసరములేదు. కాని మేము మునుచెప్పినకొద్దియూ యూసింహాధీయవీరుని స్వభావ ప్రతాపములఁగూర్చి తగుమాత్రమే తెల్పఁగలము. ఆంగ్లోనియో గాబెలు డావత్సరముననే మహారా “అడిగరు” గావించఁబడె. అప్పటినుండియు నాతఁడీరుదముననే సామాన్యముగ నెల్లుఁగబడుచుండె.

రాబెలునిసభ్యునిగఁగల్గి 73 వ పుటయందుదాహరించఁబడిన కొలంబోలండాడు (Lan drad) సభయొక్కొంది ఘనులగల్గియుండె:—

- 1 నీయట్టిడ్యూపాంట్, దిన్యావా
- 2 ఆండిన్ స్లోజ్, లెఫ్టెంట్ దిన్యావా
- 3 పర్వంకొగేలునాయకుఁడు (Captain)
- 4 డాన్ జావనీ డికోష్టా మొదలియారు.
- 5 మహారాఅడిగరు (ఆంటానియో రాబెలుఁడు)
- 6 సల్వేవండర్ మొదలియారు.
- 7 నెగంబోయొక్కయధ్యక్షుఁడు.

మహారాలండాడు సందేవురు సభ్యులమాత్రమే యుండిరి.
తన్నామములియ్యవి—

- 1 లెఫ్టెంట్ హెర్బర్ట్ వై నాంటజ్, గల్లినాయకుఁడు.
(Captain)
- 2 హాన్స్ జాకోబ్ బోజ్, మాటారయందలిధ్వజోద్ధోగి (Ensign)

గజాధికారి (Overseer of the Elephants)

శివరాం గజ శాఖా నాయకుడు (Caption of the cinnamon Department) ఎస్సెన్స్ జోజ్ జేస్.

4 దాన్ జావకాడికోట్టా, రాజవత్తుముదలియారు

5 మహారాఅడిగరు, అంటోనియోరాంబెలుంగారు

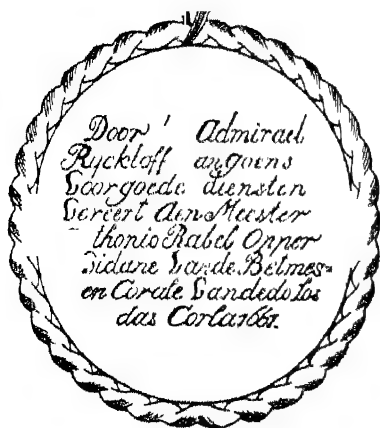
ఈ మన ద్వీపమున స్పెన్సోపియను పాలనవారింభించిన నాటినుండి నేటివఱకునే సింహాశ్రయుడు నాంటోనియో గాబెలునికంటె నెక్కుడు ఖ్యాతిగాంచి యుండలేదు. ఎవఁడునలెనికంటె నెక్కుడధికారముగల్గి యుండలేదు. తలువాలికాలపు గోపీముదలియారు వీమహాసీయునిముందు సౌచందదివాకరునిముందు దినటీలు—నాస్తికల్పలు. ఆతఁడు సింహాశ్రయిచ్చి రాష్ట్రముల ద్వితీయ ప్రభువు (గవర్నరు) గఁజూడఁబడెను. ఆతఁడంతమిక్కుటముగఁ గారవింపఁబడి, నాతఁడట్టి మహాధికారముగల్గియుండె. మనుష్యునిపై మరణశిక్ష విధించుటకై నను గూడ నాతనికి ధికారముండె.

ఆతని నెల్లరు నొక్కరీతిగనె గారవించిరి. ఆతని జనహితేచ్ఛయు దాతృత్వమును సింహాశ్రమున ననదృశములు. ఆతఁడు త్రవ్వించిన తటాకములు, నాతఁడు నిర్మించిన బాటలు, నాతఁడు నాటించిన యుద్ధానములు, దన జేతీయుల యు సాగార్థమగు నివసీయు నాతని ఘనతనాదార్యము నుగడించు ప్రబలనిదర్శనములై నేటికిని బ్రబల సాక్ష్యమొనఁగుచున్నవి. ఆతఁడు తనకాలపు సింహాశ్రయులెల్లరింటిను సుసౌసిద్ధుఁడు. నాటినుండియుఁ దత్సమానుఁడు నెఱుఁగునయ్యె. నాతని మించిన యాతఁడు నిండునున్నయయ్యె.

ఘనఁడగు సీరాబెలుని వంశము మూలపురుషునికై మహాశిల్పయగు నులకమాతనుండి మనువువఱకుఁ బోవుచున్నదని వెనుకటిపుటలందొకదానియందుఁ జెప్పియుంటిమి. విజయుని మొదలు మహేశునిన

జకుఁ గలసింహానరాజులెల్లఁ దన్నూలమునుండి యెసంభవించినసంగతి కుండతెల్పియేయుంటిని. గోనీలును సింహానమందలి గుతరకులముల వారును గేలిచేయనెంచుకులమిట్టియది. ఇట్టివంశమునకుఁ జెందుటకా నియట్టిమూలమునుండి యుద్భవించుటగాని లజ్జ మెనసయ్యది యేయో గు మను లజ్జంపనువనరములేని లజ్జయే. జానాంట్లోనియో గాబెలుఁడు విశ్వకర్మకుబోధింపుఁడు. కావుననాతఁడు తస్యకబోహ్మఁబడి. (స్వప్నచ రిత్రమును శంకరవిజయమును చూడుము.)

ఈ స్వర్ణ సతకము గుండ్ల ప్రితి



ఎదుటివైపు.



వెనుకవైపు.

ఎదుటివైపున జెక్కబడిన విషయమిదిగూన; రీతినున్నది:—

హూగ్ జాన్ అడ్మిరల్
 రిక్టాఫ్ వాన్ కోయెన్స్
 పూర్వ గోయెన్స్ ప్రిన్స్
 వెర్బ్ వన్ మున్ (పెద్ద హూగ్)
 అథోనియా వాన్ కోయెన్స్
 విడిని వాన్ కోయెన్స్
 ఎన్ హూగ్ వాన్ కోయెన్స్
 హూగ్ జాన్ 1661

ఇమ్మూలమున కీక్రింగుదాంధ్రగణము:—

1661 లో అడ్మిరల్ (హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్) వాన్ కోయెన్స్
 చే బెట్టానుసుకు ముఖ్యవిశేష (Upper vidane)యి. హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్
 రేలువకు గోరలా కుంగు వాంధోని మోగాజెను వాన్ కోయెన్స్
 కొనగబడినది.

వెనుక ప్రక్క హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్ గుంటున జెన్స్ అనే కున్నది.

సిలక్ హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్

జాక్ (Jack) హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్ ముగియా వాన్ కోయెన్స్
 కుండు (Master of The Hunt) గా జెనుచున్నది మమ్మగూవానూకుండు.

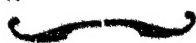
ఈవరకము బోగ్జాను, హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్, అనుమముఖ్య అవి
 జే" వగు వాంధోనియోగా బెలుని కొనగబడినది చచ్చదాని మూచి
 క్కబడిన విషయమును గొంచె న్నవ్వేకరించ వలసి కున్నది. 1599 వ
 సంవత్సరాంత్యకాలమున రిక్టాఫ్ వాన్ కోయెన్స్ ప్రిన్స్ హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్,
 సిలక్ హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్, అనుమముఖ్య గా జెనుచు గొంచె విషయములను
 ర్చివిని అన్త గా మహాలింగువందలగణమున కీక్రింగుదాంధ్ర గుంటున జెన్స్
 (Cape of Goodhope) హూగ్ జాన్ వాన్ కోయెన్స్ గుంటున జెన్స్
 రసెలలువట్టు చుండెడిది. బెలుని కొనగబడినది చచ్చదాని మూచి

డ్" "ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ" యొక్కయు, "రాల్స్ ఆఫ్ సెవెన్టీన్ డిరెక్ట్స్" యొక్కయు కార్యస్థానము లందని వార్యముగనగు జాగురుకును, బతకనిస్మాణమున కగుకాలమునకును గావలసి యుండును. పతకము 1661 జాన్యువరి ప్రారంభమునకును జూలై 1 కేగా నాఫ్రూగ్గావించి పంబడిన సంవత్సరమునె చాన్సిల్ యొక్క యుండినట్లు స్పష్టముగుచున్నది. పతకము 1661 ఏప్రిలు 23 వ తేదీనానగఁ బడియుండుటచే హాలెండు ప్రభుత్వము వారదిపూర్తి యైపదిదని దత్తాణమే సింహాసనమునకుఁ బంపుట యందేను యు జాగుగావించి యుండవలెనని తెలియుచున్నది. రిక్లాఫ్ వాన్ గోయెన్సు ప్రభువు అడ్మినిస్ట్రేటర్ జే. మేజర్ ప్రభువునకు సఁగిన యువదేశము (Instructions) లందీను ప్రెస్టివీరుని గూర్చి "మాటారాయడి గరగు నాంధోని యోగాబెలుండుగా" ననినదిచి యుండు తెంతయుఁ బ్రశంసార్హము. ఈవిషయములచే "రాబెల్ వర్గనావ" యందువర్ణింపఁబడి నట్లుపతక మర్పించు సందర్భమున మున్నుదాహరింపఁబడిన యసామాన్య గౌరవముల నొందిన యాంధ్రాంధోని యోగాబెలుండే యనుటనిస్సంశయము.

కానియీవిఖ్యాత పురుషుని యెడనొక సింహాసన మండలాధిపుఁ(Cinil servant)డగు గోవీయనకుండు చూసిన గౌరవమేమి! రాబెలుని పతకమును గూర్చి చెప్పచు నీప్రభుసేనకుండగుండుననుండు రాబెలుని కులము: నెగతాళిచేసె. ఏమియసరాధము ! కులమునుగూర్చి చెప్పగ్రంథానీక మనంతము. ఈదుగ్గాహ్య విషయమును గూర్చిచదువనిచ్చయుఁ గాలమున దృష్టవంతులగు నల్పసంఖ్యాకులకు మాత్రమే కుదురును. నాధారణముగఁ జాశ్చత్య విద్యాభ్యస్తలు వర్ణమునుసరకు సేయరు. రాబెలుని వర్ణమును నిందించిన యీప్రభుసేనకుండా విషయముననేమేని వేర్లుపెట్టుకొనె నాయని మానందేహము. ఏలననాతఁడా విషయమై యేమేని యెఱింగి యుండినలేఁజ్ఞాయపుట మాయకత్వము

నందానకుష్మంత నర్థముగ నొందుకొనబడియె యంతయోగిస్తే నన్ను
జాతండు రాబెలునికులమును నింపి పోచియుండును. విద్యయేయీ
వ్యాధులనిగూర్చి లించు దివ్యోపధము.

మూవ్విదియవ ప్రకరణము.



గోస్వీతై గోపి యనులను యోసగించి విధము.

సింహాద్రిగోవిగ మాచములు తమకులము పరీక్షికాగునదన్నట్టితర
వర్ణముల దూసిండుచు గోంపపెరిచు హానికర దుగభ్యాసము గల్గి
యుండిరి. అదినగియగు సూక్ష్మపక్షి కంతమాత్రమును నిలువజాలని
తమజాతికే కడుపహాయకరమగు బుద్ధిలేని యభ్యాసము. ఇట్టికోపోద్దీప
కత్పరశీకములు యెడఁదక్కిన వర్ణములు చూపిన స్పష్టమగుదుదాసీనతవ
లననే యాదూషకులకు, బ్రతికూల విమర్శకుల నుండినపూర్ణ విశ్రాం
తియుఁ దదర్హకతినఁ ఖండనము నుండిదాటి పోవుటయుఁగల్గె. ఈయుపేక్ష
యెవారు తమయనత్య వాదమును సత్యమని స్థాపించుటకును, బ్రబల
ప్రతిరోధము ఘటించుటకును దావిచ్చె. సింహాశ్రమందలి విశ్వబ్రా
హ్మణులు, లేక, నైశ్వకర్మణులు వర్ణమను దానిని రూపుమాపిత ప
యకమగు సత్యమును బ్రబలకు బహిరంగపఱచుటతమ యనుల్లంఘ్య
విధియని గ్రహించిరి. ఇట్టానిని సాధించుటకే వారెల్లరు నొక్కటిగఁ
బనిచేయుచున్నారు.

ఇకమాప్రధాన విషయమునకు మఱుగుము. అంగ్లేయపాల
నాగంధదశయందు విశ్వకర్మకులజు లాప్రభుత్వమున ముఖ్యతమబాధ్య
తానుతోన్నతోద్యోగములఁ గొన్నిటిగల్గియుండిరి. టాటింబ్బన్ ప్ర
భునిపాలనమునని యనేరాలగ్రామ భోజకుఁడు మఠేనుండలమునకు
ముదలియారు గావించఁబడి. సింహాశ్రమరాజుపాలనమున గ్రామభోజ

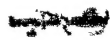
కోద్యోగమతి ముఖ్యమైనది. పశ్చిమతపు మధ్యదేశ(Uppcountry) రతిమ హత్యయధానమున కాగ్రామభోజక ధానమునకుం గలయధికారబలము నదశాంశమైననులేదు.

ఇపుడుకాలముసంపూర్ణముగ సూర్యోదయించి. గోపీలుకుతంత్రములచేనాంగ్లపాలకులను మోసగించియనాటికాలమునుండియుసేద్యసమున నెట్టిబాధ్యతాయుత్థానములఁగాని, గౌరవధానములఁ గాని యధిష్ఠింపఁబరిపూర్ణార్హతగలవారుగ నృథముగనమ్మక బడుచున్నవై శ్వేకర్మలు లకు వదలితమకేకొన్ని యద్యోగములఁ బ్రత్యేకముగ నుంచుకట్లు చేసిరి. గోపీలకట్టి యర్హతకల్గఁగలదని చెప్పవలసివచ్చెను. ఏలననిశ్చయక మల్లరాజు గోపీకులఘనీ కేవలనికీ, నెప్పుడును, దేశమునకీబాధ్యతాయుత్తోద్యోగము నొనగవలదనియొక శాసనమును బ్రకటింపి యది శాశ్వతముగనట్లొకపామాణఫలకముపై రచియింపఁచెను. దేశమునుండి పాలకులన్నడప్పుడీరాజశాసనము నుండి నాతములేర్చుకొనుచుండినగా గుండియుండును.

ఆంగ్లపాలనమును లోఁబడియున్న యూసింహళమున నేడుసాధారణోద్యోగము లన్నియుఁబ్రత్యేకముగ గోపీలకుమాత్రము గలుగఁగబడుచున్న యొకప్రభుత్వాంగము (Department) గలదు. ఆంగ్లేయుఁడు నడిపించుచున్న యొకప్రభుత్వశాఖయందాంగ్ల న్యాయమునంతయువెక్కిరింతలపాలుసేయు నీపాలనయెల్లవిర్భవించెనో తెలిసికొనఁగవచ్చును. ఇట్టిపాలన కేదోయొకగోపీకుట్రయే యుత్పత్తిస్థానమైయుండుననుటకేమియు సందేహముండఁ జాలదు. గోపీకులమే సింహళమునందుత్కృష్టతమమైనదను చిత్తవిభ్రాంతిమకృత్రినూం కూరము మమ్ముముట్టించుచున్నది. ఈవిరుద్ధమతమెంత త్వరితోమటంగలిసిన సింహళమునకంతమంచది. కాని యిట్టిసిందార్హమగు పాలనాకృతిమిమిప్పటికి నట్లేయుండుటాశ్చర్యము. భదేశాంతరక్షోకు కియ్య దెట్టికారణము ! ప్ర

జాకోయోధిలామల కట్టి విధులము! అయ్యదియ్యగ మూర్త్యములద
లివిధవర్ణములకు భవములు, పుష్పములు, పుష్పములనుండియుటకీ యు
ద్దేశింపబడినది. ఇట్టివిధులన్నాధికారములను బహిష్కరింపరాదు.
తల్లి. ఈవోషయాశాభికారములకు హరిశ్చంద్రమునామక
ప్రవేశము వారిదేయియ్యది. విజయదేవియు అది తన
ప్రజలపన్నాధికారముల ముట్లమునుట కీకామార్గములను విడిచి
మునకింకయు భంగగణముని వెలియింపకావలయు నున్నట్లున్నదియను
గములేదు. మొత్తముగనీసింపబడు దేశవిధులన్నాధికారముల భక్తి
మొనర్చుటకమయధికారమునన అవ్యయములను విడిచిపెట్టుట
మాదేయులెప్పుడు గగిహింతురు?

ముప్పాడువారి గణము.



వర్ణముభయంకరమగుచేయు.

మానధానులు మనగుంకింప, వాడుకలమూలములతో యం
తయుగములను, పుష్పములను గగిహింతురు. కాని కామగిమముల
రిపవర్ణములకు భవములు గగిహింతురు. కాని కామగిమముల
నుగ్రహము బాహుగర్భిపై గగిహింతురు. కాని కామగిమముల
నాల్లవిదానికంతును మొదటికంతును మూడవకంతును అయితే
దీగండువరానికంతును పగ్రత్తియనుటగాని. మొదటికంతును అయితే
శూద్రులనుగగిహింతురు పగ్రత్తియనుటగాని. కాని కామగిమముల
రును మొదటికంతును మూడవకంతును అయితే
గాని కాను. పుష్పములను పుష్పములను అయితే
మొదటికంతును మూడవకంతును అయితే
ను. కాని కామగిమములను మొదటికంతును అయితే
నియము. పునాదిగగిహింతురు పగ్రత్తియనుటగాని.

వర్ణమైకమత్యమునకును, బులుపురుగులిసికావించుచు దగినకార్యము నకును హానికగునునుచేటు అనియున్న శిష్యులుగునును మీ నేనమునకు నవాచ్యతోకావహుగు ననుజ్ఞితవాచము. అనివదియేండ్లకిందట బ్రహ్మచర్యము నందేదేశమున జనునకుండు బ్రాహ్మణ్యవారముల బట్టుకొని వేల్పులుటయందెక్కుడు నట్టువలెనుగాని, వర్ణభేదములను జూతించుట యందెక్కుడు పూనికనుగాని, కల్పింపబడలేదు. వారానిబంధము జూతించునంతకాలమును వారున్నంతిందేదేశముల నయ్యునుగూడ బడియుండిరి. వాగ్దత్త దృఢసంకల్పముతోఁ గూనినను నీధర్మగతాత్మసిని దరిమివేసిరి. తత్త్విర్యవసానమునకును స్వస్థిరములతోఁ బ్రజ్వలించు చున్నది. వర్ణమను నియమము నేచప్తానది యర్థములేనిది, తుచ్ఛమైనది, పునాదిలేనిది. మనముచేయుమును జరిగి యందుమహా విభవమున ఎక్కువనింపింహామయ జాతికిజిందినవారము కాని యకటా! యదియట్టియధమస్థితికివచ్చినది! మనముగతయెడతెంపు గనుంటిమోచూడుడు. ఆయననేమియును సంగీతభవించుట యంద నిరసనము, మనలాభమునకు మనము కలిసి పనిచేయుటయందాయనిష్ఠ ము న్నష్టముగజాతయను భయంతోఁ జిచ్చివచ్చుననినకల్గినది. ముందుద్దానినింకను నాగించుదమా? లేక జనునకునినదానితోఁగొనునమే యీభ్రాతృసౌహార్ధమునకుగంటఁజేసి, సౌరాధికారములభవనమొనర్చి, యైకమత్యసఖ్యాభివృద్ధుల గాంచుదమన్న దాటరాని యుద్దేవిత్వము న్న యువద్రావమునఁగఁగొనింపు, దమా? ఈ ప్రశ్నమునకు న్నష్టము గఁగఁ జవాబుచెప్పభారము మీయది. ఆప్రశ్నోత్తరముమీదగి మీరాజకీయసంరక్షణమును, దేశమోక్షగణము నాధారపడియున్నవి

సంపూర్ణము.

